

159.903

Harvey

CODICELE ROMANE.

ALESSANDRU IOAN

séu

COLECȚIUNE

de

LEGILE PRINCIPATELORU-UNITE-ROMANE.

coprinzându

**Codicele Civile, Codicele Comerciale,
Codicele Penale, Procedura Penală**

împreună cu

CONSTITUTIUNEA ROMANA IN VIGORE.

și cu ună

SUPLIMENTU

în care intră

**Tôte legile, decretetele și regulamentele celle mai noi și
mai usuali, culese din edițiunile oficiale de la 1859
pînă acum;**

cu

*Anotațiuni, trimeteri la articolile corespunzătoare din legile române,
cu aretarea testurilor abrogate; cu explicațiuni de termen
noui, cu coordonarea testurilor, cu reproduceri de testuri vechi,
cu trimetere la articolile corespunzătoare din legile streine.*

de

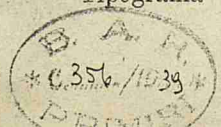
VASILIE BOERESCU.



BUCUREȘCI.

Tipografia Cesar Bolliac Strada Polonă No. 40.

1865.



Tóte esemplarele câte nu vor avea sub-semnătura mea, vor fi contra făcute, și se vor urmări conformă legilor.

CODICELE PENALE. ^{a)}

(In P. St. Decret. la 22 Oct. 1864. Prom. la 30 Oct. 1864.)

ESPLICAȚIUNEA SCURTĂRILORŪ:

P. St. să se citească:	in Puterea statutului din 2 Iulie 1864.
P.	Codicele Penal.
Pro. P.	Procedura penală.
C. Civ.	Codicele civile.
P. Fr.	Cod. Penală Francesă.
C. P. abr.	Codicele penale abrogată.
C. P. Pr.	C. Penală altă Prusiei din 1851.
Pr. P. Fr.	Procedura penală a Franței.
ur.	următorii.
Con. Par.	Convențiunea din Paris din 7/19 Aug. 1858
l. Cur. Cas.	Legea Curții de Casațiune.
C. Com.	Codicele Comerciului.
alin.	alinatul.

Dispozițiuni preliminare.

Art. 1. Infracțiunea ce se pedepsește de lege cu pedepsele:

Munca silnică,

Recluziunea,

Detențiunea, și

Degradațiunea civică, se numește crimă. (P. 7).

Infracțiunea ce se pedepsește de lege cu:

Închisórea corecțională,

Interdicțiunea unora din drepturile politice, civile, orí de familie, și amendă de la două-deci și șese lei în sus, se numește delict. (P. 8.—Pr. P. 176).

Infracțiunea pe care legea o pedepsește cu:

Închisórea polițienescă și cu amendă, se numește contravențiune. (P. 381 — Pro. P. 139).

(a). Codicele penale cellū vechiū allū țerei româneșci, cu Procedura sa, era lucrat sub Domnulū Barbu Stirbeiū, prin Divanul Obscescū; întărit și promulgat la 5 Decembrie 1850; și pusū în lucrare la 1 Ianuarie 1852. Atât acestū codice, cât și acela allū Moldovei, sunt abrogate de la punerea în lucrare a noului codice penalū.

2. Nicî o infracțiune nu se va pedepsi, dacă pedepsele nu vor fi fost hotărîte înaintea săvârșirii sale. (c. Civ. 1.) (P. Fr. 4).

Infracțiunile săvârșite în timpul legiurii celei vechi, se vor pedepsi dupe acea legiuire; érá când pedepsele prevăzute prin legea de față, vor fi mai ușore, se va aplica pedepsa cea mai ușoră.

Infracțiunile săvârșite sub codicile vechi, daré neprevădute de codicele actuale, nu se mai pedepsesc. (1)

3. Dispozițiunile acestui codice, se aplică la infracțiunile comise pe pământul României. (C. P. Pr. §. 3.)

4. Veri-care Român va săvârși, afară din pământul României, veri-o crimă împotriva altui Român, sau împotriva unui străin, dupe întorcerea sa în Țără, se va urmări și judeca dupe acestu codice, dacă nu s'a urmăritu și nu s'a judecat în locul străin(2) (C. P. Pr. §. 4) (Pr. P. Fr. 7)

5. Veri-care Român va săvârși, afară din pământul României veri-o crimă în contra siguranței Statului, sau veri-o crimă de contra facerea sigiliului Statului, a moneței naționale, avënd cursu, acte de creanțe de ale Statului, a biletelor de bănci autorizate de lege, se va putea, în lipsă, urmări, judeca și pedepsi în România, dupe dispozițiunile legilor Române.

Acéstă dispozițiune se va aplica și străinilor, cari, ca autori sau complici ai acelorași crime, se vor prinde în România, sau a căroră estradițiune s'ar obține de către Guvernü. (C. P. Pr. §. 4.-Pr. P. Fr. 5 și 6).

6. Dispozițiunile acestei legi se aplică și la militari, afară de casurile speciale prevădute de legea penală militară. (C. P. Pr. §. 5)

(1) Art. 5. C. P. abr: "Crimele și vintele săvârșite în vremea pravilei celei vechi, și care, dupe acea pravilă, se pedepsea cu pedepsă mai ușoră, de cât cea otărită de acéstă condică; precum și acelea pentru care, acéstă nouă pravilă, hotărâscă o pedepsă mai ușoră de cât pravila cea voche, se vor pedepsi cu pedepsă cea mai ușoră."

(2) În legea Franciei (Pr. P. art. 7) se pedepsește crima ce unu francesu a comisü în străinătate, numai în contra unu Francesu; și acésta este facultativü pentru Tribnale, și numai în cazul când francesulü ofensatü s'ar plänge.— Dupe legea Prusiei (§. 4) se pedepsește atât crima, cât și delictulü ce a comisü nnü Prusianü în străinătate, fără distincțiune de naționalitate. Însă urmărirea e tot facultativă pentru procurori și se adaogă condițiunea ca acea crimă s'ău delictü să tă pedepsitü și de legile țerei unde s'a comisü infracțiunea. Observăm că vom cita câte o dată legea penală a Prusiei din 1851, fiindü că pe lângă legea Francesă, a servitü și a Prusiei, spre a se elabora actuala noastră lege penală.

CARTEA I.

Despre pedepse și efectele lor.

TITLUL I.

Despre natura pedepselor.

7. Pedepsele pentru crime sunt:

1. Munca silnică pe totă viața (P. 10—14)
2. Munca silnică pe timpu mărginit, de la cinci pînă la douăzeci ani. (P. 10, 11, 13, 14).
3. Reclusiunea într'o casă de muncă de la trei ani pînă la zece. (P. 15-19).
4. Detențiunea de la trei ani pînă la zece. (P. 20. 21).
5. Degradațiunea civică de la trei ani pînă la zece. (P. 22 23) (1).
8. Pedepsele pentru delictes sunt:
 1. Închisórea de la șese zile pînă la două ani. (P. 24-26).
 2. Interdicțiunea, de la șese luni pînă la trei ani, a unora din drepturile politice, civile ori de familie. (P. 22, 27).
 3. Amenda de la douăzeci și șese lei în sus. (P. 28) (2).
9. Pedepsele pentru contravențiuni sunt:
 1. Închisórea de la o zi pînă la cinci zile. (P. art 29).
 2. Amenda de la cinci pînă la douăzeci și cinci lei (P. 30) (3)

(¹) Art. 7, din C. P. abr., Pedepsele în pricină criminale sunt cele următoare: 1. mórtea; 2. Munca silnică în ocnă pe totă viața; 3. Munca silnică la ocnă pe vreme mărginită, însă nu mai puțin de cinci ani nici mai mult de cinci sprezece; 4. Închisórea cu muncă la temnișile din Brăila, din Giurgiu sėu în altu de o potrivă locu, pe vreme mărginită, însă nu mai puțin de unu anu și jumătate, nici mai mult de cinci; 5. Bătaia de la cinci-zeci pînă la una sută cinci-zeci nnele; 6. Închisórea fără muncă la Znagovă, de la unu anu și jumătate pînă la zece; 7. Degradația cetățenească.

(²) Art. 8, din C. P. abr.: „Pedepsele în pricină corecționale sunt: 1. Bătaia de la 25 pînă la 50 nnele; 2. punerea la închisórea din Bucuresci, din Craiova, și din orașele de căpotenie de prin județe, de la șese zile pînă la două ani; 3. Interdicția sėu oprirea, pe vreme mărginită, de ore cari drepturi cetățenești, civile sėu de familie; 4. globirea.

Punerea sub privigherea poliției, precum și globirea, sunt pedepse, cari se potu aplica atât la pricină criminale cât și la cele corecționale.

(³) Art. 366, din C. P. abr.: „Pedepsele polițienești sunt: 1. arestuirea; 2. globirea; 3. bătaia; 4. confiscarea de ore care lucrări ce se vor fi prinsă.”

TITLUL II.

Despre aplicarea și executarea pedepselor.

§ I. — Munca silnică.

10. Munca silnică se va face, sau în minele Statului, sau în stabilimente penitențiare.

Acei condamnați la asemenea pedepsă, vor fi supuși la un regim aspru.

Până la înființarea sistemului penitențiar, osîndiții la asemenea pedepsă se vor întrebuința la lucrările cele mai aspre în intrul minelor, sau și afară din mine, pentru lucrările de utilitate publică.

Ei vor fi puși în fere.

Acei care lucrează la mine, noptea se vor scóte afară și se vor închide în temniță, avînd și fere de picioare. (P. 31) (P. Fr. 15) ⁽¹⁾

11. Femeele condamnate la muncă silnică, se vor închide în deosebite stabilimente, tot-d'a-una separate de bărbați și supuse la muncă, potr. vit cu vîrsta și cu secul lor.

Ele vor fi asemenea supuse la un regim aspru. (P. 31) (P. Fr. 16)

12. Osîndiții sau osînditele la munca silnică pe viață, se vor ține osebiți de acei osîndiți la munca silnică pe timpu mărginit și se vor deosebi prin costumul lor.

13. În timpul pedepsei lor, acei osîndiți la munca silnică, vor fi incapabili d'a'și administra starca și a dispune de dînsa prin acte între vii.

Ei vor fi puși sub curatelă, dupe formele admise pentru numirea curatorilor, și nu li se va putea da, în timpul duratei pedepsei lor, nici o parte din starea sau venitul lor.

Averea osînditului i se va da înapoi dupe încetarea osîndeii, și curatorele îi va da socotéla despre administrarea averei sale.

Osînda la munca silnică, atrage dupe sine degradațiunea civică pe timpul osîndeii. (P. 22). (C. P. Pr. §. 11) (P. Fr. 29. 30. 31).

14. Osînda la munca silnică pe viață, sau pe timpu mărginit, nu se va putea pronunța în contra acelor cari, la pronunțarea sentenței definitive, vor fi împlinit al șese-decelea an, și în lo-

(1) Art. 13 din C. P. abr.: „Cei osîndiți la munca Ocneloră, pe vreme mărginită, se vor întrebuința ziua la tăere de sare; iar noptea se vor scóte afară, se vor închide în temniță, avîndu și fiare de picioare—Îar cei osîndiți în ocnă pe totă viața, își vor face osînda în ocnă.“

cul acesteı pedepse se vor osındi la reclusiune pe același timpü pe care ar fi trebuit a se osındi la munca silnică. (P. Fr. 70-72.)

§ II. — *Reclusiunea.*

15. Osınditul la reclusiune se va ınchide ıntr'o casă de muncă, destinată pentru acésta.

Va fi ıntrebuınțat la lucrări determinate prin regulamentele acci case de reclusiune.

Folosul ce va resulta din productul muncéi sale, se va ımprăıți ıntre Stat și osınd t; érá din partea ce se cuvine osınditului, jumătate i se va da ın cursul osındeı, iar cea-l-altă jumătate se va pune de o-parte, spre a forma pentru osındit un capital de rezervă care i se va da la liberarea lui, conformü dispozițiunilor regulamentare ce se vor face ıntru acésta.

Ei vorü fi puși ın fére. (P. 7 §. 3; 31, 34) (P. Fr. 21).

16 Se va aplica osındiților la reclusiune dispozițiunile Art 13.

ın timpul osındeı ınsă se va putea da osınditului o mică parte din veniturile sale, care se va fi determinat prin hotărırea judecătorească, ca să'i serve numai drept ajutor la a sa viețuire, de va merita prin a sa conduită.

17. Regimul special al caselor de reclusiune, va fi ın principü basat pe muncă obligătórie.

18. Pınă la ınfiınțarea caselor speciale de reclusiune, un Regulament de administrațiune publică va determina locurile unde se vor ținea provisorü osındiții la acéstă pedépsă.

19. Femeile osındite la reclusiune se vor ınchide ıntr'o casă separată.

§ III — *Detențiunea.*

20. Osındiții la acéstă pedépsă se vor ınchide ıntr'una din Monastirile ce se vor determina anume prin regulamente de administrațiune publică.

Ei vor fi liberi a comunica atăt cu persónele din ıntru, cât și cu orı ce alte persóne din afară, ın timpul și conformü regulamentelor de poliție ıntărite printr'un decret Domnesc.

Aseuenea, osındiții la detențiune nu vor purta costumul de ınchisóre, și 'și vor putea procura, prin propriiele lor mijlóce, orı-ce ındulcire ın locuință și nutriment, compatibilă cu regimul ınchisórii.

Ei nu vor fi supuși la nici un feliü de muncă. (P. 7 §4).

21. Femeelē osindite la detențiune se vor închide într'o monastire, separată de bărbați.

§ IV. — *Degradațiunea civică.*

22. Degradațiunea civică consistă:

I. În destituirea și escluderea condamnaților de la orî ce funcțiune și oficiu publicu.

II. În perderea dreptului de vot, alegere și eligibilitate, și în general de tôte drepturile civile și politice și de dreptul de a purta vr'o decorațiune, saũ vr'un alt semnũ orî titlu distinctivũ de onoare.

III. În incapacitatea de a fi numit jurat saũ espert, de a fi întrebuințat ca martor în acte și de a depune mărturie în judecată, de cât pentru a da nisce simple aretări.

IV. În incapacitatea de a face parte din vre un consiliũ de familie, de a fi tutore, curatore, subrogatũ-tutore saũ consiliarũ judecãtoresc, de cât numai alũ copiilor sãi, și atunci, dupã chibzuirea familiei.

V. În perderea dreptului de a purta arme, de a servi în armata Romãnã, de a ține scõlã, saũ de a fi impieगत în vr'unul din stabilimentele de instrucțiune ca profesore, institutore, invățãtor, repetitor saũ privighetor. (P. 7 §. 5). (P. Fr. 34).

23. Degradațiunea civică, cândũ va fi pronunțată ca pedepsã principalã, va putea fi însoțită și de o închisóre corecționalã a cãria duratã, ficsatã prin hotãrirea de condamnațiune, nu va putea trece peste doui anũ.

Când culpabilul va fi strãin, saũ un romãn, care'si a perdutũ dreptulũ seũ de naționalitate, pedepsa închisórei va trebui neapãrat a fi pronunțată. (P. 34) (P. Fr. 35).

§ V. — *Inchisórea.*

24. Osnditul la închisóre va fi închis într'o casã de corecțiune.

El va fi întrebuințat la lucru pre cât sé va putea, potrivit cu a sa meserie și dunẽ a sa alegere.

Folosul ce va produce lucrul fie-cãruĩ arestat, se va întrebuința, parte pentru cheltuelile casei de închisóre, parte spre a'ĩ procura óre-care indulcire și parte spre a forma pentru dnasul un capital de rezervã, care sã i se dea la a sa liberare, conformũ regulamentelor speciale (P. 8 § 1, 49) (P. Fr. 40).

25. Regimul închisorii corecționale va fi mai blãndũ de cât al celor-alte închisóri, se va putea însă agrava pentru cei cu rele

purtării, conformă regulamentelor disciplinării, care vor putea prescrie chiar punerea în fere, numai pentru cauză de securitate sau de disciplină.

26. Pe cât puțința va sta, se vor deosebi osindiții, după categoria infracțiunilor lor.

Femeile vor fi separate de bărbați și se vor întrebuința la lucru potrivit secului lor.

§ VI.-Interdicțiunea corecțională.

27. La întimplările prevădute de lege, judecătorii vor putea pronunța interdicțiunea unui sau mai multor din drepturile aștate la art. 22. (P. 8 § 2).

§. VIII Amende.

28. Amenda se pronunță, sau singură sau însoțită de altă pedepsă.

La cas de nesolvabilitate a condamnatului amenda se va înlocui cu închisórea.

Durata închisorii se va determina de judecătórie, socotinduse drept dece lei de amendă o zi de închisóre; durata însă a închisórei nu va putea fi, în asemenea cas, mai mare de un an (P. 8 § 3).

§ VII-Inchisórea polițienescă.

29. Acei osindiți la închisóre polițienescă, se vor închide în vre una din casele de arest ce vor fi întocmite într'adinsu pentru acesta.

Nu vor putea fi întrebuințați la lucru, fără voia lor, nici în închisóre, nici afară din închisóre.

Regimul va fi fórté blându și la nici un cas nu se va putea agrava prin punerea férelor.

Femeile vor fi separate de bărbați. (P. 9 § 1; 381, 382).

§. IX-Amendă polițienescă.

30 Amenda se pronunță, sau singură, sau însoțită cu închisóre polițienescă.

La cas de nesolvabilitate a condamnatului, amenda se va înlocui cu închisórea, a căria durată se va determina de judecătórie socotindu-se drept dece lei amendă o zi de închisóre. (P. 9 § 2; 383)

31. Condamnații la muncă silnică, reclusiune, închisore corecțională, precum și închisore polițienescă, vor fi liberi a comunica cu părinții, copiii, soțiul, precum și cu celelalte rude de mai aproape: acesta însă numai coformându-se întru tot condițiunilor prescise de regulamentele speciale ale fiecării închisori. (P. 10, 15, 24).

32. Durata pedepselor se va socoti, dacă condamnatul nu va fi făcută apel sau recursu, din ziua sentinței sau a hotărîrei, fără a se împedica acesta de apelul sau recursul Ministeriului Public, și ori-care ar fi rezultatul acestui apel sau recursu.

Asemenea se va urma și în cazul când pedepsa se va reduce de instanța mai înaltă dupe apelul sau recursul condamnatului. (P. Fr. 23, 24).

33. Când durata pedepselor este hotărîită pe zile, luni sau ani, ziua se socotesce de 24 ore, luna de 30 zile și anul de 365 zile.

Ziua din care începe pedepsa, și ziua în care încetează, se vor ține în seamă osinditul ca zile depline (C. P. Pr. § 15).

34. Tote hotărîrile ce vor pronunția pedepsa la muncă silnică pe totă viața, sau pe timpu mărginit, la reclusiune, la detențiune, la degradațiune civică, se vor publica în extract, se vor așe în orașul unde se va fi pronunțiat hotărîrea, în comuna locului unde s'a comisă crima, la locul unde se va esecuta pedepsa și la locul domiciliului condamnatului. (C. Civ. 87, ur.) (P. Fr. 36).

35. Pedepsa pecuniară, adică amenda, nu va putea fi esecutată asupra moscenirei condamnatului, de cât în cazul când hotărîrea de condamnățiune va fi devenită nerevocabilă înaintea morței sale. (C. P. Pr. §. 20).

36. Condamnatul, afară de restituțiune, când va avea loc, va putea fi asemenea osindit și la alte desdaunări⁽¹⁾ către partea civilă, dacă acesta o va cere. (Pr. P. 3).

În acest cas, suma desdaunării se va determina de judecător, dacă nu este determinată chiar de lege.

Judecătorii însă, nu vor putea, chiar prin consmțirea dusei părți, să încuviințe de întrebuintarea desdaunării sau a restituțiunii, pentru ori care altu sfirșitu, chiar când ar fi vorba de vre o operă de utilitate publică.

37. Judecătorii vor putea ordona să se confisce:

I. Lucrurile produse prin crimă, delict sau contravențiune.

(1) Prin desdaunări se înțelege despăgubiri.

II. Lucrurile cari au servit, sau cari au fost destinate spre a comite vre o infracțiune, daca aceste lucruri vor fi ale autorelui infracțiunii, sau ale vre unui complice.

III. Scrierile, imaginile sau figurele care ar presenta elementele unei acțiuni condamnabile: pentru acesta se va ordona în același timp și destrucțiunea tuturilor esemplarelor ce se vor fi găsit, precum și a planchetelor, formatelor sau tiparelor cari vor fi destinate spre a le reproduce.

Confiscarea sau destrucțiunea vor fi parțiale, la cas când numai unele pasage, sau unele părți din planchete, formaturi sau tiparuri vor fi contrarii legii.

IV. Tote lucrurile făcute sau menținute în contra regulamentelor polițienesci.

Acestea, la cas de a fi vătămătorie sănătăței publice, se vor distruși în total sau în parte. (P. 381) (C. P. Pr. §. 19).

TITLUL III.

Despre tentativă

38. Tentativa de crimă, adică or-ce început de execuțiune a crimei, chiar de se va fi curmat din împregiurări cu totul neafirmate de voința autorelui ei, se va pedepsi cu o pedeapsă de o treptă mai jos de cât aceea ce s'ar fi convenit de s'ar fi executată crima.

Crima săvârșită dar neisbutită se va pedepsi cu minimum pedepsei ce s'ar fi convenit, de s'ar fi executat crima. (P. 67, 263) (C. P. Pr. §. 32)(1).

39. Tentativa de vre-un delict, precum și delictul chiar neisbutit, se vor pedepsi numai la întâmplările prevădute prin vre o dispozițiune specială a legii. (P. 193, 195 §. 2. 308. 309. 334).

(1) Atât la Francesi cât și la Prusienii tentativa de crimă se pedepsește ca și crima. La Prusienii numai se acordă o micșiorare de pedeapsă când crima nu a fost isbutită: aceea ce s'a admis și în §. 2 din art. nostru. Cât pentru pedepsa tentativei, art. 38 a menținut dispozițiunea art 2 din codicile abrogată, de a o prescrie cu un grad mai jos.

Codicele penal ale Moldovei abrogat pedepsea tentativa ca și crima. Eacă ce zicea art. 171: „se'nvinovățește în faptă de criminal și acellu ce au cercatū măcar ca să facă vre o faptă rea și n'au săvârșit'o, oprindu-se din ořeși care împregiurări, s'eu din neputință, slăbiciune, s'eu din vr'o întâmplare nenădăjduită,

TITLUL. IV.

Despre concursul mai multor infracțiuni și despre recidivă.(1).

40. Când inculpatul se va fi dat în judecată pentru mai multe crimè sau delictè, se va aplica numai osînda cea mai grea, dacă acele crime sau delictè vor fi de deosebite naturi și supuse la osebite pedepse; iar de vor fi de aceeași natură și supuse la aceleași pedepse, judecata va hotărî maximum pedepsei. (C. P. Pr. §. 55.)

41. Ori care, osîndit fiind, printr'o hotărîre nerevocabile, la o pedepsă criminală, dacă după împlinirea pedepsei, va fi comis a doua crimă, se va condamna la o pedepsă cu un gradū mai mare de cât aceea ce hotărâsca legea pentru crima ce a sevêrșit. (P. 7.) (P. Fr. 56)

42. Acela care, fiind osîndit mai naintè pentru crimă, dupe îndeplinirea pedepsei va sevêrși vre-un delict care va merita pedepsa corecțională, se va osîndi la maximul pedepsei prescrisă de legi pentru acel delict, și acea pedepsă pôte a se și îndoii, când osînda prescrisă pentru delictul sevêrșit ar fi chiar acel maximū. (P. 8-Pr. P.. 176) (P. Fr. 57).

43. Aceia cari vor fi fost osîndiți pentru pricinî corecționale la închisóre mai mult de șesce luni, la întîmplare de recidivă de delict, se vor supune la maximul pedepsei prescrise de lege pentru acel delict, și acea pedepsă pôte a se și îndoii când osînda prescrisă pentru delictul sevêrșit va fi chiar acel maximū. (P. 8, 166) (P. Fr. 58).

44. Acela care, fugind din munca Ocnei, sau dintr'o casă de închisóre criminală sau corecțională, sau în timpul când suferè una din aceste pedepse, va comite o a doua crimă sau delictū, se va pedepsi dupe chipul următorū:

I. Dacă pedepsa ce legea hotărâsca pentru a doua faptă este mai grea de cât cea d'ântèiū, atunci se va aplica maximul pedepsei hotărîtă de lege pentru cea din urmă faptă.

II. Dacă pedepsa faței a doua este mai ușoră de cât cea d'ântèiū, atunci inculpatul își va împlini pedepsa cea d'ântèiū fără altū adaosū.

Însă, când, scădîndu-se timpul ce mai rêmâne pînă la împlinirea pedepsei ântèiū din timpul ce legea hotărâsca pentru pedepsa a doua,

(1). Se află în stare de recidivă acellū care, fiindū condamnat, printr'o otărîre definitivă, pentru o crimă seū unū delict, comite apoi érași o crimă sau unū delict.

va rămănea un prisos de timp, atunci condamnatul, dupe ce va eși din cea d'ântăiū închisóre, va implini și acestū rest în cea de a doua închisóre (P. 41, 43).

45. Nu se socotesce în stare de recidivă acela care, ostndit fiind pentru un delict. a sevêrșit la urmă o crimă.

46. Agravarea pedepsei de recidivă nu se va pronunția dacā aū trecutū de ce anī din momentul de când condamnatul 'și a terminat pedepsa celei din urmă crime saū delict. (C. P. Pr. §. 60).

TITLUL V.

Despre complicitate.(1)

47. Sunt agenți provocatori acei cari, prin daruri, promisiuni, amerințări, abus de autoritate saū de putere, uneltiri culpabile; vor fi provocat la această infracțiune saū vor fi dat instrucțiuni spre a o comite.

Acești agenți se pedepsescū întocmai ca autorii. (P. 168, 169, 195, 269, 272) (P. Fr. 59, 60).

48. Complicele se va pedepsi cu un gradū mai jos de cât autorele principal, însă după natura crimei privită ca comisă de el, iar nu dupe natura saū agravarea ce pōte lua crima saū delictul în raport cu autorele principal din circumstanțe personale ale acestuia, saū diu circumstanțe survenite în cursul execuțiunei crimei saū delictului, fără scirea complicelui. (P. 7)..

49. Când pedepsa autorelui principal va fi închisōrea corecțională, pedepsa complicelui va fi minimum acestei pedepse. (P. 8).

50. Vor fi pedepsiți ca complici a unei fapte calificate crimă saū delictū:

I. Aceia cari, vor fi procurat arme, instrumente, saū orī ce alte mijlōce, care aū servit la comiterea faptei, sciind că o să servescă la această comitere.

II. Aceia cari, cu bună știință, vor fi ajutat saū vor fi asistat pe autorul saū pe autorii acțiunii, în faptele cari aū pregătit'o, saū aū

(1) Complicii sunt nisce agenți, a căror participare le o infracțiune aū fōst nu mai secundară și accesoriă. În sensulū juridicu, complicii nu sunt coautorī; căci participarea lorū la infracțiune n'a fost destulū de directă ca să fiă considerați ca agenți autori. Cu tōte astē ei aū participat la infracțiunea, comisă de altulū, aū protectat'o, aū ajutat'o, aū încorajat'o, de și n'aū făcut'o. În principii, complicele se pedepsece ca și autorulū Principalū, afară de cazurile cind legea o-tărasce alt-felū.

înlesnit'o, sau în acelea cari au sêvêrsit'o, fără prejudiciul pedepse-
lor cari sunt prevêdute pentru autorii de comploturi sau de provo-
cațiune în contra siguranței interioare sau esteriore a Statului, chiar
în cazul când crima ce avea în vedere conspiratorii sau provoca-
torii, nu se va fi executat. (P. 47, 67, ur., 76. nr., 91) (P.
Fr. 60).

51. Complicele se va pedepsi întocmai ca și antorele prin-
cipale, când cooperatiunea lui a fost ast-fel în cât fără ea delictul nu
s'ar fi comis. (P. 47).

52. Aceia cari, cunoscând culpabila purtare a făcătorilor de
rele în uneltire de tâlhării sau de silnicii în contra siguranței Sta-
tului, a liniscii obscesci, a persónelor sau a proprietăților, sunt
deprinși a le da mai tot d'auna găzduire, loc de scăpare ori de în-
tâlnire, se vor pedepsi ca complici ai acelor făcători de rele. (P.
47, 56, 86, 216) (P. Fr. 61).

53. Aceia cari, cu bună știință, vor fi ascuns în tot sau în
parte lucrurile sau banii ce provin din furtă, sau din sêvêrsirea
verii-cării alte crime sau delict, sunt tăinuitorii iar nu complici.

Tăinuitorii sunt acei cari, cu știință vor cumpăra, vor primi în
scîmbu sau daru, vor lua ca să neguțătorască, să desființeze ori să
prefacă, ori vor primi dreptu plată sau zalogu, lucruri sau bani
proveniți din vre-ua crimă sau delictu.

Rudele de susu și de josu, bărbatul și mnerca, frații și surorile,
nu se socotescu tăinuitorii. (P. 55, 56.) (P. Fr. 62) (1)

54. Tăinuitorii se vor pedepsi cu închisore corecțională.

55. Tăinuitorii de lucruri molipsite, se vor pedepsi cu maximul
pedepsei corecționale de mai sus. (P. 54, 377, 378).

56. Aceia cari mai'nainte sau în timpul sêvêrsirei crimei
sau a delictului, ar fi avut înțelegere ca să ascundă lucrurile ce
vor proveni din infracțiune, se vor pedepsi ca complici. (P. 47
nr. 53 nr.)

TITLUL VI

Despre cauzele cari apără de pedepsă, sau micșorează pedepsa.

57 Nu se socotesc nici crimă nici delictu faptul sêvêr-

(¹) Vechiul art. 50. abrogat: „Aceia cari, cu bură știință, vor fi ascunsu tôte
sêu parte din lucrurile hrapite, furate, luate cu viclenie, ori dobândite prin sã-
virșirea vre unei crime sêu vine, se vor pedepsi ca nișce părtași la acea cri-
ma sêu vină.

„Nu vor fi supuși ca părtași la aceste împrejurări, fiul, părinții, soții și frații.”

ștită în stare de smintire și în oră care altă stare de pierderea u-
sului rațiunii sale prin cauze independenți de voința sa. (P. 59)
(P. Fr. 64 — C. P. Pr. § 40).

58. Nu este nici crimă nici delictă cândă fapta va fi sê-
vêrsită din cauză de legitimă apărare.

Apêrarea este legitimă cândă este necesarie spre a respinge
ună atacă materiale, actual și injustă, în contra persônei sale sau
a altuia.

Se socotesce ca legitimă apêrare și casul cândă agentul, sub
imperiul turburării, temerii sau terôrii, a trecut peste margini-
le apêrării. (P. 59) (P. Fr. 328, 329) (C. P. Pr. §. 41).

59. Nici o crimă sau delict nu pôte fi scusată nici pedêpsa
nu se va putea micșora de cât în casurile și în circumstanțele
ăcelea în care legea declară fapta scusabilă sau permite de a a-
plica o pedêpsă mai puțină rigurôsă. (P. 57, 58, 60—65; 92.
99. 114. 116. 159. 174. 197. 250. ur. 274, 276, 281, 282, 307.)
(P. Fr. 65).

60. Afară de cauzele de scuse, anume prevêdute de lege,
mai sunt și alte cauze de micșorarea pedepsei, lăsate cu totulă
la aprecierea juriului, sau a judecătorului corecționale, cari se nu-
mescă *circumstanțe atenuanți*.

Cândă juriul va declara că există în favôrea acusatului recu-
noscut culpabile, circumstanțe atenuanți, pedepsele ce pronunță le-
gea în contra unoră asemenea acușați, se vor modifica dupe cum
urméză:

Daca pedêpsa ce pronunță legea este munca silnică pe viață,
Curtea va aplica pedêpsa muncii silnice, pe timpă mărginit, sau
reclusiunea.

Dacă pedêpsa este aceea a muncii silnice pe timpă mărginit,
Curtea va aplica pedêpsa reclusiunii sau maximul înch sôrei.

Dacă pedêpsa va fi aceea a reclusiunii, detențiunii sau a de-
gradațiunii civice, Curtea va aplica închisôrea corecțională, fără
a o putea reduce la mai puțin de un ană.

Curtea va putea încă aplica și o amendă de la 500 pînă la 1,500 lei.

În casulă cândă legea pronunță *maximul* unei pedepse crimi-
nale, Curtea va aplica *minimul* aceluiași pedepse sau chiar pedêpsa
ce vine cu un gradă mai jos.

Dacă legea pronunță pedêpsa închisôrei sau cea a amendei, și
dacă tribunalele corecționale vor constata circumstanțe atenuanți,
ele suntă autorizate, chiar în cas de recidivă, a reduce pedêpsa
închisôrei pînă la minimul de șese zile și chiar mai jos; precum
asemenea și pedêpsa amendei pînă la minimul de lei 26 și chiar

mai jos. Tribunalele pot să substituie în asemenea cas, închisórei amenda, fără însă să se pótă coborî în nici un cas mai jos de simplă poliție. (P. 7. 8. 9) (P. Fr. 463).

61. Infracțiunea comisă de un copil mai mică de opt ani deplin, nu se pedepsește. (P. 59.) (1).

62. Crimele sau delictele comise de un minor, ce are vârsta de la opt ani deplin până la cinci-spre-dece ani deplin, nu se vor pedepsi, dacă se va decide de judecată că acusatul a lucrat fără pricepere; dar dupe înregistrări se va încredința părinților săi, spre a avea o îngrijire mai de aproape, sau se va pune într'o monastire ce într'adinsu se va determina pentru corecțiunea unor asemenea copii, unde se va ține într'un timp de ani determinați prin hotărîrea judecătórei, fără însă ca acești ani să pótă covârși vârsta de două-deci ani a culpabilului. (P. 63—65. 59. 218—Pr. P. 364) (P. Fr. 66) (2)

63. Cându se va decide că acusatul a lucrat cu pricepere, sau de va fi în etate de la 15 ani deplin până la două-deci ani deplin, pedepsele se vor pronunția dupe chipul următor:

Dacă a sa infracțiune va merita pedepsa de muncă silnică pe viață sau pe timp mărginit, se va condamna de la trei până la cinci-spre-dece ani la închisóre.

În cele alte casuri, judecătorul este autorizat a aplica pedepsa închisórei pe un timp egal cel puțin cu a treia parte, sau cel mult cu jumătatea timpului pentru care ar fi putut fi condamnat la una din pedepsele privitoare la acele casuri. (P. 59. 62. 64. 65.) (P. Fr. 67.) (3).

(1) Art. 54. abrogat, din vechea leginire: „Vinovatul pênă la opt ani deplin ai vârstei sale, nu se osiudește nici la pedepsă, nici la despăgubire.”

(2) Art. 55 abrogat: „De la opt ani deplin până la 15 ani deplin, dacă, dupe preșuirea tuturor împrejurărilor se va dovedi că a urmat fără pricepere și fără cugetare, atunci se va da sub cea de aproape privighere și lugrijire a părinților, sub răspunderea civilă a acestora, la întâmplare când neputând a săvârși îngrijirea și privigherea cuvenită, nu vor da pe nesupușii copii judecătórei spre a-i mărgini, iar la din potrivă, se va osindi la închisóre de la trei luni până la trei ani în vro o mănăstire, ce într'adinsu se va orindui de săpânire, dupe firea și mărirea crimei seú a vinei.”

(3) Art. 56 abrogat: „De la 15 ani deplin până la 20 ani deplin ai vârstei sale, se va osindi, pentru crimele celle de mórte seú de munca ochelor pe totă viața, la maximum pedepsei din temnițele Giurgiului, Brăilei, ori a închisórei Znagovului. De va fi crima pentru munca silnică a ochelor pe vreme mărginită, se va osindi la închisórea Znagovului pe un curs de vreme, care va fi jumătate din sorocul ce hotărâse legea pentru acea crimă.

„La amîndouă aceste din urmă întâmplări, judecata póte hotărî ca vinovatul, dupe împlinirea pedepsei sale, să sa puie sub osobită privighiere a poliției, su mai puțin de șese luni, nici mai mult de un an și jumătate.

64. În toate cazurile prevădute în articolul precedent, pedepsa închisorii se va executa saŭ într'un stabiliment anume destinat pentru acesta saŭ într'o parte separată a casei de închisore corecțională.(P. 63. 59).

65. Cei mai mici în vârsta de două-șeci ani deplină, cari nu vor avea complici de față mai mari de această vîrstă, și cari vor fi acușați de crime, se vor judeca de către judecătoriale corecționale, iar nu de Curtea juraților.

Judecătoriale corecționale însă se vor conforma articolelor 62, 63 și 64 (P. 59)(P. Fr. 68).

CARTEA II.

Despre crime și delicta în specială, și despre pedepsele lor.

TITLUL I.

Crime de înaltă trădare.

CAP. I.

Crime în contra siguranței esteriore a Statului. (1)

66. Ver-ce Română va fi purtat armele în contra țerei, se va pedepsi cu munca silnică pe totă viața.(P. 7. 10.)(P. Fr. 75)

67. Ver-ce Română va fi uneltit machinațiuni saŭ se va fi pus în înțelegere cu guverne străine, saŭ cu agenții lor, spre a provoca rebel în contra patriei sale, spre a înlesni și a aduce ocupațiune străină, spre a resturna cu ori-ce mijlocă guvernul țerei, se va pedepsi cu munca silnică pe totă viața.(P. 7. 10).

Daca însă rebelul, ocupațiunea saŭ resturnarea nu se va fi urmată, se va pedepsi cu reclusiunea.(P. 7, 15.) (P. Fr. 76).

68. Asemenea vor fi pedepsiți cu munca silnică pe viață acei cari în timpul unui rebel în contra țerei:

I. Vor fi predat cu trădare inamicului orașe, porturi, locuri întărite, saŭ ori-ce alte posturi de apărare.

Iar de va fi crima pentru munca Giurgiului, ori a Brăilei, seŭ închisore Znagovului, ori bătaia, vinovatulă va lua a treia parte din osinda ce legea hotărăse pentru acea crimă, închizindu-se numai la Znagovă.“

(1) În Codicele Penale abrogat nu se prevedea nici una din crimele în contra siguranței esteriore a Statului.

II. Vor fi predat, tot cu trădare, case publice, arsenaluri, magazii sau depozite de arme, munițiuni sau alte obiecte de rebel, sau ori-ce fel de bastimente ale țerei.

III. Vor fi procurat inamicului ajutóre de soldați, ómení, boi, proviziuni de hrană, arme sau munițiuni de rebel, sau vor fi indemnati pe soldații armatei Române a trece la inamic.

IV. Vor fi comunicat inamicului planurile de operațiuni militare, sau planurile locurilor sau posturilor întărite.

V. Vor fi servit inamicului de spioni sau căláuđi, sau vor fi ajutat și ascuns pe spioni inamicului.

VI. Vor fi ațífat revoltă în trupele de apărare ale Țerei, (P. 10) (P. Fr. 77).

69. Dacă corespondența cu supușii unei puteri străine, n'a avut de obiect una din crimele enunțiate în articolele precedente, dar a avut cu toate acestea rezultatul de a da inamicului instrucțiuni vătămátore situațiunii militare sau politice a României, acei cari au întreținut aceste corespondențe, vor fi pedepsiți cu detențiunea, fără a fi scutiți de pedepse mai grele, în casă când aceste instrucțiuni ar fi urmarea unei împreună íutelegeri, ce ar constitui un fapt de spionaj. (P. 20.) (P. Fr. 78).

70. Va fi supus muncii silnice pe viață ori-ce funcționar public, ori-ce agent al guvernului, sau ori-ce altă persoană care, însărcinată sau încunosciințată oficial, sau din cauza situațiunii în care se află, de secretul unei negociațiuni, sau unei expedițiuni, va trăda acel secret agenților unei puteri străine sau inamicului. (P. 10, 71). (P. Fr. 80).

71. Va fi asemenea supus muncii silnice pe viață, ori-ce funcționar public, ori ce agent care, însărcinat din cauza funcțiunii sale, cu păstrarea planurilor de fortificațiune, de arsenaluri, porturi sau rade, ar da aceste planuri, sau unul din planuri, inamicului sau agenților inamicului. Pedepsa va fi detențiunea, cându planurile se vor da agenților unei puteri străine neutre sau aliata. (P. 10, 20, 70) (P. Fr. 81).

72. Ori-ce altă persoană care reușind, prin corupție, fraudă sau violență, a sustrage șisele planuri, le ar da inamicului, sau agenților unei puteri străine, vor fi pedepsiți cu munca silnică pe timp mărginit.

Dacă șisele planuri se gădescu, fără să se fi întrebuintat mijlocele arătate, în mânele persoanei ce le a dat, pedepsa va fi reclusiunea (P. 10, 15) (P. Fr. 82).

73. Se va pedepsi cu reclusiunea acela care, cu bună știință, sfăramă, falsifică sau ascunde documente, sau acte cari stabi-

lescă nise drepturi ale Statului Român în raport cu un guvern străin. (P. 15).

74. Ori-cine prin acțiuni ostile, neaprobrate de guvern, va espune Statul la o declarațiune de resbel, va fi pedepsit cu detențiunea, și dacă dintr'acesta resbelul s'a și făcut, pedepsa va fi reclusiunea. (P. 15, 20.) (P- Fr. 84).

75. Ori-cine, prin acte neaprobrate de guvern, va espune pe Români la represalie (1), se va pedepsi cu detențiunea. (P. 15.) (C. Fr 85).

CAP. II,

Crime și delictes în contra siguranței interioare a Statului

Secțiunea I.

Despre atentate și comploturi în contra persoanei Domnului și a familiei Sale.

76. Ori-ce atentat în contra vieții Domnului său în contra persoanei sale, se va pedepsi cu munca silnică pe totă viața. (P. 10 87, 88) (P. Fr. 86) (2).

77. Ori-ce ofensă, comisă în public, în contra persoanei Domnului său a Dómniei, sau a fiilor lor, se va pedepsi cu închisórea de la unu anu pînă la două ani. (P. 24) (P. Fr. 86).

78. Atentatul ce ar avea de scopu de a surpa, prin mijlóce resvrătítóre și rădicare de popor, forma guvernului, sau de a ațța pe locuitorii de a se scula în contra autorității Domnului, se va pedepsi cu reclusiunea (P. 15, 87, 88) (P. Fr. 87.) (3)

79. Complotul ce aru avea de scopu vre una din crimele menționate la Art. 76 și 78, dacă a fostu urmatu de unu actú sevêrsítu sau începutu spre a pregăti esecutarea acelor crime, se va pedepsi cu detențiunea; iar dacá complotul n'a fost urmat de nici unu actú sevêrsítu sau început spre a prepara esecutarea ver-unuia din acele crime, pedepsa va fi aceea a închisórei (P. 20, 24).

Complotul este atunci cându, prin sfātuire se va fi luatú întré-

(1) Prin represalie se înțelege actulú de resbunare ce un străinú ar face în contra Românilorú, pentru o vătámare ce acestia i-ar fi causatú.

(2) Art. 68 din con. P. abrogat „Pornirea cu fapta împotriva vieții Domnului, de se va fi adusú la sávîrșire se va pedepsi cu pedepsa ucigașilor de părinți, iar de nu la ocnă pe totă viața.”

(3) Art. 69 din con. P. abrogat: „Cea cu faptă pornire, prin mizlóce-resvrătítóre și rădicare de norodú spre'asurpa, cea în ființa stăpínire, se va pedepsi cu mórtea.”

ga hotărîre și se va fi făcut punerea la cale între două sau mai multe persoane spre a ajunge la săvârșirea vre uneia din acele două crime prevădute la Art 76 și 78. (P. Fr. 89).

80. Când un individ va lua singur hotărîrea de a comite crima prevădută la Art. 76 și 78, și va comite sau va începe a face el singur și fără ajutorul nimănui vre un act prin care pregătește executarea crimei, se va pedepsi cu detențiunea. (P. 20) (P. Fr. 90.)

Secțiunea II.

„Crime și delictes în contra liniștei Statului prin rebelu civilu, prin ilegala întrebuițare a forței armate, prin devastațiuni și jefuirî publice.

81. Atentatul, care va avea de scopu a ațîța rebel civil, înarmându, sau rădicându pe locuitorî a se înarma unî în contra altora, ori a săvârși omorurî și jefuirî într'unul sau mai multe orașe sau sate, se va pedepsi cu munca silnică pe tótă vieța.

Complotul uneltit, spre acest sfirșit, se va pedepsi cu pedepșile hotărîte la art. 79. conformu deosebirilor ce se facu într'acel articolu. (P. 10, 87, 88) (P. Fr. 91).

82. Se vor pedepsi cu munca silnică pe tótă vieța acei care fără ordine sau autorisaré din partea autorităței legale, vor fi rădicat sau vor fi făcut a se rădica trupe armate, și le vor fi dat sau le vor fi înlesnit dare de arme ori munițiuni; asemenea se vor nedepsi și acei cari vor fi îngajat sau înrolat, sau vor fi făcut a se îngaja sau înrola soldați. (P. 10) (P. Fr. 92).

83. Se vor pedepsi cu munca silnică pe timpu mărginitu:

a). Acei cari fără cădere sau fără causă ertată de lege vor fi luat comanda unui corpă de oștire, unui postu, unui portu, sau unui orașu, a unui sau mai multoră bastimente de rebel, a unei cetățî sau locu întărit.

b). Acei cari, în contra ordinulu Guvernulu, vor mai ținea vre o comanda militară.

c). Comandirî care vor ținea adunată oștirea lor în contra ordinelor ce li se va fi dat de a o libera sau a o desființa. (P. 10) (P. Fr. 93.)

84. Ori ce persoană, care, putându dispune de forță publică, va fi cerut, sau va fi ordonat mișcarea acestei forțe, sau întrebuițarea ei în contra unei înrolări sau rădicării de ómenî pentru oștirea întocmită de lege, se va pedepsi cu reclusiunea.

Dacă aseminca ordin, va fi avut efect, culpabilul se va pedepsi cu munca silnică pe viață. (P. 10, 15) (P. Fr. 94).

85. Orî ce persoană va fi incendiat sau distrusă, prin exploziunea unei mine, edificii, magazine, arsenaluri, corăbii sau alte proprietăți ale Statului, se va pedepsi cu munca silnică pe timp mărginit. (P. 10) (P. Fr. 95)

86. Se va pedepsi cu munca silnică pe viață acela care, orî ca să hrăpescă bani publici, orî ca să jefuască orașe sau sate, magazine, arsenaluri de ale Statului, case publice, forterețe, posturi, porturi, corăbii sau bastimente ale Statului, orî în fine ca să atace sau să reziste în contra puterii publice, care se va afla în góna săvârșitorilor unor asemenea crime, se va fi pusă în capul unor cete armate, sau va fi exercitat într'însele vre o funcțiune orî comandă óre-care.

Se vor supune la munca silnică pe viață și acei cari vor fi directatî, vor fi rădicat sau vor fi făcut a se rădica acele cete, sau care le vor fi dat, orî le vor fi înlesnit, cu bună știință și voință, arme, munițiuni și unelte de crime, sau care le vor fi trimis mijloce de viațuire, sau care, în orî ce altă chipă, vor fi avut înțelegere culpabilă cu Directorii sau comandirii acelor cete. (P. 10, 168, 244, 354) (P. Fr. 96).

87. Dacă vre una sau mai multe din crimile menționate în articulele, 76, 78, 81, se vor fi săvârșit sau încercat d'a se săvârșit de către vre o cétă, se vor pedepsi cu munca silnică pe totă viața, fără osebite, toți aceia cari vor face parte din acea cétă și se vor fi prins la locul săvârșitórei întălniri.

Acela care fără a se prinde la locul săvârșitórei întălniri, va fi avut în cétă vre o comandă, se va pedepsi iarăși cu munca silnică pe totă viața. (P. 10) (P. Fr. 97).

88. Afară de casul în care reuniunea sedițiosă ar fi avut de obiect sau de rezultat una sau mai multe din crimile enunțate în art. 76, 78, și 81, indiviții ce facă parte din bandele, de care s'a vorbit mai sus, fără să exerciteze într'însele vre o comandă sau funcțiune, și care s'ar prinde pe loc, se vor pedepsi cu reclusiunea. (P. 15) (P. Fr. 98).

89. Acei care cunoscând scopul și caracterul numitelor cete, și fără a fi siluiți, le vor fi găzduit, orî le vor fi dat loc de ascundere sau de întăuire, se vor pedepsi cu reclusiunea (P. 15) (P. Fr. 99).

90. Întruninduse adunări, sau cete turburătoare liniscei obscesci, dacă, dupe trei somațiuni ce li se vor face de către autoritățile competenți, nu se vor risipi și va mijloci lucrarea puterei armate, căți vor fi complici la dînselc, și se vor prinde acolo pe loc, se

vor pedepsi cu închisóre de lá 6 luni pînă la două ani; iar căpiteneiele lor se vor pedepsi cu maximum închisorii. (P. 24, 170. ur)

Însă acei din complici său din capitenii care vor fi cu arme, se vor pedepsi cu reclusiunea. (P. 15, 91) (P. Fr. 100) (1)

91. Se socotescú arme ori ce unelte, său machine, său instrumente înșepătóre, tãetóre său sdrobotóre, precum: pușcă, pistolú, lance, sulitã, cósã, topor, bardã, cușit, ciomag și alte asemenea.

Cușitele de buzunar, fórfecele, și bastónele nu vor fi considerate ca arme de cât atunci când se vor fi întrebuiňtat a lovi, a rãni său a omori. (P. 50, 310 §. 6, 318) (P. Fr. 101).

92. Vor fi apărași de pedepsile pronunțate în contra autorilor de comploturi său de alte crimé în contra siguranței interioरे său esteriore a Statului, acei culpabili cari nainte sevărsirei său a tentativei acestor comploturi său crime și mai nainte de orú ce urmărire, vor fi dat, ei cei d'ântéiu Guvernului său autoritãșilor administrative, ori poliției judeciare, cunoscință despre aceste comploturi său crime, și despre autorii și complicii lor, său care, chiar dupe ce s'a început urmãririile său descoperirea culpabililor, vor fi înlesnit arestarea acelor autori său complici. (P. 59.) P. Fr. 108).

TITLUL II.

Crime și delictes în contra Constituțiunei

CAP I.

Crime și delictes în contra esercitiului drepturilor politice.

93. Atentatul, al cãruí scopú este de a risipi cu violență adunarea legiuitóre ce se aflã în esercitiul legal al mandatului ei, de a o sili să ia, său să nu ia o otãrire, de a-isgoni cu violență pe unul său pe mai mulți din membrii sei, se va pedepsi cu munca silnicã pe timpú mãrginit. (C. P. Pr. §. 82).

(1) Art. 77 din con. P. abrog: „înrupãnduse adunãri turburãtóre liniștei obștesci, dãca, dupe trei chemãri ce li se vor face de către dregãtorii competenți, nu se vor risipi, și va mizloci lucrarea puterei înarmatã, căpi vor fi pãrtași la dînșele, și se vorú prinde acolo pe locú, se vor pedepsi cu închisóre de la șese luni pênã la două ani, ori cu bãtaia de la 50 pênã la 100 nuele; iar căpeteniile lorú se vor pedepsi cu munca Giurgiului său a Brãilei de la unú anú și jumãtate pênã la tref. Însã aceia din pãrtași, său din căpetenii, care vor fi cu arme, se vor osindi la maximum osindei ocnei.“

94. Acela care prin violență, va împiedica pe un membru al corpului legiuitor de a merge la adunare sau de a vota, se va pedepsi cu reclusinnea. (C. P. Pr. § 83).

95. Când se împiedică prin atrupăment, violență sau amenințări unul sau mai mulți cetățeni de a-și exercita drepturile lor civice, fie care din culpabili va fi pedepsit cu închisoare de șese luni cel puțin, și cu interdicțiunea dreptului de a vota și de a fi eligibil în timp de cinci ani cel puțin și de cece ani cel mult. (P. 22, 24) (P. Fr 109—C. P. Pr. §. 84.)

96. Dacă această crimă, s'a comisă în urmarea unui plan concertat ca să fie executat, fie în totă țera, fie într'unul sau mai multe județe, fie într'una sau mai multe plăși, pedepsa va fi detențiunea. (P. Fr 110).

97 Se va pedepsi cu închisoare de la un an în sus:

I. Acela care fiind însărcinat de a aduna bilete de votare, a adăugit sau a micșorat, cu rea credință, numărul lor legitim;

II. Acela care falsifică sau scîmbă un bilet de votare, sau înscrie pe bileturile persónelor, care nu știu carte, alte nume de cât acelea care i s'a dictat.

III. Acela care, fiind însărcinat cu ținerea procesului verbale al unei operațiuni electorale, a scris într'insul alte nume de cât acelea care i s'a dictat.

În toate aceste casuri, judecătorul va pronunța și interdicțiunea pe timp mărginit. (P. 22, 24—V. și art. 29 l. elect. din 2 Iulie 1864)(1)

98. Ori cine va cumpăra sau va vinde un vot într'o alegere se va pedepsi cu închisoarea de la trei luni pînă la un an, și va pu-

(1) Art. 83 din vechia con. P.: „Ampliatul acela care, însărcinat fiind cu direcția unei alegeri, se va abate prin știință asupra lucrării alegerii, din legiuirii și din regulile întocmite pentru acesta, se va depărta îndată din slujbă, și pe un curs de șese ani va perde dreptul de înaintare la rang, de a fi orînduit în slujbă publică, și de a mai fi alegător sau ales într'acest curs de vreme.”

Art. 84 din vechia C. P.: „Acela care, însărcinat fiind la o alegere cu deschiderea bileturilor coprinzătoare de glasurile alegătorilor, ori cu trecerea lor în lista orînduită pentru acesta, se va dovedi asupra faptei plămînd acelle bilete ori ascuzînd dintr'insele, ori adăogînd altele, ori scriînd pe bilete altele nume de cât acelea ce i se vor fi aretat, se va pedepsi cu degradația cetățenescă.”

Art. 85 din vechia C. P.: „Ori care altă persónă va cădea într'o vină dincele pomenite în cellu din urmă articolu, se va pedepsi cu închisoarea de la trei luni pînă la un an, și cu poprirea dreptului de a fi alegător sau ales de la cinci ani pînă la zece.”

tea fi osînditû și la interdicțiunea pe timpû mărginit — (P. 22, 24 — V. art. 32 din l. elect. din 2 Iulie 1864).

CAP. II.

Antentate în contra libertăței.

99. Când vre un funcționar publicû, unû agentû sau un însărcinat al guvernului va fi ordonat sau va fi făcutû vre un act arbitrarîu, prin care să se atace libertatea individuală a unuia sau mai multorû cetățeni, sau constituțiunea țerei, se va pedepsi cu închisórea de la șese luni pînă la doi anî și cu interdicțiunea pe timpû mărginit.

Cu tóte acestea, când se va dovedi că elû a săvêrșit asemenea faptă dupe ordinea superiorilor sei, în pricinî ce privescû la atribuțiunile acestora, și pentru care elû era datorû să le dea supunere în ordinea ierachiei, va fi apêratû de pedepsă, care, în asemenea cas, se va aplica numai superiorilor ce vor fi dat asemenea ordine (P. 50,100,159) (P. Fr. 114).

100 Despăgubirea pentru pagubile cercate în urmarea faptelor pomenite în art. 99 se va hotărî conformû cu persoanele, cu împrejurările și cu vatămarea ce va fi suferit siluitul, fără înse a putea fi, nici o dată și pentru orî cine macar, acea despăgubire mai puținû de doue-deci și cincî lei pe ði, pentru fie care ði de arestare ilegală și arbitrară. (Pr. P. 3, 63) (P. Fr. 117.)

101. Dacă fapta arbitrară sau atentătóre drepturilor cetățenesci se va fi sevêrșit prin plăsmuită sub-scriere a vre unui Ministru sau altui funcționar public, plastografii, precum și cei ce, cu bună știință, se vor fi servit cu acea plastografie, se vor pedepsi cu munca silnică pe timpû mărginit. (P. 10. 125. 126.) (P. Fr. 118).

102. Funcționarii publici însărcinați cu poliția administrativă sau judecătórescă care aû refusatû, sau care aû nêgrijit de a da ascultare unei reclamațiuni legale, țintind a constata detențiunile ilegale și arbitrarile, fie în închisorile destinate pentru paza deținuților, fie chiar în orî ce altû loc, și care nu vor justifica că a denunțat acesta autorității superióre, se vor pedepsi cu degradațiunea civică, și vor fi răspundători de pagube și interese care se vor regula dupe cum se arată în art. 100. (P. 22, 103.) (P. Fr. 119).

103. Directorii, superiorii sau custođii închisorilor, sau a orî cărîi alte case de arest, care vor fi priimit unû arestat fără ordinea provisorie a autorităților competentî, aceia care-lû vor ținea închisû, sau vor refusa de al înfățișa oficerului de poliție sau acelaia ce aduce

ordinile sale, fără a justifica că opunerea lui provine din ordină procurorului, sau judecătorului, aceia care vor refuza de a înfățișa registrele lor oficerului de Poliție, se vor pedepsi ca culpabili de închidere arbitrarie, cu închidere de la o lună pînă la un an și cu amendă de la o sută pînă la trei sute lei. (P. 24—Pr. P. 579, ur). (P. Fr. 120).

104. Se vor pedepsi cu degradațiunea civică ori ce oficer al poliției judecătorești, ori ce procuror, sub-stitut sau judecător care va fi provocat, dat, sau sub semnat, o sentință, o ordonanță sau un mandat de urmărire personală, sau de acușiune a vre unui Ministru, sau a vre unui Membru al Senatului, al Adunării legislative, sau al Consiliului de Stat, sau al Curții de compturi, sau al Curții de Casațiune, fără autorisațiunile și formele prescrise de legi, sau care afară de delictu flagrant vor fi dat sau subsemnat, fără acele autorisațiuni și formalități, mandatul de a prinde sau de a aresta pe vre unul sau mai mulți Ministri, sau pe unul sau mai mulți Membri al Senatului, al Adunării legiuitoare, al Curții de Casațiune, al Consiliului de Stat, sau al Curții de Compturi. (P. 22—art. 36 din l. elector. 2 Iulie 1864). (P. Fr. 121).

105. Asemenea se vor pedepsi cu degradațiunea civică, procurorii, sub-stituții, judecătorii, sau oficerii publici, care vor fi arestat sau vor fi făcut a se aresta un individ în alte localități de cât cele determinate prin legi sau regulamente, sau care vor fi trimis înaintea judecării Curții juraților pe un cetățean fără de a fi pusă mai nainte în acușiune conformu legii. (P. 22, 272—Pr. P. 304, ur. 589) (P. Fr. 122)

106. Ori ce concertare de măsuri contrarii legilor, făcută sau prin adunare de individe sau de corpuri de depozitare de ver o parte a autorității publice, sau prin deputațiune, ori corespondințe între dînșii, va fi pedepsită cu închisore de două luni cel puțin, și de șese luni cele mult, contra ori căru culpabil, care va putea încă să fie condamnat la interdicțiune pe timpu mărginit. (P. 22 24) (P. Fr. 123.)

107. Dacă prin unul din mijlocele exprimate mai sus, s'au concertat măsuri contra executării legilor, sau contra ordinilor Guvernului, pedepsa va fi maximul închisorei corecționale.

Dacă această concertare s'a făcut între autoritățile civile și corpurile militare sau șefii lor, aceia cari vor fi autorii sau provocatorii, vor fi pedepsiți cu detențiune; cei alți culpabili vor fi pedepsiți cu maximul închisorei corecționale. (P. 20, 24.) (P. Fr 124).

CAP. III.

Pentru călcare de atribuțiunii din partea autorităților administra-tive și judecătorești.

108. Se vor pedepsi cu degradațiunea civică:

I. Judicătorii, procurorii și substituții lor, oficerii de poliție care se vor fi amestecat în esercițiul drepturilor puterii legiuitoare, sau prin reglemente care cuprind dispozițiunii legiuitoare, sau poprind, ori suspendându esecutarea unei sau mai multor legi, sau delibe-rând asupra punctului de a sci dacă legile trebuesc a fi publi-cate sau esecutate.

II. Judicătorii, procurorii și substituții lor, oficerii poliției jude-cătorești care vor fi trecut peste competența lor, poprind esecuta-re ordinilor emanate de la administrațiunii, sau dupe ce au permis sau au ordonat de a se chema în judecată administratorii pentru fap-te relative la esercițiul funcțiunii lor, vor stărui în esecutarea ac-telor lor, de și de către autoritățile competente li s'a notificat anu-larea acelor acte, sau esistența unui conflict. (P. 22, 109 — Con. Par. 4, 5, 7.) (P. Fr. 127).

109. Se vor pedepsi cu amendă de la 100 pînă la 1500 lei, judecă-torii cari, peste atribuțiunile lor, se vor fi amestecat în materii date de legi autorității administrative.

Cu aceeași pedepsă se vor pedepsi și membrii Ministeriului pu-blic, cari vor fi luat conclusiunii, sau vor fi cerut a se face ase-mene procederi. (P. 28, 108.) (P. Fr. 128).

110. Prefecții, sub-prefecții și alți funcționari administrativi, cari se vor fi amestecat în esercițiul drepturilor puterii legiuitoare, dupe cum se prevede la art. 108, §. I. sau care vor fi dat ordine ilegale a se opri esecutarea decisiunelor judecătoriailor sau Curților, se vor pedepsi cu degradațiunea civică. (P. 22) (P. Fr. 130.)

111. Aceiași funcționari administrativi se vor pedepsi cu amendă de la 100 pînă la 1500 lei când, peste atribuțiunile lor, se vor ames-teca în materii date de legi autorității judecătorești, și când, dupe reclamațiunea uneia sau amânduror părților interesate, vor fi decisă o afacere înainte ca autoritatea superiōră să se fi pronunțat asupra casului. (P. 28) (P. Fr. 131.)

TITLUL III.

Crime și delictे în contra intereselor publice.

CAP I.

Despre plăsmuiră saă falsificări. (1)

SECȚIUNEA I.

Plăsmuire de monedă. (2)

112. Cine va contra-face, ori va falsifica monedele de aură saă de argint din acelea ce aă cursă în România, se va pedepsi cu munca silnică pe timpă mărginit; iară pentru monedele de aramă, se va pedepsi cu reclusiunea. (P. 10, 113, 116) (P. Fr. 132.)

113. Acela care va participa la contra-facerea unei asemenea monedă, ori o va introduce în țără, saă o va pune în circulațiune se va pedepsi ca plasmuitorul de monedă falsificată. (P. 112; 116) (P. Fr. 134).

114. Cine, socotind de bună și adevărată o monedă falsificată, ce 'i va fi cădă în mână, o va pune în circulațiune, nu se va pedepsi, iar dupe ce o va cunósce că este falsă și nu va înceta a o întrebunța, se va osindi să plătescă drept amendă, indoit suma ce va fi pusă în circulațiune. (P. 28, 112) (P. Fr. 135)

115. Care se va dovedi rădënd, tăind saă sub-țiind monedă prin ori-ce meșteșugă, se va pedepsi cu amendă de la 200 pînă la 5000 lei și cu închisóre de la trei lună pînă la două ani. (P. 24, 28).

116. Vor fi apărați de osindele hotărîte pentru plasmuitorii despré care se vorbesce în articolile 112 și 113, acei culpabili, cari, înainte sevărsirei saă a pnnerei în lucrare ală acelor crime, și înainte

(¹) Materia plăsmuiriloră și falsificăriloră în codica penală din 1850, abrogată, se aseamănă cu aceea ce se tractează în codicele actuală, de țvreme ce și atunci, ca și acum, acéstă materiă s'a luată totă din codicele penală francesă (Codicele lui Caragea din 1817 care, coprindea și materiă penale, avea câte va dispozițiuni relative la plăsmuiri și falsificări.

(²) Dupe vechiul Cod. Caragea. Part. 5. Cap. 8 („pentru tăeturi de bană:), Art. 1. Tăetori de bană înțelegem nu numai pre cei ce tae monedă mincinosă de totă séu în parte, ci și pre cei ce tae monedă de argintă bună și adeverat, séu de aură, întocmai cu care îmblă.

Art. 2. Căp se vor vădi tăetori de bană, să se osiudescă la mórte.“

de a se începe ori ce urmărire, vor fi descoperit autorităților competente, acele crimă, precum și pe autorii său pe complicii lor.

Asemenea vor fi apăsări de pedepse, și acei culpabili cari, chiar dupe începeră urmărilor, vor fi înlesnit arestuirea autorilor său a complicilor lor. (P. 59, 122.) (P. Fr. 138.)

SECTIUNEA II.

Plasmuiră de sigille ale Statului său ale altor autorități de bileturi de bancă, de efecte publice și altele.

117. Se vor pedepsi cu munca silnică pe timpu mărginit:

a). Aceia care vor fi falsificat sigillul Statului, său cari cu bună știință, vor fi întrebuințat asemenea sigillu falsificat.

b). Aceia cari vor fi falsificat său alterat efecte emise de către tesaurul publică, și purtând timbrul se, său bilete de bancă autorisate de legi, său care cu știință, vor fi întrebuințat aceste efecte și bilete falsificate, său alterate, său le vor fi introdus în cuprinsul țerei. (P. 10, 122) (P. Fr. 139) (1).

118. Se vor pedepsi cu reclusiunea:

Aceia care vor fi falsificat său alterat ori ce timbru naționalu, său ori ce marcă publică, destinată pentru probă la materi de argint său de aur.

Asemine se vor pedepsi și aceia care, cu știință se vor fi servit cu hârtii său efecte purtând timbruri mincinoșe, său cu mărci, ori timbrurile falsificate său alterate. (P. 15, 119, 121). (P. Fr. 140).

119. Se voru pedepsi cu minimum reclusiunei ori cine, fără a avea drept, va lua și va întrebuința adevăratul sigillu a Statului, său timbrurile ori mărcile prevădute la art: 118, făcând cu dînsele o întrebuințare vătămătoare drepturilor și intereselor Statului. (P. 7 §. 3, 10, 118) (P. Fr. 141).

120. Se va pedepsi cu minimum reclusiunei:

a). Aceia care vor fi falsificat mărcile destinate spre a fi puse în numele Guvernului, asupra productelor său mărfurilor, său cari vor fi întrebuințat, cu știință, asemenea false mărci.

b). Aceia care, vor fi falsificat sigillul, timbrul, său marca unei autorități ori care, său a unui stabiliment particular de bancă său de

(1) Din vechia con. Caragea, part. V. cap. V:

Art. 3. Câți facu iscălitura Domnescă se u pecetea, să li se taie mâna; câți dregu cuvinte, ori slovniri, ori slove, ori numere, ori veleațu, ori lună, ori zi, din scrisori Domnesci, să se osindească la ocnă în sorocul de cincă ani."

comerciū, sau cari, cu sciință, le vor fi întrebuițat. (P. 7 §, 3; 10). (P. Fr. 142).

121. Se va pedepsi cu închisore acela care fără dreptū va lua și va întrebuița adevăratele sigille, timbru, sau mărci, prevădute la Art. 118, făcend cu dînsele o întrebuițare vătămătore drepturilor și intereselor Statului ori a unei autorități publice, ori chiarū a unū stabiliment particularū de banca sau de comerciū. (P. 8. 24) (P. Fr. 143).

122. Dispozițiile Art. 116 se aplică și la crimele prevădute prin Art. 117.

SECȚIUNEA III-a.

Despre falsificarea de inscristuri publice sau autentice, și de comerciū sau de bancă.

123. Ori ce funcționariū sau ofcierū publicū, în serviciul funcțiunei sale, va face vre o plăsmuire ori prin subscrieri falsificate, ori prin schimbarea sau prefacerea la vrē unū actū, vre o scriere, sau vre o sub-scriere prin arētare de alte persone, iarā nu de celle adevărate, ori prin scrieri adaogite în urmă în registru sau în alte acturi publice, terminate sau încheiate de mai înainte, se va pedepsi cu munca silnică pe timpū mărginit. (P. 7, 10). (P. Fr. 145).

124. Asemenea se va pedepsi cu munca silnică pe timpū mărginit, ori ce funcționarū sau ofcierū publicū, care alcătuiindū inscristuri privitore la atribuțiunile funcțiunei sale, va fi denaturat cu viclenie substanța sau circumstanțele acestor inscristuri, sau scriindū convențiuni deosebite de celle ce i se vor fi însemnat, sau dictat de către părți, sau constatandū ca dreptū adevărate fapte mincinoșe, sau ca mărturisite fapte nemărturisite. (P. 7, 10, 123) (P. Fr. 146).

125. Vor fi pedepsite cu muncă silnică pe timpū mărginit ori ce alte persone care vor fi falsificat vre unū actū autenticū și publicū, sau inscristuri de comerciū sau de bancă, fie prin contra facerea sau alterarea scrierii, sau a subsemnăturēi, fie prin plăsmuirea de convențiuni, dispozițiuni, obligațiuni, sau liberațiuni, sau prin inserțiunea lor posterioară, fie prin adăogirea sau alterarea de clause, declarațiuni sau fapte ce aceste acte aveaū de objectū de a conține și a constata. (P. 7, 10) (P. Fr. 147).

126. Se va pedepsi cu reclusiunea acela care cu bună sciință, se va servi cu plăsmuitele inscristuri despre care se vorbesce în ācele din urmă trei articole. (P. 7, 15. 123. 124. 125) (P. Fr. 148).

§. II. — *Despre falsificarea în scrieri private.*

127. Se va pedepsi cu maximum închisórei orí ce persónă va fi făcut vre o plásmuire orí ce felú la înscrisurí particularie, prin unul din modurile espresse prin 125, precum și cel ce cu bună știință, se va servi cu asemenea înscrisurí plásmuite. (P. 8. 24) (P. Fr. 150).

128. Plasmuitorú de înscrisurí este și acela care, în privire de a trage unú folosú pentru sine saú pentru altulú, saú de a aduce vátémare altuia, imple o hártie, pe care se aflá subscrierea unei persóne în contra voinței acesteia, și o întrebuințedá ca unú titlu.

Orí cine va comite înfracțiunea prevédutá la art. 128, se va pedepsi cu închisórea de la șese luní pîná la doi aní și cu amendá de la 100 pîná la 3,000 lei, dacá hártia 'i se va fi încredințat de însuși subscriitorul; iará decá nu'í se va încredințat, se va pedepsi cu maximum închisérei. (P. 8. 24) (P. Fr. 407).

§. III. — *Despre falsificarea de pasporturí, foí de drum și certificate,*

129. Se va pedepsi cu închisórea de la trei aní pîná la doi aní veri cine se plásmui pasporturí saú va drege, orí va preface nnú pasportu adevérat, saú va odáoga intr'insul vre uuú cuvént saú cifrá saú literá, precum și cel ce cu bună știință se va servi cu asemenea pasport. (P. 8. 24). (P. Fr. 153).

130. Cine va lua pentru sine un pasportú pe nume închipuit, saú va fi mijlocit ca martorú spre a libera unú pasportú pe nume străinú, se va pedepsi cu închisóre de la trei luní pîná la unú anú. (P. 8. 24) (P. Fr. 154).

131. Fonționarul publicú, care cunoscándú acea schimbare de nume va fi datú pasportú pe nume închipuitú se va pedepsi cu maximul închisérei (P. 8. 24.) P. Fr. 155).

132. Orí cine va fabrica saú va falsifica o fóe de drum pentru sine saú pentru vitele salle, saú se va servi de asemenea fóie de drum, se va pedepsi cu închisóre de la o luná pîná la unú anú. (P. 8. 24. (P. Fr. 156).

133. Asemenea se va pedepsi cu închisóre de la o lnná pâná la șese luní orí ce persónă va facesá i se deade fonționariú publicí uá fóie de drum sub nume închipuitú. (P. 8, 24 (P. Fr. 157).

134. Otelieri, hangii, și carciumarí, care cu știință vorú înscrie în registrele lorú, sub nume mincinóre saú închipuite pe persónele ce le, vor gásdui la dênșii, se vor pedepsi cu închisóre de la șese zile pîná la o luná. (P. 8. 24—(P. Fr 154 §. 2).

135. Acela care fabrică pentru dânsul său pentru altul un certificat fals de bătă, sub numele unui medic, chirurg sau unei alte persoane care exercită arta de a tămădui sau care falsifică un asemenea certificat adevărat, și se servește cu dânsul spre a încela pe autorități sau pe societățile de asigurare, se va pedepsi cu închisoare de la o lună până la un an. (P. 8. 24. 138 (P. Pr. §. 256).

136. Funcționarul care va fi liberat o asemenea foie, știind că numele pe care o dă este închipuit, se va pedepsi cu închisoare de la trei luni până la doi ani. (P. 8. 24. 135).

137. Medicii, chirurgii, sau alte persoane, exercitându arta de a tămădui, care dau cu știință asupra stărei sănătății unei persoane certificate contra adevărului, spre a servi la autorități sau la societăți de asigurare, se vor pedepsi cu închisoare de la o lună până la un an.

Iară dacă vor fi priimit și dăruri sau făgădueli de dăruri, se vor pedepsi cu închisoarea de la trei luni până la un an și jumătate. (P. 8. 24)(C. P. Pr. §. 257).

138. Acela care, spre a încela pe o autoritate sau pe o societate de asigurare, în privința sănătății sale, sau a unei alte persoane, se va servi cu un certificat din cele coprinse la Art. 135, se va pedepsi cu închisoare de la o lună până la un an. (P. 8. 24) (P. Pr. §. 258).

139. Ori care va plăsmui sub numele vre unui funcționar public, vre un atestat pentru sineși, ori pentru altul, de bună purtare, de neavere, ori de alte împrejurări menite spre a recomanda pe cel aretat într'insul la milostivirea Guvernului, sau la a particularilor, spre a dobândi funcțiuni, creditu ori ajutoru, se va pedepsi cu închisoare de la două până la șese luni.

Ascmenea se va pedepsi și verii cine va preface pe numele său, sau pe numele altuia, vre un atestat adevărat.

Totă asemenea se va pedepsi, și cel ce cu bună știință se va servi cu acestu felu de atestat plăsmuit. (P. 8. 24—Pr. P 450 ur). (P. Fr. 161.(1)

(1). Crimele de falsificare, prevazute în vechia condică Caragea (part. 5. cap. 5.) erau coprinse în următoarele articole:

Art. 1. Plastografi zicem celor ce facu scrisori mincinoșe, seu de totu, seu în parte.

De totu mincinoșe scrisori sunt, în câte pecețile seu iscăliturile sunt mincinoșe.

Art. 2. în parte mincinoșe sunt, în câte cuvintulu celoru scrise, seu împreunarea sloveloru, seu slovele, seu numerile, seu veleatul, seu luna, seu ziua sunt dresse seu rase, și în locul loru scrise altele.

CAP. II.

Crime și delictе comise de funcționari publici în esercitiul funcțiunei lor.

SECȚIUNEA I.

Sustracțiunî comise de depositariî publici.

140. Ori-ce perceptor, ori-ce funcționar însărcinat cu percepțiune: ori ce depositar sau comptabil publică, care va fi deturnat sau sustrasă banii publici sau privați, sau efecte fiind loc de bani, sau acte, titluri și alte lucruri mișcătore, care se vor afla în mânilе lui, în puterea însărcinării sale, se va pedepsi cu reclusiunea, dacă lucrurile deturnate sau sustrase, vor fi de o valóre peste trei mii lei.

Daca valórele sustrase sau deturnate, suntú mai jos de trei mii lei, pedépsa va fi închisórea de la unú anú pină la doi.

În ambele aceste casuri, condamnatul va perde dreptul la pensiuе și se va declara incapabilú de a ocupa ori ce funcțiune publică pe tótă viața. Ori ce judecátor, administrator, funcționar sau oficier publică care va fi stricat, desființat, sustrasă sau deturnat actele și titlurile, al căror era depositar, sau care i se încredințase, sau comunicase în virtutea funcțiunei sale, se va pedepsi cu reclusiunea, perdénd și dreptul la pensiuene.

Ori ce agenți sau însărcinați, ori ai Guvernului, ori ai depositarilor publici, cariî vor fi culpabili de acelési sustracțiuni, vor fi supuși la aceași pedépsă. (P. 8. 24; 7, 15, 323.—Pr. P. 491,) (P. Fr. 169-173).

SECȚIUNEA II.

Pentru nedrepte luări sevérșite de funcționari publici.

141. Ori-care din funcționari publici, ori care din oficeri pu-

Art. 3. (citat în nota precedentă).

Art. 4. Căți facú zapise mincinoșe de datorii particulare, să plătescă inđoitú de cea ce era să cástige cu zăpisulú cellú mincinosú.

Art. 5. Iar căți vor areta cărți mincinoșe prin nescință, și se va dovedi că nu le au știut de mincinoșe, aceia sunt revinovați."

blică; sau încarcinații lor; ori cari percepatori de drepturi, taxe, contribuțiuni, bani, venituri publice sau comunale, precum și ori cari însărcinați din partea percepătorului vor fi ordonat să se percepă, vor fi cerut, sau vor fi primit ceea ce nu avea drept a lua sau mai mult de câtă ceea ce se cuvine să ia ca drepturi de taxe, contribuțiuni, bani, sau venituri, sau ca șimbrie, ori apunamente, se vor pedepsi funcționarii și oficerii publici cu minimum reclusiunii; iară însărcinați lor, cu închisoarea de la șese luni pînă la doi ani.

Culpabilii se vor osîndi încă și la o amendă de o a patra parte cel mult, și de a două-spre-șecea parte cel puțin din suma restituțiunilor și a daunelor înterese, ce vor fi datorți a plăti perdînd și dreptul la pensiuă. (P. 8. 24. 7. 15. 28.—Pr. P. 494 ur.) (P. Fr, 174.

SECȚIUNEA III.

Despre infracțiunile privitoare la amestecura funcționarilor publici în afaceri sau comerțuri necompatibile cu a lor calități.

142. Ori-ce funcționar, oficeru publicu sau agent al Guvernului, care, sau fățișu, sau prin acte simulate, sau prin interpozițiune de persoane, va fi loat sau priimit vre un interesu ore care în acte, judecațiuni, interprinderi, sau regii cu a căror administrare sau priveghiere totală sau parțială, este sau a fostu însărcinat, în timpul săvîșirii faptei, se va pedepsi cu închisoarea de la șese luni pînă la doi ani, și cu amendă care nu va trece a patra parte, nici va fi mai mică de a doua-spre-șecea parte din restituțiunile și desdaunările ce va trebui a plăti.

Către acestea se va declara necapabil pentru tot-d'auna a mai ocupa funcțiuni publice.

Acelési pedepse se aplică și ori căruia funcționarū sau-agentū al Guvernului, care va fi luat vre unū interesu în vre o pricină întru care el va fi fostu însărcinat de a ordona o plată sau li-cuidare de bani. (P. 8, 24. 28.—Pr. P. 493, ur.) (P. Fr. 175).

143. Ori-ce comandant de divisiuni militare, de județe sau de orașe; ori ce prefectu și sub-prefectu, care în întinderea ocolului unde are dreptul a'și esecuta autoritatea sa, va face facișu, sau prin acte simulate, sau prin interpozițiune de persoane, comerțu de grâu, vinuri, sau alte produse, afară din acele care ar proveni din

proprietățile sale, se va pedepsi cu amendă de la 500 până la 10,000, lei. (P. 8. §. 3. 28)(P. Fr. 176)(1).

SECȚIUNEA IV.

Despre mituirea funcționarilor publici.

144. Ori-ce funcționarü de ramul administrativü său judecătorească, ori ce agent său însărcinat al unei administrațiuni publice care va fi primit său va fi pretinsü daruri său presenturi, său care va fi acceptat promisiuni de asemenea lucruri, spre a face său spre a nu face unü act privitor la funcțiunea sa, fie și drcpt, dar pentru care n'ar fi determinată de lege o plată, se va pedepsi cu maximum închisorii și cu amcndă indoită a valórei lucrurilor primite său făgăduite, fără ca această amendă să pótă fi mai mică de cât două sute lei; éra banii său darurile, ori valórea lor, se vor lua pe séma ospitelor său caselor da bine facere ale localității unde s'a comiș mituirea.

Ei nu vor mai putea ocupa funcțiune publică, și vor perde și preptul la pensiune.

Cu aceeași pedépsă se va pedepsi și ori-ce arbitru său espert numit său de către un tribunal său de părți, care va fi acceptat promisiuni, său primit daruri său presente pentru a da o decisiune său a emite o opiniune favorabilă uneia din părți. (P. 8. 22. 24. 28—Pr. P. 491. ur.) (P. Fr. 177—C. P Pr. § 309 310).

145. Dacă mituirea s'a urmat asupra unui judecător său jurat, pronunțând în materiä criminale în favórea său în contra acusatului, pedépsa va fi reclusiunea și perderea dreptului de a mai fi admis în serviciü pe totă viața; el va perde și dreptul la pensiune. (P. 7. 15. 22.) P. Fr. 178) (2).

1). Vechiulü art. 141 din C. P. abrog: „Slujbașitulü administrativü care, în întinderea ocolului supusü dregătoriei selle, va face de față, séu prin acturi economice, séu prin mizlocire de alte persóne, negoșü cu bucată, care nu vor fi rodü allü proprietăților selle, se va pedepsi cu globire de o potrivă cu a zecea parte o totalului preptului mărfi cumpărate ori tocmită; iar de va fi prin împilare către locnitori la tocmeii asupritóre și neprimite de dinșii cu bună voie pentru ori ce felurime de negoșü, atunci se va scóte și din postü, fără a putea lua de la cincü pênă la zece ani, nici rangü nici slujba publicü, și se va îndatora a despăgubi și pe cei asupriți.“

(2) Afară de aceste doue articule, cari, de și într'unü modü incomplectü, se afia și în codicele abrogatü, mai conșinea acellü codice și următorulü articolü care s'a abrogatü.

Art. 144: „Acela care va încerca séu să înfricosieze pe vre-unü slujbașitü, său

146. Ori-care particular, care în numele său, sau în numele vre unui funcționar public, administrativ sau judecătoresc, cu știrea sau fără știrea acestuia, într'unu chip direct sau indirect, va cere, va lua, sau va face să'i se promită daruri sau alte folose nelegitime, spre a interveni, spre a se face, sau a nu se face vre unu act din cele privitoare la atribuțiunile acelu funcționar, se va pedepsi cu închisore de la șese luni pînă la doi ani, și cu amendă, valoarea îndoită a lucrurilor luate sau promise, fără ca această amendă să fie mai mică de cât două sute lei.

Lucrurile primite sau valoarea lor, se vor lua în folosul ospiteilor sau caselor de bine-facere ale localității unde s'a comis faptul.

Iar daca mijlocitorul va fi funcționar, va perde dreptul d'a mai ocupa funcțiunii, și nu va putea primi pensiuine. (P. 8. 22. 28. 144. 145.)

SECȚIUNEA V.

Abusă de putere.

§. I. — *Abusă de putere în contra particularilor.*

147. Ori ce funcționar administrativ sau judecătorescu va abusa de puterea ce'i dă calitatea sa, spre a sili pe nedreptu pe o persoană a face sau a suferi un act, sau a se abține de densus, se va pedepsi cu închisore de la o lună în sus, și se va putea încă declara incapabil d'a ocupa funcțiunii publice de la un anu la trei. (P. 8. 22. 24) (C. P. Pr. §. 315).

148. Ori ce funcționar care în exercițiul, sau cu ocasiunea funcțiunei sale, va maltrata prin ofense orale pe o persoană, se va pedepsi cu închisore pînă la șese luni.

Acel funcționar se va putea încă declara incapabil de a ocupa funcțiunii publice de la un anu la trei. (P. 8. 22. 24) (P. Fr 186, C. P. Pr. §. 316).

149. Ori ce funcționar căre, afară din casurile și formele prevădute de lege, va aresta sau va ordona a se aresta o persoană, sau care va prelungi într'un modu ilegal ținerea lui la închisore, se va pedepsi cu închisore de la trei luni în sus, și se va putea

să-lu amăgescă prin bani, daruri, ori făgădueli pentru ori măcar care pricină, dovedinduse, se va supune a plăti dreptu glôbă suma făgăduită, se'u se va pedepsi cu închisore care nu va trece peste șese luni.,

incă declara de incapabil, de la unu' an pînă la trei, de a ocupa funcțiunii publice.

Daca arestarea ilegale a ținută mai multu' de trei zile, minimum pedepsei va fi de patru luni și se va declara incapabil de a mai ocupa funcțiunii publice de la un anu' la trei ani.

Dacă arestarea ilegale va ține mai mult de o lună, osînda va fi maximum închisorei.

În aceste din urmă două casuri, funcționarul va perde și dreptul la pensiuine. (P. 8. 22. 24) (C. P. Pr. §. 317.)

150. Ori ce funcționar care, în instrucțiunea cauzelor corecționale, ori criminale, va fi întrebuințat sau va fi ordonat a se întrebuința casnă, spre a silu' pe bănuți a face mărturisiri sau declarații, se va pedepsi cu maximum închisorii fără a se apăra prin acésta de alte pedepse mai mari pentru răniri sau lovituri prevădute de lege. (P. 8. 24. 238, ur.) (C. P. Pr. §. 319) (1).

151. Ori ce funcționar administrativ sau judecătoresc, ori ce oficer de justiție sau de poliție, or ce comandant sau agent al forței publice, care se va introduce în a sa calitate în domiciliul unui cetățenu', în contra voinței acestuia, afară din casurile prevădute de legi, și fără formalitățile ce ea prescrie, se va pedepsi cu închisore de la șese zile pînă la trei luni, și cu o amendă de la 50 pînă la 1,000 lei, avendu-se însă în vedere aplicarea § 2 de la Art. 99.

Ori ce particular care, prin amerințări sau mijloce silnice, se va fi introdus în domiciliul unui cetățenu', se va pedepsi cu închisorea de la 6 zile la trei luni și cu amendă de la 30 pînă la 500 lei. (P. 8. 24. 28. (P. Fr. 184).

152. Ori ce judecător sau autoritate judecătorească, ori ce administrator sau autoritate administrativă, care, sub pretestu' de tăcere sau de nedeslușire a legi, va denega dreptatea ce este dator păr-

(1). Cazna esista în C. Caragea din 1817:

Art. 56 (part. 6. cap. 2): Când cellu' pîrit pentru vină se va dovedi vinovat, și va tăgădui ori totă vină, ori parte din vină, atunci să se căznească ca să spue adevêrul.

Art. 57. Vinovații care se căznesc, să nu se creză de odată, măcar că vor și spune că sunt vinovați, căci de multe-ori de frică și durere zicu' și ceea ce nu este.

Regul. însă org. desființiasc cazna, prin art. 298 § 2. care zicea: „Pedepsele cu tăerea mânilor, precum și cazna se'u muncile, se strică și se desputerniceză fără a se mai putea urma de acum înainte.”

Osînda confiscării avuturilor, ca una ce este împotriva pravilei și a obiceiului țerei, nu se va pute' urma nici o dată.”

țiloră ce îi vor fi cerut'o, și care va fi stăruită în denegarea sa chiar în urmă de prevestirile său ordinele ce va fi primit de la superiorii săi competenți, se va putea urmări și pedepsi cu amendă de la o sută pînă la o mie lei, și se va declara incapabil d'a ocupa funcțiunii publice de la ună ană pînă la trei ani (P. 8. §. 3. 22. 28.—I. Cur. Cas. 36 §, 2.) (P. Fr. 185).

153. Orî ce funcționar, care va esecuta o pedepsă ce nu a fost pronunțată de judecată, sau care o esecută peste măsura prevedută de judecată, se va pedepsi cu închisorea (P. 8. 24) (C. P. Pr. §. 320).

154. Orî ce funcționar, însărcinată cu urmărirea crimeloră, sau cu esecutarea pedepselor care, cu scop de a sustraga pe un individă de la o pedepsă legale, nu va urmări crima sau delictulă, sau care nu esecută pedepsa pronunțată, orî esecută o pedepsă mai mică de câtă cea pronunțată de judecată, se va pedepsi cu închisorea, sau cu amendă de la 100 pînă la 3,000 lei, și se va declara incapabil de la ună ană pînă la trei ani, d'a ocupa funcțiunii publice (P. 8. 24. 28. 22.) (C. P. Pr. §. 321)

155. Orî ce funcționar care, de la sine, în contra legii, fără competență și fără a mijloci o hotărîre a autorității competente, va deposeda pe ună particular, se va pedepsi cu închisore, și se va declara incapabil de a ocupa funcțiunii publice de la ună ană pînă la trei ani. (P. 8. 22. 24).

156. Orî ce supresiunî, orî ce deschidere de scrisori încredințate la poștă, făcută sau înlesnită de vre un funcționar sau agent al Guvernului, orî al administrațiunei postelor, se va pedepsi cu închisorea și cu amendă de la 50 pînă la 500 lei.

Culpabilul se va declara necapabil d'a ocupa funcțiune publică de la ună ană pînă la două ani. (P. 8. 22. 24. 28) (1).

157. Orî ce funcționar superior care, prin amăgire, va face pe subordonații săi de a comite o crimă sau un delict în esercițiul funcțiunei lor, sau care, cunoscând asemenea crime sau delicte din partea subordonaților săi, le toleredă, se va pedepsi cu pedepsa aplicabilă acelor crime sau acelor delicte. (Pr. P. 49 f, ur). (C. P. Pr. §. 330).

§. II *Abus de autoritate în contra lucrului publică.*

158. Orî ce funcționar public, orî ce agent sau însărcinat al Gu-

(1). Vechiulă art. 150 din C. Pen. abrog: „Slujbașiuilă acela care va ascunde orî va despecetlă scrisorile încredințate administrației posteloră, și acesta fără vre-o poruncă a stăpînirei, se va pedepsi cu închisore de la trei luni pînă la două ani, și cu depărtare din slujbă de la ună ană pînă la patru.”

vernului de ori ce gradü saü stare, care va cere saü va ordona, va face a se cere, saü a se ordona mişcarea saü întrebuintarea forţei publice în contra esecüţiunei unei legi, în contra percepţiunei unei contribuţiuni legale, saü în contra esecüţiunei unei ordonanţe, saü mandat al Justiţiei, saü în contra ori cărui alt ordin al autorităţii legitime, se va pedepsi cu reclusiunea; iară dacă o asemenea cerere saü ordine a isbutit a se şi pune în lucrare şi a produce efect, pedepsa va fi maximum reclusiunei. (P. 7. 15, 159. 160) (P. Fr. 188)

159. Pedepsa hotărîtă în articolul de mai sus nu va înceta d'a se aplica la funcţionarul, agentul saü însărcinatul ce va fi săvârşit asemenea infracţiune din ordinul mai marilor săi, afară numai dacă acest ordin se va fi dat de către acei mai mari, în casuri de a lor competenţă şi pentru care acel funcţionar saü agent, era dator să arate supunere de ierarhie.

Atunci se vor supune la pedepsa hotărîtă în acel articol acei mai mari, care vor fi fost cei d'ânteiu a da asemenea ordin. (P. 59. 99. 158) (P. Fr. 180)

160. Dacă în urma acelor ordine saü cereri, vor nasce alte crime supuse la pedepse mai mari de cât cele exprimate la art. 158, aceste pedepse mai mari se vor aplica funcţionarilor, agenţilor, saü însărcinaţilor culpabili de asemenea ordine saü cereri. (P. 159) (P. Fr. 191).

SECTIUNEA VI.

Despre ore care delicta privitoare la ţinerea actelorü Statului civilü.

161. Oficierü Statului civil, cari nu vor fi înscris actele civile, saü care le vor fi înscris pe foi libere, iară nu în registrele destinate spre acest sfârşitü, se vor pedepsi cu închisórea de la o lună pînă la trei şi cu o amendă de la 50 pînă la 200 lei. (P. 8. 24. 28 — C. Civ. 21. 27. ur. 36. 38) (P. Fr. 192)

162. Oficierul statului civil, care nu se va fi asicurat mai înteiu despre fiinţa consimţimentului tatălui, mumei saü altorü persóne, cerut de lege pentru validitatea căsătoriei, se va pedepsi cu închisórea de la două pînă la şese luni, şi cu amendă de la 100 pînă la 1,500 lei. (P. 8. 24. 28 — C. civ. 59. 62) (P. Fr. 193).

SECTIUNEA VII.

Eserciţiul autorităţei publice anticipate saü prelungite în contra legei.

163. Funcţionarulü publicü care va intra în lucrarea funcţiunei

sale pînă a nu depune jurământul cerut, se va pedepsi cu o amendă egală cu onorariul pe o jumătate lună, neputînd nici o dată ocupa acea funcțiune fără a depune jurământul cerut. (P. 8 § 3. 28.) (P. Fr. 196)

164. Funcționarul care, fiind suspendat sau destituit, nu va înceta din lucrarea funcțiunii sale, precum și funcționarul ales pe un timp, care va fi esersat funcțiunile sale dupe ce a fost înlocuit cu altul, se va pedepsi cu închisoarea de la două luni pînă la un an, pădindu-se totu într'un timp și dispozițiunile art. 83. (P. 8. 24.) (P. Fr. 197).

Dispozițiuni particulare.

165. Afară de întîmplările în care legea hotărășce pedensile pentru crimele ori delictele săvârșite de către funcționarii publici, acei funcționari cari vor fi participat la alte crime sau delict, a căror priveghiere sau înfrînare era pusă asupra-le, se vor pedepsi dupe cum urmază:

De va fi vre un delict, se vor supune la maximum pedepsei hotărîte de lege pentru acel delict.

De va fi o crimă, se va osîndi la maximum pedepsei dictată de lege pentru acea crimă, afară de casul când crima va atrage dupe sine aplicarea muncii silnice pe timp mărginit, în care casu pedepsa i se va aplica fără nici o agravațiune. (P. Fr. 198).

CAP. III.

Despre turburările aduse ordinii publice de către fețele bisericcești.

166. Ori ce preot, de ori ce cultu, care va celebra o cununie mai înaintea îndeplinirei actelor și a formelor cërute de legea civile, se va pedepsi pentru prima oră cu amendă de la o sută pînă la 1,000 lei; iar în casu da recidivă, se va pedepsi cu închisoarea. (P. 8. 24. 28 — C. Civ, 49, 50. ur. 60. 61). (P. Fr. 199).

167. Ori ce preot sau obrazu bisericescu de ori ce cult, care, în adunarea publică, în esercițiulu funcțiunii sale, va pronunța un discurs coprinde vre o critică, sau censură contra Guvernului, în contra Adunării Legiuitoare, în contra unei legi, a unui Decret Domnescu, sau ori carui act al autorității publice, se va pedepsi cu închisoarea de la trei luni pînă la doi ani. (P. 8. 24. 168) (P. Fr. 201).

168. Daca un asemenea discurs coprinde o provocațiune directă

la nesupunerea către legi sau către alte acte ale autorității publice, sau dacă tinde a rădica sau a arma o parte dintre cetățeni în contra altora, preotul sau obrazul bisericesc care 'lă va fi pronunțat, se va pedepsi cu închisórea pînă la un an, dacă provocarea n'a fost urmată de nici un efect.

Iar dacă a dat naștere la nesupunere se va pedepsi cu maximum închisórei.

Dacă acéstă nesupunere a ajuns pînă a se transforma în sedițiune, sau în revoltă, care va da locu în contra unuia sau mai multora dintre culpabili, la aplicare de pedepse mai aspre, atunci preotul sau obrazul bisericesc se va pedepsi cu aceeași pedepsă. (P. 8. 14. 167. 169) (P. Fr. 202. 203).

169. Aceliași pedepse arătate în art. 168 se vor aplica în aceeași gradațiune, preoților sau obrazelor bisericesci, cându aceliși delictes s'aú comis prin scrieri date sub forma de înstrucțiuni păstorale. (P. Fr. 204).

CAP. IV.

Resistența, nesupunere și alte necuviințe în contra autorității publice.

SECȚIUNEA I.

Rebeliuni.

170. Orí ce atacă, orí ce rezistență cu violență prin faptu în contra vre unui funcționar administrativu orí judecătórescu, de orí ce tréptă și calitate, care ar fi în lucrarea esecuțiunei legilor, ordinilor sau ordonanțelor autorității publice, a ordinilor, a mandatelor, sau a hotărírilor judecătóresci, se numește rebeliune și se pedepsesce, dupe împrejurări, ca crimă sau ca delictu. (P. Fr. 209).

171. Dacă rebeliunea s'a urmat de mai mult de două-șeci persoane armate, culpabili se vor pedepsi cu reclusiunea, iar de nu vor fi fost armați, se vor pedepsi cu minimum reclusiunei. (P. 7. 15. 90. 91) (P. Fr. 210)

172. Dacă rebeliunea s'a urmat de un număr de mai mult de trei individe pînă la două-șeci inclusiv, pedepsa va fi minimum reclusiunei, de vor fi fost armați, iar de nu vor fi fost armați, pedepsa va fi închisórea de la trei luni la două ani. (P. 7. 8. 15. 24. 91) (P. Fr. 211)

173. Dacă rebeliunea nu s'a urmat de cât de una sau de două

persoane armate, se va pedepsi cu închisoarea de la trei luni pînă la doi ani; iar dacă rebeliunea s'a urmat fără arme, pedepsa va fi închisoarea de la șese zile pînă la șese luni. (P. 8. 24. 91) (P. Fr. 212),

174. La casă de rebeliune urmată de o cătă sau atrupament, nu se va aplica nici o pedepsă rebelilor, ce se vor afla fără vre o însărcinare sau întrebuițare în cătă și care se vor fi retras la cel d'ântîia avertisment al autorității publice sau chiar în urma acelui avertisment, de se vor fi prins fără arme, afară din locul rebeliunii și fără noi rezistențe din partele.

Însă vor fi supuși la pedepsă pentru crimele sau delictele particulare, ce fie care va fi săvârșit personal. (P. 90) (Fr. 213)

175. Ori ce adunare de persoane pentru o crimă sau delict, se va socoti ca o adunare înarmată când mai mult de trei din acele persoane vor purta arme de față. (P. 91) (P. Fr. 214)

176. Ceii ce vor avea asupra lor arme ascunse, și cari vor fi făcut parte dintr'o cătă sau adunare, care nu se va socoti înarmată, se vor supune fie-care la o pedepsă întocmai ca când ar fi făcut parte dintr'o cătă ori adunare înarmată. (P. 91. 171) (P. Fr. 215).

177. Ceii ce vor fi săvârșit crime ori delictes în timpul și cu ocasiunea rebeliunii, vor fi supuși la pedepsele hotărîte pentru fiecare dintr'acele crime, dacă acele pedepse vor fi mai mari de cât cele convenite pentru rebeliune. (P. 171) (P. Fr. 216).

178. Arestanții aceia care, fiind preveniți, acușați, sau condamnați pentru alte crime sau delictes, se vor condamna pentru faptul de rebeliune cu violență sau amenințare în contra autorității sau puterii publice, vor lua osînda pentru rebeliune îndată dupe împlinirea sorocului pedepsei pentru acele-lalte crime sau delictes.

Dacă arestanții se vor achita sau absolve pentru crimele ori delictes pentru care au fost închiși, pedepsa hotărîtă pentru rebeliune o vor lua îndată dupe darea hotărîrii definitive pentru apărarea lor de acele crime sau delictes. (P. 171) (P. Fr. 219.)

179. Străinul care, dupe ce a fost gonit din țară, reintră fără autorisarea speciale a Guvernului, se va pedepsi cu închisoarea de la trei luni la doi ani. (P. 8. 24.) (C. P. Pr. §. 115)

SECȚIUNEA II.

Ultragiul și violența în contra forței publice, în contra autorității publice, și depozitarilor lor.

180. Se va pedepsi cu amendă de la trei sute lei pînă la 5000 lei, sau cu închisoarea de la o lună pînă la 2 ani.:

I. Acela care, cu știință și în contra prohibițiunii autorității, rădică, vinde sau răspândește în ori ce chip în locuri sau într'uniri publice steaguri sau alte semnaluri de natură a propaga rebeliunea sau a turbura pacea publică.

II. Aceia cari, în locuri sau întruniri publice, portă semne eseriore de întruniri, care au fost oprite în interesul ordinii și al siguranței publice de către autoritățile județului.

III. Aceia cari, cu rea cugetare, scot, strică sau sfăramă stegurile sau altesemne ale autorității publice. (P. 8. 24. 28.) (C. P. Pr. §. 93).

181. Cel ce, prin cuvinte sau scrieri injurătoare, va atinge onora unuia sau mai multor funcționari administrativi sau judecătorești, sau unui jurat, în lucrarea, sau cu ocaziunea eserciului funcțiunii lor, se va pedepsi cu închisora de la 15 zile pînă la șese luni; iar dacă ultragiul se va fi urmat în sala ședințelor unei Curți sau tribunal, osinda va fi închisora de la două luni pînă la un an. (P. 8. 24. 189 — Pr. P. 177. 516) (P. Fr. 222).

182. Ultragiul făcut prin gesturi ofensătoare sau prin amerințări, în contra unui asemenea funcționar public sau jurat în eserciul, sau cu ocaziunea funcțiunii sale, se va pedepsi cu închisora de la șese zile pînă la trei luni; iar de se va fi urmat ultragiul în sala ședințelor unei curți sau tribunal, se va pedepsi cu închisora de la o lună pînă la șese luni. (P. 8. 24. 189 — Pr. P. 177. 516.) (P. Fr. 223).

188. Ultragiul făcut prin cuvinte, gesturi sau amerințări, în contra ori căru funcționar public, precum și în contra ori căru cetățean însărcinat cu un serviciu public sau municipal, sau agent însărcinat cu forța publică, în eserciul său cu ocaziunea funcțiunii sale, se va pedepsi cu închisora de la șese zile pînă la 2 luni sau cu amendă de la 50 pînă la 200 lei. (P. 8. 24. 28 — Pr. P. 177. 516) (P. Fr. 224).

184. Ori cine va lovi, chiar fără armă și chiar fără a resulta rănire, pe ori ce funcționar administrativ sau judecătoreș, în eserciul funcțiunii sale, sau cu ocaziunea acestui eserciu, se va pedepsi cu închisora de la un an pînă la doi ani.

Iar dacă lovirea se va fi urmat în sala ședințelor a unei curți sau a unui tribunal, culpabilul se va osindi încă și cu interdicțiunea pe timp mărginit. (P. 8. 22. 24. 185. 189 — Pr. P. 177. 516) (P. Fr. 228).

185. Atacurile prevădute la art. 184, de vor fi făcute în contra unui impiegat sau ofier ministerial, contra unui agent al forței publice, sau în contra unui jurat, ori alt cetățean însărcinat

cu un serviciu public în timpul eșercițiului serviciului lor, sau cu ocașiunea acestui eșercițiu, se vor pedepsi cu închisórea de la o lună pînă la un an. (P. 8. 24. 185. 188) (P. Fr. 230).

186. Dacă atacurile urmate în contra funcționarilor și agenților preveduți la Art. 184 și 185, au fost pricinuitoare de vėrsare de sînge, de răniri sau de bóle, pedépsa va fi reclusiunea; iar dacă din aceasta se va fi urmat și mórte în termen de 40 zile, culpabilul se va pedepsi cu munca silnică pe timpu mărghinit. (P. 7. 10. 15, 187. 189). (P. Fr. 231).

187. Chiar când nisce asemenea atacuri nu vor fi causat vėrsare de sînge, răniri sau bóle, culpabilul se va pedepsi cu reclusiunea, dacă lovirea s'a sėvėrșitú cu precugetare sau prin pîndire. (P. 186. 189. 227. 228) (P. Fr. 232).

188. De s'a urmat lovirea ori rănirea cu cnget de a omori, asupra vre-unuia din funcționarii citați la Art. 184 și 185, în timpú când aceștia se află în lucrare, sau cu ocașiunea funcțiunei lor, culpabilul se va pedepsi cu munca silnică pe tótă vieța. (P. 7. 10. 189. 226) (P. Fr. 233).

189. Pedepsele prevėdute la Art. 181, 182, 184, 186, 187 și 188. se vor aplica și acelor cari vor insulta sau vor ataca pre un membru al corpurilor legiuitoare, în localulú Adunărei sau în curtea ei, pentru opiniunile emise de dînsul în sinul Adunărei.

SECȚIUNEA III.

Refusú de serviciu datorit legalmente.

190. Ori ce comandant sau oficer de oștire, precum și ori ce funcționar ce are forța publică, care dupe legala cerere ce 'i se va face de cătră o autoritate civilă, nu va voi a întrebuița puterea ce are sub ordinele sale, se va pedepsi cu închisórea de la 15 zile pînă la două luni, îndatorându-se a plăti și pagubile ce vor fi rezultat din acestú delict. (P. 8. 24) (Pr. P. 24 399). (P. Fr. 234).

191. Acela care cu voința se va pune în stare de a nu fi propriu pentru serviciul militar, prin ciuntiri sau alte mutilațiuni făcute de sine sau prin altul, se va pedepsi cu închisóre de la o lună pînă la trei.

Aceeași pedépsă se va aplica și aceluia care va pune pe un individ, dupe cererea lui, în stare de a nu fi propriu serviciului militar. (P. 8. 24.) (C. P. Pr. §. 113).

192. Martorii și jurații în materie penală cari, sub un pretestú neadevėrat, nu vor veni la chemarea ce li se va face, se vor putea

os.нді pe lingă amendele ce se vor pronuncia pentru nevenirea lor și la o închisóre de la șese zile pînă la două luni. (P. 8. 24. 28.—Pr. P. 77. 78. 83. 155. 156. 329. 287. 288) (P. Fr. 236).

SECTIUNEA. IV.

Despre scăparea arestanților, și despre ascunderea criminalilor.

193. Se va pedepsi cu închisórea, de la 14 zile pînă la două ani, acela care cu voința înlesnesce sau încearcă a înlesni scăparea sau face a se scăpa un arestantu care se află pus într'o închisóre, sau sub pađa forței armatei, a funcționarului ori a agentului însărcinatú de a'l conduce ori de a'l privighea. (P. 8. 24) (C. P. Pr. §. 94).

194. Când un arestant va scăpa, păđ torul său conductorul care va fi cauza voluntarie a acestei scăpari, se va pedepsi cu închisórea de la trei luni pînă la doi ani.

Daca va fi numai neglijență, pedépsa va fi închisórea de la 15 zile pînă la un anú. (P. 8. 24) (C. P. Pr. §. 95).

195. Arestații cari prin atrupamente sau însoțire, vor fi scăpatú dintr'o închisóre, prin întrebuițare de violența sau de rezistență în contra custodilor (vázitorilor), sau aceia cari vor fi silit de aceștia ca să facă niscaiva acte sau să 'i poprêscă de a le face, precum asemenea și aceia care vor fi participat la o asemenea nesupunere, se vor pedepsi cu închisórea de la șese luni pînă la două ani.

Acei cari se vor fi încercat a face vre una din infracțiunile prevêdute din acest articol, fără însă a isbuti, se vor pedepsi tot deauna cu minimum închisórei prevêdut mai sus.

Pedépsa prevêdută mai sus se va pronunța contra arestanților, peste pedépsa pentru care erau condamnați, și se va esecuta după implinirea acestei pedepse, sau dupe pronunțarea sentinței definitive de achitare sau de absoluțiune, fără prejudiciul de alte pedepse mai grele ce li s'ar cuveni pentru alte crime sau delictes ce vor fi comis prin violențele întrebuițate de dînșii cu ocașinea scăparii lor (P. 8. 24.) (C. P. Pr. §. 96).

196. Daca scăparea, prin spargere ori cu mijlóce silnice, s'a înlesnit prin dare de arme, pasniculú și conducătorele, cari se vor fi împărtășitú la acêsta, se vor pedepsi cu munca silnică pe timpú mărginit, iar cei alți cu reclusiunea. (P. 7. 10. 15. 195) (P. Fr. 243).

197. Aceia cari vor fi ascunsú ori vor fi mijlocit a se ascunde

persóne, pe care le cunoşceau de sêvêrşitoare de crime, se vor pedepsi cu închisórea de la o lună la un an.

Iar dacă ascunderea ori mijlocirea de ascundere, se va fi făcut pentru în parteşi folos, pedepsa va fi maximum termenului închisorii. Vor fi însă apêraţi de osînda coprinsă într'acest articol, rudelê de sus şi de jos, soţul sau soţia, şi chiar de vor fi despărţiţi, fraţii sau surorile culpabililor celor ascuşi, şi afinii până la aceiaş spiţă. (P. 8. 24. 59) (P. Fr. 248).

SECTIUNEA V.

Despre spargerea sigilelor şi luarea actelor sau lucrurilor aflate în deposite publice.

198. Când sigilele puse din ordinul unei dregătorii administrative sau judecătoreşti, se vor sparge din neîngrijirea custodiilor, atunci aceştii custodi se vor pedepsi cu închisórea de la şese zile pînă la patru luni. (P. 8. 24) (P. Fr. 249)

199. Dacă spargerea sigilelor se va face la hârtii şi lucruri ale unei persóne; care sau va fi sub pîră de crimă supusă la pedepsă muncel silnice, sau se va fi osîndit la acéstă pedepsă, neîngrijitorul custode se va osîndi la închisórea de la trei luni pînă la un an (P. 8. 24. 200) (P. Fr. 250).

200. Acela care într'adinsu va sparge sigilele puse pe hârtii sau lucruri despre care se vorbesc în articolul precedent, ori va fi complice la spargera peceţilor, se va pedepsi cu maximum închisórei; iar de va fi însuşi custodele, pedepsa va fi reclusiunea. (P. 7. 8. 15. 24) (P. Fr. 251).

201. Pentru ori ce alt fel de spargere de sigile culpabili se vor pedepsi cu închisórea de la o lună pînă la un an, şi de va fi însuşi custodele, pedepsa va fi închisórea de la şese luni pînă la un an şi jumătate. (P. 8. 24. 198) (P. Fr. 252).

202. Ori ce furt sêvêrşit prin spargere de sigile se va pedepsi ca şi furtul sêvêrşit cu spargere. (P. 310) (P. Fr. 253).

203. La întimplare de sustracţiune, ascundere, şi desfiinţarea de înscrisuri, de lucrări, sau de procedură criminală, sau de alte hârtii, registruri, acturi şi lucruri puse în arhivă, în cancelarii, ori în alte deposite publice, sau date în păstrarea unui funcţionar public, pedepsile vor fi, pentru grefier, portarei, arhivar, registrator sau alţi depositari, cari nu au avut cuviincósa îngrijire, închisórea de la o lună pînă la un an, şi o amendă de la 300, pînă la 1,000 lei. (P. 8. 24. 28. 204) (P. Fr. 254).

204. Cel ce va fi culpabil de sustracțiunii, ascunderii sau desființării de harti ori lucruri menționate în articolul precedent, se va pedepsi cu maximum închisórei; iară dacă culpabilul va fi însuși deponitarul, se va pedepsi cu reclusiunea. (P. 8. 24. 7. 15. 323.) (P. Fr. 255).

205. Dacă smargerea sigilelor, sustragerea, ascunderea sau desființarea hărtilor s'au sêvêrșit, prin violență, în contra vre-unei persoane, pedepsa va fi pentru ori-ce persoană, reclusiunea, fără prejudiciu însă de alte pedepse și mai grele, la care a putut da loc natura violenților sau a crimelor ce se vor fi sêvêrșit, (P. 7. 15 (P. Fr. 256).

SECȚIUNEA VI.

Despre degradarea monumentelor publice.

206. Veri-cine va fi distrus, dărâmat, ciuntit, sau degradat în totul sau în parte, monumente, statue și alte lucruri, cari servesc spre folosul, ori podóbă publică, și sunt făcute de către autoritatea publică sau cu voia ei, se va pedepsi cu închisórea de la o lună pînă la unu anu, și cu amendă de la 100 pînă la 500 lei. (P. 8 24. 28) (P. Fr. 257).

SECȚIUNEA VII.

Usurpare de titluri sau funcțiuni publice.

207. Ori-care, fără cădere, se va amesteca în funcțiuni administrative, judecătorești, ori ostășesci, ori municipale, sau va face acte ale unia dintr'aceste funcțiuni, se va pedepsi cu închisórea de la șese luni pînă la doi ani, fără prejudiciul pedepșii de plămuire, dacă actul pórta caracterul acestei crime. (P. 8. 24. 123) (P. Fr. 258).

208. Ori-cine va purta în publicu vre un costum, o uniformă, sau o decorațiune care nu i se cuvine, sau pentru care nu are autorisare, se va pedepsi cu închisórea de la o lună pînă la șesc. (P. 8. 24) (P. Fr. 259).

SECȚIUNEA VIII.

Inpedicări la liberul esercițiu a unei religii.

209. Ori-cine care, prin fapte sau amenințări, va sili sau va po-

pri pe una saŭ mai multe persoane de-ași esercita cultul religiunii lor, de a asista la esercițiul acestui cult, saŭ de a celebra serbătorile lor, se va pedepsi cu amenda de la 100 lei până la 1,000 lei. (P. 8. §. 3. 28. 212) (P. Fr. 260).

210. Aceia cari vor impedi, vor interdi saŭ vor curma indeplinirea datoriilor unei religiunii prin turburări ori desordine facute in Biserică, saŭ in alt loc otărit spre acest sfârșit, se vor pedepsi cu închisore de la șese zile rână la o lună și cu amendă de la 16 până la 200 lei. (P. 8. 24. 28. 212) (P. Fr. 261).

211. Acel care va lovi pe preotul unei religiunii pe când este in lucrarea funcțiunilor sale se va pedepsi cu închisore de la un an până la doi.

Acelu care prin gesturi saŭ cuvinte va ultrage pe Ministrul unui cult pe când se află in esercițiul funcțiunii sale, se va pedepsi cu închisore de la șese zile la trei luni și cu amenda de la 16 până la 100 lei. (P. 8. 24. 28. 212)(1). (P. Fr. 262. 263).

212. Dispozițiunile acestui paragraf se aplică numai asupra turburărilor, ultragilor, loviturilor, saŭ altor desordine a căroră natură ori înrejurări, nu vor da ocasiune de a se aplica pedepse mai grele, duve alte dispozițiuni ale acestui codice. (P. 209. 210. 211) (P. Fr. 264).

CAP. V.

Despre asociarea făcătorilor de rele și despre Vagabonzi.

SECȚIUNEA I.

Despre asociarea făcătorilor de rele.

213. Ori-ce asociare de făcători de rele, spre vătămarea persoanelor, saŭ a proprietăților, este crimă in contra liniscei publice. (P. 171, ur. 214, ur. 354, ur) (P. Fr. 265).

214. Acestă crimă esistă prin singurul fapt al organizării ceterlor, ori al corespondenței între dănselle cu căpiteniile lor, ori alu invoirei privitoare la darea de socotelă, saŭ la împărțirea lucrurilor provenite din delictes (P. 213. 215. 216) (P. Fr. 266)

(1) Legiuitorul a comisă o erore, din scăpare devedere, când dice „Dispozițiunile acestui Paragrafă”: căci trebuia să zică: „Dispozițiunile acestei secțiuni”, de vreme ce art. acesta 212, se raporteză la toate articolile ce-lu precedeză, începând de la art. 209. Erorea se vede și mai bine comparându-se cu testul francesu, in care se șice „acestă paragrafă”, pentru că Francesii, in locu de Secțiunea VIII, au §. VIII.

215. Când această crimă nu va fi însoțită, nici urmată de o altă crimă, autorii, directorii, asociații și căpeteniile sau sub-căpeteniile acestor cete, se vor pedepsi cu reclusiunea. (P. 7. 15.) (P. Fr. 267)

216. Se vor pedepsi cu maximum închisórei orî-ce alte persoane care vor fi fost însărcinate cu vre un serviciu într'aceste cete, precum și aceia care, cu bună știință și voință, vor fi dat cetelor arme, munițiuni, instrumente pentru crime, locuință, scăpare, sau loc de întîlnire. (P. 8. 24.) (P. Fr. 268).

SECȚIUNEA II

Pentru Vagabonđi.

217. Vagabonđii, adică ómenii fără căpătăiú, sunt aceia care n'au nici domiciliulú statornicó, nici mijlocú de hrană, nici eserséza obicinuitú vre o profesiune sau meșteșugú. (P. 218. ur. Civ. 87) (P. Fr. 270)

218. Niminea nu se póte declara vagabond de cât numai prin sentinția judecătoréscă.

Nimeni nu póte fi declarat de vagabondú de cât de la étatea de 16 ani impliniți în sus.

219. Acei declarați de vagabonđi se vor aduna într'o Monastire, s'aú un alt loc anume determinat, prin un regulament de administrațiune publică, și se vor supune a învăța o meserie cu care să se pótă hrăni, sau vor fi obligați a lucra în meseria ce cunoscú.

Timpulú șederei lor în un asemenea locú va fi de la 6 luni pînă la un anú.

220. Acei declarați de vagabonđi de naționalitate streină, se vor putea și isgoni din țéră. (P. Fr. 272.)

221. Înainte de a se trimite un individú declaratú de vagabond în unul din locurile prevădute prin art. 219, i se va pune unú soroc de cel mult o lună, în care elú va putea să-și găséscă un mijloc regulat de existență, în care cas va fi scutitú de a merge în casa destinată vagabonđilor.

222. Dacă comuna unde este născut vagabondulú, sau verí o persoană cunoscută și solvabilă, va reclama pe vagabond supt oferta de garanție, individul ast-fel reclamat se va trimite în comuna care lú a cerut sau în aceia pe care garantul a arătat'o (P. Fr. 273).

223. Vagabondul care se va prinde îmbrăcat cu port schimbat sau purtând armé, de și nu le va fi întrebuițat, sau avénd asupra-i pile, cărlige sau alte unelte îndemánatice, orî spre sévîrșire de furtășaguri, sau de alte delicté, orî spre a-i înleșni mijlocéle de

a intra prin case, se va pedepsi cu închisoarea de la o lună pînă la unu anu. (P. 8. 24.) (P. Fr. 277)

224. Pedepsile hotărîte într'acestü codice pentru cei ce vor avea paşaporturi sau rëvaşuri de drum false, se vor urca la maximum pentru vagabonđi, când asemenea paşaporturi ori rëvaşede drum se vor găsi la dânşii. (P. 129, ur.) (P. Fr. 281.)

TITLUL IV.

Crime şi delictë în contra particularilor .

CAP. I.

Crime şi delictë în contra persónelor.

SECTIUNEA I.

Pentru omorü şi alte crime mari. Amerinşări de omor în contra persónelor.

§. I — Omor, asasinat (ucidere), părintucidere, pruncucidere, otrăvire. (1).

225. Omuciderea sëvârşită cu voinşă se numeşce omorü. (P. 234. 248, ur; 255. ur; 363. 370. 371. 374. 375. 376) (P. Fr. 295).

(1). În privinşă crimei de omucidere, condica lui Caragea din 1817, coprindea numai următórele dispoşiiuni :

Pentru omorü. (cap. 1; part. 5)

Art. 1. Omorulü este, sëu mai nainte cugetat, sëu necugetat.

Art. 2. Mai nainte cugetat omorü se şice când ilü face ucigasiulü cu gând de a omori, şi necugetatü celü împotrivă.

Art. 3-Cine va face omorü cugetat singur sëu dinpreună cu altulü, să se omóre

Art. 4-Omorulü celü necugetat, dupe întimplări, micşoréză sëu măresce vina, adicã:

a). Cine va omori apărindu-şı viaşă de primejdie, nevinovat este.

b). Cine fiind copilü micü, sëu nebuñü, sëu smintit la minte, va omori, nevinovat este.

c). Cine asvîrlind ceva cu nebăgare de sémă, va omori, să rescumpere cu banü omorulü de la rudele cellui omorit.

d) Cine din bejie va omori de va fi săracü, să se bată şi să se osinadescă la

226. Omorul comis cu precugetare sau cu pândire, se numește asasinatū. (P. 227. 228. 232) (P. Fr. 296).

227. Precugetare este atuncea când mai înainte a faptei s'au făcut hotărâre de a se porni asupra vieții unei persoane anume, ori asupra aceluia ce se va găsi, sau se va nemeri, și chiar când hotărârea ar atârna de vre o împrejurareori condițiune. (P. Fr. 297)

228. Pândirea este a ascepta pe cine-va, ore-care timp, într'unul ori mai multe locuri, sau ca să'lū omóre, sau ca să esercite asupra lui acte de violență. (P. Fr. 298)

229. Parintuciderea este omorul sêvêrșit asupra părinților legitimi, naturali sau adoptivi, sau asupra ori cărui alt ascedinte (rude de sus) legitime. (P. 225. 232. 252) (P. Fr. 299)

230. Pruncuciderea se numește omorul copilului sêu născut de curând. (P. 225. 232) (P. Fr. 300).

231. Otrăvirea este omorul unei persoane prin întrebuințare de substanțe care potū causa mórte, mai curênd sau mai târdiū, ori și în ce modū ar fi fost întrebuințate sau date acele substanțe (P. 232. 368) (P. Fr. 301).

232. Tot culpabilul de omorū cu precugetare, de parintucidere, pruncucidere și de otrăvire, se va pedepsi cu munca silnică pe viêtă. (P. 226-233. 7. 10.) (P. Fr. 302).

Pruncuciderea când se va sêvêrși asupra unui copil nelegitimū de către muma sa, se va pedepsi cu reclusiunea. (P. 7. 15.)

233. Se vor pedepsi ca nisce ucigași cu precugetare, toți acei făcători de rele cari vor întrebuința casne ori chinuri spre sêvêrșirea crimelor lor. (P. 232. 266) (P. Fr. 303).

234. Omorul se va pedepsi cu munca silnică pe tótă viêtă când se va fi sêvêrșit mai nainte, sau de odată, sau în urma altei crime.

Omorul se va pedepsi asemenea cu munca silnică pe tótă viața. când va fi avut de scopū ori a prepara, ori a înlesni, ori a escuta unū delict, sau de a ajuta dosirea, ori a asigura nepedepsirea autorilor sau a complicilor acelu delict. (P. 7. 10. 225.)

În tóte cele alte casuri culpabilul de omor se va pedepsi cu munca silnică pe timpū mărginit. (P. 7. §. 2. 15. 225) (P. Fr. 304)

surghiunie de trei ani; iar de va fi bogatū, să rescumpere cu bani omorul de la rudele omoritului, și éráși sa se osîndescă la surghiunie asemenea.

e) Care la nume lovind, va omori, de va fi lovit cu armă tândū, séu săgetând séu împungând séu împușcând va omori, să se omóre; iar de nu va lovi cu armă și va omori, să se pedepsescă ca ucigașinul din beție. „

§. II. — *Amerințări.*

235. Acela care va fi amerințat prin înscris anonim sau subscris de a asasina, de a otrăvi, ori de a face asupra vre unei persoane ori cu alt atentat supus la munca silnică pe totă viața sau pe timpul mărginit, se va pedepsi cu reclusiunea, dacă amerințarea se va fi făcut cu cerere de a depune o sumă de bani la un loc hotărît, sau de a împlini ori-ce alte condițiuni. (P. 7. 15. 236. 273. 366) (P. Fr. 305).

236. Dacă amenințarea înscris nu va fi însoțită de nici o cerere sau condițiune, osînda va fi închisorea dela un an la doi, și amenda de la 100 pînă la 5000 lei. (P. 8. 24. 237. 366.) (P. Fr. 306).

237. Dacă amerințarea însoțită de cerere sau de vre o condițiune, s'a făcut prin graiu, culpabilul se va osînda la închisore de la trei luni pînă la un an și la o amendă de la 100 pînă la 500 lei. (P. 8. 24. 236. 366) (P. Fr. 307.)

SECȚIUNEA. II.

Răniri, lovirî, și alte crime și delictе, comise cu voință.

238. Acela care cu voința va lovi, sau răni pe o persoană sau i va cauza ori ce alte leziuni corporale (1), se va pedepsi cu închisore de la șese zile pînă la șese luni.

Iar dacă rănirile sau loviturile vor fi fost cu precugetare sau pîndire, pedepsa va fi închisore de-la două luni pînă la un an și jumătate

Pedepsele prevădute prin acest articol nu se rapoartă de cât la rănirile și lovirile care n'aŭ causat uici bóla, nici vre-o incapacitate de lucru. (P. 8. 24. 243. 250.) (C. P. Pr. § 187).

239. Dacă lovirile sau rănirile aŭ causat o vătămare însemnată sănătății sau unui membru al corpului victimei, ori dacă aŭ datu nascere vre unei incapacități de lucru, culpabilul se va pedepsi cu închisorea de la două luni pînă la un an și jumătate.

Iar dacă se va fi urmat cu precugetare, minimum pedepsei va fi de șese luni (P. 8. 24. 243. 250.) (C. P. Fr. §. 192.)

240. Dacă în urmarea lovirilor sau rănirilor voluntari, pătimășul a rămas sluit sau în incapacitate pe totă viața de a lucra, séu mută,

(1). Prin leziun corporale se înțelege ori ce maltratare asupra corpului nostru, care-i va cauza o vătămare materială.

saü orbü, saü surdü, saü a perdut facultatea de a procrea, saü a remas smintit de minte, ori nebun, saü imbecil, culpabilul se va pedepsi cu maximum închisórei (P. 8. 24. 242. 243. 250) (C.P. Pr. § 193).

241. Daca ränirile saü lovirile voluntariü aü causat mórtea, culpa-pilul se va pedepsi cu reclusiunea. (P. 7. 15. 238. 243. 250) (P. Fr. 309 §. 2)..

242. Daca ränirile saü lovirile s'aü făcut cu precugetare saü cu pîndire, de s'a urmat mórtea, pedépsa va fi munca silnicä, pe timpü märginit, iar daca nu s'a urmat mórtea ci una din lesiunile prevédu-te prin art. 240 se va pedepsi cu minimum reclusiunei. (P. 7. 10. 15: 227. 228. 250) (P. Fr. 310).

243... In casurile prevédu-te la art. 238, 239, 240, 241, daca culpabilul a comis fapta, in contra pärintilor sei legitimü, natu-rali saü adoptivi, saü in contra altor ascendenti legitimü, i se va aplica maximum pedepsei prevédu-te la fie care articol, afärä de casul art. 240 unde pedépsa se va indoi. (P. Fr. 312)

244. Daca crimele si delictelc prevédu-te prin acéstä sectiune si prin sectiunea precedente, s'aü sevirsit de vre o adunare turbu-rätóre, cu rebeliune saü cu jefuire, acele crime si delictc sunt im-putabile cäpeteniilorü, uneltitorilor, si invitatorilor acelor adunäri, rebeliuni saü jefuiri, cari se vor pedepsi ca culpabili de acelle cri-me ori delictc si se vor osindi la același pedepse ca si aceia care le vor fi sevirsit in persónä. (P. Fr. 313).

245. Ori cine va cauza altuia o bölä saü o incapacitate de luc-ru, dändü cu voinä si cu ori-ce chipü, substante, care, färä a fi de naturä a cauza mórtea, sunt vätamätóre sänetätii, se va pe-depsi cu închisórea de la o lunä la doi ani si cu o amendä de la 100 pinä la 5000 lei.

Daca delictul s'a comis in contra pärintilor, ast fel precum sunt, specificaü la art. 243, pedépsa va fi maximum închisórei. (P. 8. 24. 28.) (P. Fr. 317 §. 4).

246. Ori-care prin lucruri de mäncare, beuturi, doctorii violin-te saü prin ori-ce altü mijloc, va face cu sciinä pe o femeie insär-cinatä sä lepede, ori cu voia ei saü nu, se va pedepsi cu minimum reclusiunei. (P. 7. 15).

Femeea care de sineși va fi făcutü vre un mijloc ca sä lepede, saü va fi primit sä întrebuintede mijlócele de lepedare, ce i se vor fi arätat, ori i se vor fi dat spre acest sfirsit, se va pedepsi cu închisórea dela șese luni pinä la doi ani, de va fi rezultat lepedarea pruncului. (P. 8. 24) (P. Fr. 317 §. 1. 2).

In cas când lepedarea pruncului se va fi efectuat asupra unui

pruncă nelegitim de către mama sa, pedeapsa va fi închisoarea de la șese luni până la un an. (P. 8. 24).

Medicii, chirurgii, oficerii de sănătate, spițerii și mōșele care vor arăta, sau vor da, sau înlesni aceste mijlōce, se vor pedepsi cu reclusiunea pe un cursū de timpū, care nu va fi nici odată mai puțin de patru ani, dacă lepēdarea va avea locū. (P. 7. 15.) (P. Fr. 317 §. 3)

Daca din lepēdare se va fi cauzat mōrtea mumei, pedeapsa se va aplica cu un gradū mai sus.

247. Veri-cine va vinde beuturi prefăcute și amestecate cu materii vētămătore sănētății, se va pedepsi cu închisoare de la șese zile pînă la două luni și cu amendă de la 16 lei, pînă la 500 lei, iar prefăcutele beuturi, ce se vor dovedi a fi ale vëndătorilor, se vor confiscă. (P. 8. 24. 28.) (P. Fr. 318).

Amenda se va pronunța în favōrea doveditorului.

SECȚIUNEA III.

Omucidere, răniri și loviri fără voie. Crime și delictes scusabile și casurile în care nu potū fi scusate. Omucidere, răniri și loviri care nu suntū nici crime nici delictes.

§. I. -- Omucidere, răniri și loviri fără voie.

248. Ori-care din nedibăcie, din nesocotință, din nebagare de sēmă, din neingrijire sau din nepădirea regulamentelor, va sēvērși omorū fără voie, ori va fi fost cauza involontarie de a se sēvērși omorū, se va pedepsi cu închisoarea de la trei luni pînă la un an și jumătate și cu amenda de 50 pînă la 1,000 lei. (P. 8. 24. 28. 249) (P. Fr. 319).

249. Daca din una din cauzele precedente, vor fi rezultat numai răniri ori lovituri, închisoarea va fi de la 6 zile pînă la două luni și amenda de la 26 lei pînă la 500 lei. (P. 8. 24. 28) (P. Fr. 320).

§. II. Crime și delictes scusabile și casuri când nu potū fi scusate.

250. Omorul, rănirile și loviturile sunt scusate, daca aū fost provocate prin loviri sau violințe mari urmate asupra unei persoane. (P. 251. 254. — Pr. P. 363. ur. 390) (P. Fr. 321).

251. Crimele și delictesle menționate în acel din urmă articol suntū asemenea scusabile, daca se vor fi comis respingēnd dīoa escaladarea sau efracțiunea îngrădirilor, a lidurilor ori a intrărilor unei case locuite sau a unui apartament locuit ori a dependințelor acestora.

Daca faptulul s'a'urmat nóptea, acest casú este regulat de art. 257. (P. 254. 309 §. 5. 310. §. 2. 312. 313) (P. Fr. 322)

252. Paricidiul nu este nici o datá scusabile. (P. 229.) (P. Fr. 323).

253. Omorul s'evêrșit de către bărbat asupra femeii sale, saú de către acésta asupra bărbatului s'eu nu este scusabil, daca viața soșului saú a soșiei care a comis omorul nu a fost rusá în pericol chiar în momentul când s'a comis omorul. În cas însá de adulteriú, omorul comis de către soșu asupra soșiei sale saú asupra complicei, saú de către soșia asupra soșului s'eu, saú asupra complicei, în momentul surprinderii în flagrant delict în casa conjugalá, este scusabilú. (P. 59. 225. 269—Pr. P. 40) (P. Fr. 324)

254. Când fapta scusei va fi doveditá, la casú de veri-o crimá, care trage dupe sine pedépsa muncii silnice pe tótá viața saú pe timpú márginit saú reclusiunea, pedépsa se va reduce la închisóre de la 6 luni până la duoi ani.

Iar la casú de ori-ce alte crime, pedépsa va fi închisórea de la trei luni pîná la un anú.

La casú de un delict, pedépsa se va reduce la închisóre de la 6 zile pîná la 6 luni. (P. 7. 8. 24) (P. Fr. 326.)

§. III. — *Omucidere, râniri si loviri care nu sânt calificate nici crime nici delictes.*

255. Nu se socotesce nici crimá nici delict când omuciderea, rânirile și loviturile erau ordonate de lege și comandate de autoritatea legitimá. (P. 57. 256) (P. Fr. 327.)

256. Nu este nici crimá nici delict când cel ce a s'evêrșit omuciderea, rânirile și loviturile a fost silit la acésta prin necesitatea actualá a unei legitimi apêrări conformú Art. 58. (P. 255. 257) (P. Fr. 328.)

257. Sunt coprinse în casurile de necesitate actualá de legitima apărare și urmátóarele trei casuri:

I. Daca omuciderea, rânirile saú loviturile s'a'ur s'evêrșit respingând nóptea escaladarea saú efracțiunea a îngrádirilor, ăidurilor saú întrárilor unei case locuite, saú a unui apartament locuit saú a dependinților acestora.

II. Daca fapta s'a s'evêrșit apêrându-se cine-va în contra autorilor de furțișaguri saú de jefuire esecutate cu violența.

III. Daca omuciderea, rânirile saú lovirile comise de o femeie vor fi fost provocate imediat de o siluire, esercitatá asupra persoanei sale. (P. 251. 309. 310. 312, 313. 354) (P. Fr. 329.)

SECȚIUNEA IV.

Despre duelă. (1).

258. Acela care într'un duelă, servindu-se cu arme, nu a ocașionat nici omor, nici răniri, se va pedepsi cu închisórea de la 6 zile pînă la 6 luni și cu amendă de la 200 lei pînă la 1,000 lei (P. 8. 24. 28).

259. Când dintr'un duelă ar fi rezultat mórte sau răniri, pedép-sa luptătorilor va fi închisórea de la 6 zile pînă la doi ani. (P. 8. 24).

Judecătóriile dupe împrejurări póte urca penalitatea și pînă la patru ani de închisóre. (2).

260. Dacă luptătorii se vor bate la duelă fără secundanți ori martori, sau dacă regulile otăríte de martori, ori secundanți nu se vor fi observat, și dacă din acest duel a rezultat mórtea sau rănirea unuia, culpabilul se va pedepsi dupe dispozițiunile generale coprinse în acéstă lege asupra omorului sau alte răniri corporale. (P. 225 — 233. 238 - 247) (C. P. Pr. §. 171).

261. Când un militar se va bate în duel cu un individ, care nu este militar, se va supune la jurisdicțiunea ordinară a Tribunalelelor civile.

SECȚIUNEA V.

Atentatură în contra bunelor moravuri.

262. Ori-cine va comite un ultragiū public în contra pudorei, se va pedepsi cu închisóre de la trei luni pînă la un an și cu amenda de la 50 pînă la 200 lei. (P. 8. 24. 28) (P. Fr. 330)

263. Ori ce atentat în contra pudorei îndeplinit sau cercat „fără violență“ asupra persónei unui copil de secșu bărbătescū sau

(1), Pentru o mai întinsă cunoscință a legilor privitóre la duelă se mai póte consulta: legea Belgiei asupra duelului din 8 Ianuarie 1841, legea penală a Prusiei de la §. 164 pînă la 174, și proiectulú codicelú nostru penal așa precum s'a votat de Adunare în Martie 1864.

(2) Maximum închisórei corecționale, dupe art 8 § 1, este de doi ani; prin urmare, într'unú modú escepționalú, acestú maximú se urcă în astú alineat pînă la patru ani,

femeescă de vîrstă mai mică de patru-spre-zece ani, se va pedepsi cu minimum reclusiunei. (P. 7. §. 3; 15; 265) (P. Fr. 331)

264. Ori cine va comite un atentat în contra podórei îndeplinit sau cercat „cu violință“ în contra vre unui individ de secșu bărbătescú sau femeescú, se va pedepsi cu reclusiunea de la trei pînă la șese ani.

Dacă crima s'a comis în contra persónei unui copil, mai micú de 15 ani împliniți, culpabilul se va pedepsi cu maximum reclusiunei. (P. 7. §. 3, 15, 265, 266) (P. Fr. 332).

265. Dacă culpabilii sunt ascendenții persónei asupra căria saú comis siluirea, saú dacă sunt dintr'aceia care aú o autoritate asupra'í, dacă sunt institutorii saú servitorii sei saú a persónelor mai sus însemnate, dacă acești culpabili sunt funcționari a unui cult, saú preoți ori călugéri, saú dacă culpabilul, ori care ar fi, a fost ajutat în crima sa de către una saú mai multe persóne, pedépsa va fi pentru cazul prevăduț de art. 263 și 264 maximum reclusiunei. (P. 7. §. 3).

Când siluirea se va fi comis de către persónele menționare în acest articol asupra unui copil de secșu bărbătescú saú femeescú în vîrstă mai mic de cinci-spre-zece ani, pedépsa va fi maximum muncii silnice pe timpú marginit. (P. 7 §. 2. 266;) (P. Fr. 333)

266. Dacă din crimile prevăduțe la art. 263, 264 și 265 va resulta mórtea, culpabilul se va pedepsi cu muncă silnică, pe viéță. (P. 7 §. 1; 10).

267. Ori cine va fi atentat la bunele moravuri ațătându, favorisând saú înlesnind obicinuită desfrănarea saú corupțiunea tinerilor de ambe secse mai micí de 21 ani, se va pedepsi cu închisórea de la șese luni pînă la doi ani, și cu amenda de la 100 pînă la 3,000 lei.

Dacă indemnătorii, ajutorii saú înlesnitorii desfrănării aú fost tatălú, saú muma, epitropii, saú alte persóne însărcinate cu privigherea lor, pedépsa va fi închisórea de la un an pînă la doi ani, și amenda de la 100 pînă la 1000 lei. (P. 8. 24. 28. 268) (P. Fr. 334).

268. Ceí căduți în delictul menționat în cel din urmă articol se vor mai condemna și la interdicțiunea dreptului de a fi tutori, curatorii și părtași la consiliile de familie, de la unú anú pînă la doi ani, pentru indiviđii cărora se aplică întéiulú paragraf alú aceluí art; de la doi ani pînă la patru, pentru cei de care se vorbesce în paragraful álú doilea alú aceluiași articolú. (P. 22. §. 4).

Dacă delictul s'a comis de către tatál saú muma, culpabilul va fi încă lipsit de drepturile ce i se acordă de condica civilă asu-

pra persoanei copilului în virtutea puterii sale părintesci. (V. C. Civ. Despre puterea părintescă, art. 325-341). (P. Fr. 335).

269. Acelu culpabil de adulteriu (précuvria) precum și complicele seú, se vor pedepsi cu închisórea de la o lună pînă la șese luni. (P. 8. 24. 253. 270. — C. Civ. 211) (1).

270. Acțiunea de adulteriu nu se va putea intenta dacă sociul inocent nu va cere-o formal.

Sociul inocent póte cere și dobîndi ori cîndú în cursul procesului stingerea acțiunei publice, precum și dupe darea șentínței definitive, încetarea pedepsei, dacă va consimți a remănea în căsătorie. În cazul acest din urmă, complicele osîndit nu póte fi apărat de penalitate. (Pr. P. 1—6) (2)

271. Se va pedepsi cu detențiunea de minimum 5 aní persóna aceea care, fiindú căsătorită, se căsătorește din nou, mai 'naintea desfacerii căsătoriei celei precedinți, dacă acea căsătorie va fi fost valabilă.

Asemenea se va pedepsi, și acela care, ne fiind căsătorit, se căsătorește din nou cu o persónă căsătorită, și pe care o scia că era căsătorită.

(1). Dupe acestú articolú nu se mai face distincțiune între adulteriulú comisú de bărbatú și acellú comisú de femea. Adulteriulú, conformú cu morala și instițiá, se consideră de aceeași natură pentru ambi soți. Așa dupe art 211 allú nou-lú nostru codice civile, ambi soți potú cere divorțiul pentru causă de adulteriu. Așa, dupe articolulú nostru 269 ori-care soți inocenți póte intenta acțiunea penală în contra soțului cnpabil, spre a se pedepsi. Acéstá reformă este salutară pentru moralitatea familief. Dupe vechea nóstră condică a lui Caragea, la art. 43 (Part 3. cap. 16), pentru bărbatú nu era adulteriu de cât cînd hrănea fiitóre; assemenea și acțiunea penală ce da legea femeii în contra bărbatului adulterinú era, dupe art. 4. (part. 5. cap. 10) și art. 42. (part. 3. cap. 16) numai cînd bărbatulú hrănea fiitóre. Iar femeea se considera ca adulterina fără assemenea distincțiuni.

Acellași sistemú s'a urmat și de condica penală din 1850. la art. 266. 269. și 270. Totú astú sistemú se aflá și în cod. Penalú francesú la art 336-339. În cod înșă penalú allú Moldovei care s'a abrogat, nu se făcea distincțiune între natura adulterinului comisú de bărbatú seú femea, precum se póte vedea din §. 229.

— 231. Assemenea astá nedréptá distincțiunea nu se face în cod. penalú allú Prusiei, la §. 140. Deosebirea este numai că, în Prnsia, ca și in celle mai multe state alle Germaniei, și mai alesú în Brunswick și în Bavaria, adulteriulú în generalú nu dá locú la o acțiune penală de cât cînd a motivat divorțiulú. Astá dispozițiune merită de a fi meditatú—(V. nrmătórea notá).

(2) Dupe Con. Caragea, part. 5. cap. 10.

„Art. 1 — Numai bărbatulú, iar nu altulú, este volnicú să pornescă pîră de pré-curviá asupra femeii, și numai femeea asupra bărbatului.

Art. 2. Cînd dnpe curviá se va împăca bărbatulú cu femeea sa cea curvă, nu mai póte aduce pîră asupra-i pentru acea curviá.

Art. 3. De se va dovedi că bărbatulú, ce aduca pîră de pré-curviá asupra nevetei selle, i-a fost mizlocitorú, nevasta să fiá apăratá.

Acesta pedepsă se va aplica și preotului său oficerului Statului civil care, cunoscându că o persoană este căsătorită, își dă concursul Ministeriului său la o nouă căsătorie a aceiași persoane. (P. 7. §. 4; 20 — C. Civ. 130. 171) (P. Fr. 340)

SECTIUNEA. VI.

Arestăriuni ilegale, secestrațiuni de persoane și alte atentate la libertatea individuală.

272. Se va pedepsi cu maximum închisorii ori cine fără ordinul autorității competente, și afară de casurile unde legea ordonă să permită anume arestarea unei persoane, va fi arestat, va fi deținut, sau va fi secestrat pe o persoană pentru un motiv orecare și fără scop de a comite un delict special.

Se va pedepsi cu aceeași pedepsă și acela care va fi dat locuința spre a se executa arestuirea, închiderea, sau secestrarea persoanei. (P. 8. 24. 99. 273. 274. — Con. Par. 46 — Pr. P. 589 (P. Fr. 341).

273. Culpabilul de infracțiunea prevădută în articolul precedent, se va pedepsi cu reclusiunea:

1). Dacă din faptul chiar al arestării victimei sau al tratamentului la care a fost supusă în timpul secestrării sale, a rezultat o leziune corporală grava, sau dacă va fi fost supus la vre o tortură.

2) Dacă secestrarea a ținut mai mult de o lună.

3). Dacă crima s'a comis asupra unui ascendent legitim sau natural.

Art. 4. Când muerea se va dovedi pré curvă sau bărbatul ei pré curvară, să se pedepsescă precum s'a zis. (Bărbatul e pré curvară, dupe art. 43 (part. 3. cap. 16) când hrănesce țiitoare, iar pedepsa consta dupe art. 42 (id.) în pierderea a jumătatea său intrégă zestre).

Art. 5. Cine curvesce cu muere măritată să se osindescă la surghiunire în sorocă de două ani.,,

Dupe Cod. P-nalū Moldavū.

„ §. 229. Barbatulū are voe din pravili, să pornescă pîră de pré curviă asupra femeii sale cum și femea asupra bărbatului, însă îndată sunt îndatoriți, ca să dovedescă fapta prin dovezi încredințate.

§. 230. Dacă bărbatulū va erta pe femece, seū în curgere de trei luni de dite, dupe ce aū aflat fapta, nu va porni pîră, în urmă nu este slobodū din pravilă a mai porni pîră pen ru aceeași faptă.

§. 231. Femea dovedindu-se pré curvindū, se pedepsesece nu numai dupe politiceștile leginiri, ci și cu canonisire bisericescă, adică cu închiderea în mousăgire: asemenea și bărbatulū dovedindu-se pré curvariū.”

4) Dacă arestarea sau secestrarea⁽¹⁾ s'a executat cu port schimbat, cu nume mincinos, sau cu vre un ordin, ori mandat plâsmuit al autorităței publice, și

5). Dacă individul arestat sau secestrat a fost amenințat cu mórtea, (P. 7. §. 3; 15. 235, 272.) (C. P. Pr. §. 210 — P. Fr. 344).

274. Pedépsa se va scădea la închisóre de la o lună la un an, dacă cei culpabili de delictele menționate la art. 272, pînă a nu se porni pîra asupra-le, vor fi liberat pe persóna arestată, închisă sau secestrată, înainte implinirii ȃilei celei de al decelea, socotite din ȃioa arestărei, a închisórei sėu a secestrărei. (P. 8. 24). (P. Fr. 343).

SECTIUNEA VII.

Crime și delictे privitoare la poprirea sau destrugerea dovedirei statului civil a unei copil, sau la compromiterea existenței sale, răpire de minori, infracțiune contra legilor asupra înmormintărilor.

§. I. — Crime și delictе în contra unui copil.

275. Culpabilii de răpire, de tănuire, de suprėsiunea unui copil, de substituțiunea unui copil în locul altuia, sau aceia care vor face să trecă un copil ca născut dintr'o femeie, care însă nu l'a născut, se vor pedepsi cu reclusiunea.

Acéstă pedépsă se va aplica și acelor cari, fiindu însărcinați cu ținerea unui copil, nu'l vor înfățișa persónelor care au dreptul de a'l reclama. (P. 7. §. 3; 15. 280—C. Civ. 300, ur.) (P. Fr. 345.)

276. Veri ce persónă care asistăndu la o naștere de copil nu va fi făcut declarațiunea prescrisă de codicele civile, în timpul cerut de acea lege, se va pedepsi cu închisórea de la șese ȃile la șese luni și cu amendă de la 26 la 300 lei.

Asemenea se va pedepsi și ori care persónă care găsind un pruncu de curėndu născut nu'l va da celor însărcinați cu a lui luare și căpătuire.

Nu va fi supus la pedépsă acela care găsind vre un copil, va voi să se însărcineze cu crescerea lui; va fi însă dator să dea asemenea înscris la institutul orfanilor, sau la Municipalitatea locală. (P. 8. 24. 28—C. Civ. 41. 44) (P. Fr. 346. 347)

277. Cei cari vor lepăda în vre un loc singuratic un copil mai

(1) A secestra pe o persónă va să zică a o închide, a o ține ascunsă, fără voia ei, și într'unu modu ilegalu, într'unu locu separatu sėu retrasu.

mic de șapte ani deplin, precum și cei ce vor ordona a se lepăda copilul, dacă însă ordinul se va fi îndeplinit, se vor pedepsi numai pentru acest fapt cu închisoarea de la șese luni pînă la doi ani, și cu amendă de la 26 lei pînă la 300 lei. Iar de se va fi lepădat copilul de către părinții, tutorii sau îngrijitorii săi, ori din ordinul lor, atuncea pedepsa va fi închisoarea de la un an în sus și amenda de la 50 la 500 lei. (P. 8. 24. 28) (P. Fr. 349. 350)

278. De se va fi schilodit, ori se va fi betejit copilul din cauza lepădării, fapta se va privi ca o rănire *desevărsită* (1) cu voința celui ce l'a lepădat; iar de se va întimpla mórtea copilului, fapta se va privi ca omor. În cel dintîiu cas culpabilul se va supune la pedepsa otărită pentru rănire cu voință, și în cel de al doilea la cea otărită pentru omor. (P. 225. 234. 238. ur.) (P. Fr. 351).

279. Aceia care vor lepăda în loc care nu e singuratic un copil mai mic de șapte ani deplin, se vor pedepsi cu închisoarea de la o lună pînă la șese luni, și cu amendă de la 26 pînă la 100 lei.

Iar de se va fi lepădat copilul de către părinții săi, de către tutorii, ori îngrijitorii săi, pedepsa va fi închisoarea de la doue luni pînă la un an și amendă de la 50 pînă la 200 lei. (P. 8. 24. 28.) (P. Fr. 352. 353).

§. 11. — Răpire de minori.

280. Veri care prin viclenie sau violență va răpi sau va face a se răpi minori, sau va îndupleca, ori va ascunde, sau va strămuta, sau va face a se ascunde sau a se strămuta din locul unde erau așezați de către aceia sub a cărora autoritate, sau direcțiune erau supuși ori încredințați, se va pedepsi cu închisoarea de la un an pînă la doi ani. (P. 8. 24. 275 — C. Civ. 342) (P. Fr. 354).

281. Acela care prin vicleșug sau prin violență va răpi pe o fată mai mică de 16 ani, se va pedepsi cu maximum închisoarei.

Iar dacă fata a consimțit la așa răpire, ori de bună voie a mersu dupe răpitorul ei, fără însă a cunoște și părinții sau tătocii ei, răpitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei luni pînă la doi ani (P. 8. 24.) (P. Fr. 355. 356.)

282. Dacă răpitorul se va fi căsătorit cu fata răpită, el nu va putea fi urmărit de cât dupe plângerea persoanelor acelora, care dnpe codicile civil au dreptul de a cere nulitatea unei asemenea

(1) Credem că vorba *desevărsită* este o eroare de tipar; fiind că exactă cută să se dică *săvîrșită*.

căsătorii, și nici va putea fi condamnat de cât după ce se va fi pronunțat nulitatea căsătoriei (C. Civ 162. 164 ur. 307.) (P. Fr. 357)

283. Acela care prin amăgire sau prin violință răpescce o persoană mai mică de 16 ani spre a o întrebuința ca să cerșetorească, sau a o deprinde la desfrânare ori la alte sfârșituri spre a împărtași folos, se va pedepsi cu reclusiunea (P. 7. § 3; 15) (C. P. Fr. §. 205).

§. III.—Călcarea legiurilor asupra înmormântărilor.

284. Cel care fără autorisarea prealabilă a oficerului publică competentă, la întâmplările când se cere asemenea autorisare, vor îngropa vre un mort, se vor pedepsi cu închisorea de la 6 zile până la o lună, fără a fi apăsări cu acesta de osînda cuvenită pentru crime sau delictce ce au înscit acestu delictu.

La asemenea pedepsă se vor supune și cel care vor călca, ori în ce chipu, legiurile și regulamentele relative la înmormântările grăbite. (P. 8. 24. — C. Civ 63. ur.) (P. Fr. 358).

285. Ori care va ascunde cadavrul unei persoane omorite, ori morțe, în urmăre de loviți sau răniri, se va pedepsi cu închisorea de la șese luni până la doi ani, fără a fi apăsări cu acesta de alte pedepse mai mari de va fi participat la acea crimă.

Iar dacă ascunderea se va fi făcut cu împarțesi folos, atuncea se va pedepsi cu închisorea de la unu anu la doi ani. (P. 8. 24.) (P. Fr. 359).

286. Se va pedepsi cu închisorea de la trei luni până la unu anu și cu amendă de la 26 până la 300 lei, veri cine violază mormintele sau comite alte acte de profanațiune asupra lor, fără a fi apăsări și de alte pedepse pentru crimele sau delictcele care se vor fi comis cu ocașiunea aceste violări. (P. 8. 24. 28) (P. Fr. 360) (V. la *suplim.* I. asupra înmormântărilor din 27 Martie 1864).

SECȚIUNEA VIII.

Mărturie mincinoșe, calomniă, injuriă, revelațiunea secretelor.

§. 1. Mărturie mincinosă.

287. Veri care va da mărturie mincinosă, în materie criminală, sau în contra acusatului, sau în a sa favore, se va pedepsi cu reclusiunea.

Dacă însă acusatul din cauza unei asemenea mărturii se va fi o-sindit la munca silnică pe timpu mărginit, pedepsa va fi reclusiunea de la patru până la decu ani; iar dacă osînda acuzatului a fost mun-

ca silnică pe totă viața, martorul mincinos se va osîndi la munca silnică pe timpŭ mărginit. (P. 7 §. 2. 3; 10. 15.—Pr. P. 355.) (P. Fr. 361).

288. Ori care va da mărturie mincinosă în pricină corecțională, ori în contra acusatului, ori în favoarea lui, se va pedepsi cu maximum închisórei. (P. 8. 24. 291) (P. Fr. 362).

289. Ori care va da mărturie mincinosă în pricină polițienescă, se va pedepsi cu închisórea de la o lună pînă la șese luni. (P. 8. 24. 291) (P. Fr. 362).

290. Celŭ ce va da mărturie mincinosă în pricină civilă, se va pedepsi cu închisórea. (P. 8. 24. 291) (P. Fr. 363).

291. Martorul mincinos care va fi priimit ori ce fel de mită, ori răsplătire înființată sau promisă, se va pedepsi cu reclusiunea, de va fi pentru pricină corecțională sau civilă, iar de va fi pentru pricină Polițienescă cu închisórea de la un anŭ pînă la doi.—Către acestea, ceea ce va fi primit martorul mincinos se va lua pe séma ospicielor. (P. 7. §. 3; 8. 15. 24) (P. Fr. 364).

292. Cei ce prin ce ori mijloc vor amăgi pre martori spre a da mărturie mincinosă, se vor pedepsi întocmai ca martorii mincinoși dupe dispozițiunile celor din urmă cinci articoli. (P. 289 — 291) (P. Fr. 365).

293 Când în pricină civilă, prigonitóarele părți vor propune una alteia a face jurămēt, sau când jurămētul se va propune de către judecător uneia din părți, și partea, primind propunerea, va sêvêrși jurămēt mincinos, sevêrșitorul unŭ asemenea jurămēt se va pedepsi cu degradățiunea civică. (P. 7. §. 5; 22). (P. Fr. 366) (1).

§. II, — Calomniă, injuriă, revelațiune de secrete.

294. Va fi culpabil de delictulŭ de calomnie acela care, sau în

(1) Condica Caragea, la part. 5. cap. 6, coprindea unŭ singurŭ articolŭ asupra marturilorŭ mincinoși:

„Art. 1. Căși se vor vădi marturi mincinoși, să se dea prin târgŭ bătându-se, și să se trecă în condicele judecătorilorŭ.“

Dupe cond. penală abrog. a Moldoviei, la §. 253. se considera ca martori mincinoși, și se pedepsea cu bătae, ori cu închisóre de șese luni:

1 Cellŭ ce va înfășișa martori mincinoși, năimiși de dînsulŭ.

2 Cellŭ ce va mărturisi înainteșă judecătii minciuni.

Acestia, atăt îndemnătorii cât și săvârșitorii, se vor veghea cu bătae la pórtă curții, globindu-se și cu dare la cutia milcelorŭ.

3. Cellŭ ce va giura strîmbŭ, să se bată la tref locuri pe uliță, și să se globéscă la cutia milcelorŭ; iar daca vinovatulŭ va fi evgenist, se va spăși cu închiderea la monastire pe șese luni.

locuri, ori adunări publice, sau în vre un actü autentic și public, sau în vre o scriere tipărită ori nu, care însă se va fi afișat, se va fi vëndut, ori se va fi împărțit, va propune asupra cui-va fapte care, de ar fi adevărate, ar supune pe prepusul la pedepse criminale, ori corecționale, sau măcar la disprețuirea și la ura cetățenilor. (P. 299. 300). (P. Fr. din 1810. art. 367) (1).

295. Se socotesce mincinosă ori ce imputare pentru care nu se infățiședă legiuită dovadă. Prin urmare imputătorul nu pöte fi priimit a cere spre a sa apërare de a se dovedi imputarea sa de către alții, nici va putea să se apere dicëndü că înscrisurile, pie-sele, sau faptele doveditoare ale crimei ori delictului imputatului sunt cunoscute, sau că imputarea pentru care imputătorul se află trasü în judecată, s'a copiat ori s'a scosü din scrieri străine sau din alte scrieri tipărite. (P. 296. ur.) (P. din Fr. 1810 art. 368).

296. Când fapta imputată asupra cui-va se va dovedi adevărată, imputătorul va fi apèrat de ori ce pedepsă.

Se va socoti ca dovadă legiuită numai aceea ce va resulta dintr'o otărre de judecată, sau din ori ce alt actü autentic, sau din vr'un înscrisü cu scrierea și cu sub-scrierea imputatului.

Cändü imputarea va avea de obiectü faptele unui funcționar publicü, relative la atribuțiunile sale, atunci faptele imputate se potü proba dupe regula comună. (P. Fr. din 1810. art. 370.)

297. Acela care nu va sprijini propunerea sa cu dovadă legiuită, se va pedepsi ca calomniator dupe cum urmédă: Dacă fapta imputată va fi de natură a se pedepsi cu munca silnică pe totă vieța sau pe timpü mărginit, culpabilul se va pedepsi cu închisórea de la un an și jumătate pînă la doi, și cu amendă de la 100 pînă la 2500 lei.

În tóte cele-lalte casuri osînda va fi închisórea de la o lună și unü la șese, și amenda de la 50 pînă la 2000 lei (P. 8. 24. 28) (P. Fr. din 1810 art. 371.)

298. Acela care, cunoscëndü că acușatiunea sa este mincinosă, face înaintea unei autorități publice, sau înaintea oficerului de poliție judecătórescă o înscrisă denunciațiune calomniatóre, prin care să acuse o persónă că ar fi comis o faptă supusă pedepsei,

(1) Tóte articolile din Cod. Francesü, pe care le citezü, însemnând și anulü când s'a făcut acel Codice 1810, sunt astăzi abrogate prin o lege din 17 mart. 1819, și prin cea din 25 martie 1822; cauza este că la Francesi acele articole s'aü suplinut prin legea asupra Presei. Belgia însă, care și ea are o lege asupra presei, nu a abrogat acelle articole.

saŭ că ăr fi călcat datoriile sale de funcționar public, se va pedepsi cu închisórea de la o lună pînă la un an,

Se va putea încă condamna și la interdicțiunea pe timpŭ măr-ginit (P. 8 § 1 și 2; 24.) (C. P. Pr. §. 133).

299. Injuriile saŭ espresiunile ocăritóre, prin care nu s'ar a-duce asupra cuł-va imputare pentru vre o faptă lamurită, ci pen-tru un nărav saŭ viciŭ arėtat anume, de se vor fi rostit în locuri saŭ adunări publice, saŭ de vor fi trecut în scrieri tipărite, ori nu, care scrieri să se fi imprăștiat saŭ să se fi împărțit, se vor pedepsi cu amendă de la 30 pînă la 2000 lei, saŭ cu închisórea de la șese zile la trei luni. (P. 8. 24. 28. 385 § 7.) (P. Fr. din 1810 art. 375.)

300. Ori ce alte injurii saŭ espresiuni ocăritóre, care nu vor avea gravitatea împrejurăr lor de mai sus, nici se vor fi urmat în adunări ori prin scrieri publice, se vor pedepsi cu simple pe-depse polițienesci (P. 385 § 7—Pr. P. 141 §. 4) (P. Fr. 376.)

301. Nu se va socóti injurie dojenirea ce va face un stăpînŭ servitorilor seı, saŭ un părinte copilor seı, saŭ un mester ori in-vėțător ucenicilor seı.

302. În privința imputărilor și injuriilor care s'ar coprin-de în scrierile relative la apėrarea părților, saŭ în pldoari-ile lor, judecătórii întru a căroră cercetare se va afla aceea pri-cină, vor putea, judecândŭ contestațiunea, saŭ să hotărască a se suprima injuriile, saŭ scrierile injurioase, saŭ să mustre pe auto-rii injuriilor, saŭ să suspende pe avocați, cândŭ suntŭ autorii a-cestor scrieri, saŭ plduarii injurioase, din esercițiul profesiu-nei lor.

Acéstă suspendare nu va putea ține mai mult de trei luni, fără la casŭ de recidivă va ținea de la șese luni pînă la un anŭ. (P. 303—V. l. avoc. art. 15) (P. Fr. din 1810, art. 377).

303. Dacă injuriile, saŭ scrierile injurioase de care se vorbește în artic. precedentŭ, vor avea caracterul unei calomnii grave, în cătŭ judecătórii, întru a căroră cercetare se va afla pricina pri-gonitorilor, să nu pótă judeca acestŭ delictŭ, atuncea ei vor sus-penda provisoriu procesul și i vor trimite pentru judecarea delic-tului la judecătóriile competente. (P. Fr. din 1810 art. 377 §. 2)

304. Dacă cei ce se arată cu asemenea înscrisuri imputátóre și injurioase nu vor sci nici să citescă, nici să scrie, atuncea del-ictul va cădea asupra alcătuitoifului înscrisului.

305. Doctorii, Hirurgii, Spițerii, Móșele și ori ce alte persóne care, urmândŭ a fi dupe natura profesiunei lor cunoscátóre și păstrátóre a secretelor ce li se încredințedă, le vor da pe față,

afară din întâmplările cându legea cere o asemenea destăinuire, se vor pedepsi cu închisoarea de la o lună pînă la șese luni, și cu amenda de la 100 pînă la 500 lei. (P. 8. 24. 28. 116. 122) (P. Fr. 378)(1)

(1) În privința calomniilor și injuriilor, aflăm următoarele dispozițiuni abrogate în vechia Condiță a lui Caragea, la partea 5:

Cap. 7: — Pentru prepuitoii sîu pîrîtoii.

Art. 1. „Prepuitoii se chiamă cellu ce pîrîsește pîră de învinovățire asupra unu nevinovat.

Art. 2. Prepuitoii sî se osîndescă la pedepsa ce era să pătîmescă cellu prepusu, când s'ar fi gîsit vinovat.”

Cap. 9. — Pentru necinstitoii.

Art. 1. Necinstitoii necinstescă sîu cu cuvîntul, sîu cu fapta. Cu cuvîntul necinstescă înscrisu, sîu prin graiu ocărînd în multe chipuri. Cu fapta necinstescă bătînd, sîu alt cevași spre necinste făcînd.

Art. 2. Mărimea necinstei se socotesce:

a) Dupe fiului ei.

Precum când bate cineva mai mult necinstesc de cât când ocărasce.

b) Din inclinarea caracterului ce are cellu ce necinstescă către cellu ce se necinstescă:

Precum când fiulu necinstescă pre tatăl sîu, mai mult greșiaste de cât când ar necinsti pre altulu, și când sluga sîu robulu va necinsti pre stăpînul sîu și când unu particularu va necinsti un boerul sîu judecător, și celle-l-alte.

c) Dupe locul unde se face necinstea.

Precum când se va necinsti boerulu sîu judecătorulu în locul dregătoriei selle, unde și împlinesce datoria sa, sîu judecă, ori preotulu unde slujasce, și celle-l-alte.

Art. 3. Necinstitorulu sî se pedepsescă dupe mărimea necinstei (art. 2).

Art. 4. Feluri de pedepse pentru necinstitoii sunt: dare de bani, bătae, închisoare, surghinie, care sî se orînduiescă cum, și unde, și când va găsi cu cale judecătorulu.

Art. 5. Cellu ce dupe ce s'ar necinstitu, se va împăca cu necinstitorulu, sîu se va învoi, nu e slobodă să mai jeluiescă pentru acca necinste.”

Cod. penale a Moldoviei copriind a dispozițiuni mai analoge cu acelea alle Cod. Caragea. Așa, calomnitoii se pedepsescă cu aceeași pedepsă ce ar fi luat calomniatul de ar fi fost culpabilu. Gradulu necinstei se mesura totu dupe aceleași distincțiuni făcute de Cod. Caragea; și pedepsa necinstitoriloru era sîrăși globirea, închiderea la o monastire, sîu bătaia pentru cei prorii: (V. §. 259 — 262).

CAP. II.

Crime și delictе contra proprietăților.

SECȚIUNEA I.

Furturi.

306. Acela care va lua printr'ascuns un lucru mișcător al altuia cu cuget de a și'l însuși pe nedrept, săvârșește un furt (C. P. Pr. §, 245.)

307. Tainicile luări urmate ori de către bărbat, spre paguba muerei sale, ori de către muere spre paguba barbatului său, ori de către un veduvă sau veduvă despre lucrul soțului celui răposat, ori de către copil său alte rude de jos, spre paguba tatălui său a mamei, sau alte rude de sus, ori de către tatăl său sau muma sau alte rude de sus, spre paguba copiilor lor sau altor rude de jos, ori de către afini de aceeași linie, ori de către frați și surori între dinși, nu se pot socoti furturi, ci sunt supuse numai la despăgubirea civilă. (P. 59. 329) (P. Fr. 380).

308. Furtul, precum și cercarea de furt, se va pedepsi cu închisoare de la șese zile până la doi ani, și câte odată cu amenda de la 50 până la 1000 lei.

Judecătorii vor putea însă pedepsi preculpabili și cu interdicțiunea pe timpul mărginit. (P. 8. 22. 24. 28.) (C. P. Pr. § 216).

309. Se va pedepsi cu închisoare de la trei luni până la doi ani și cu amendă de la 100 până la 1000 lei.

1. Acela care va fi furat sau va fi cercat să fure dupe câmpuri, cai ori dobitoce de povară, de tras sau de călărie, precum și alte vite mari ori mici, sau unelte de agricultură, ori vinatul aflat în parcuri închise, sau pesci din cotețe ori alte locuri închise, stupi de albine, postavuri, pânze sau alte țesături, care se întind în locurile determinate spre a se usca sau a se albi.

2. Acela care va fi furat sau va fi cercat să fure, lemne tăiate din pădure sau din magazii destinate pentru lemnărie, sau lemne de pe la herăstrae, ori lemne plutitoare, sau din câmpuri, livezi ori grădini, fină, bucate, fructe sau alte folosite produse secerate, cosite sau nu.

3. Acela care fiind servitor cu simbră, va fi comis un furt sau va fi cercat să-l comite de la stăpînul său, sau chiar de la persoane străine care se află în casa stăpînului său, sau în casa unde el va fi mers cu stăpînul său, sau acela care fiind lucrător, calfă sau ucenic, va fi săvârșit furtul în casa, atelierul, sau ma-

gazinul stăpînuului său, sau în locuința, atelierul, ori magazia unde lucrădă obicînit.

4. Birtașul, hangiul, cărciumarul, otelierul, căraușul, căruțașul, luntrașul sau vre unul din ómenii lor care va fi furat ori va fi cercat a fura tóte ori parte din lucrurile încredințate lor în acésta a lor calitate, precum asemenea și călătorii care vor fi furat sau vor fi cercat să fure lucruri din birtul, hanul, cărciuma sau otelul unde au fost priimiți.

Cu aceeași pedépsă se va pedepsi.

5. Furtul sêvêrșit într'o casă locuită și în timpul nopții, sau de către două sau mai multe persóne, sau numai cu una din aceste două împrejurări.

În tóte acéste casuri mai susú arétate culpabilii se vor putea osîndi afară de pedépsa principală și la interdicțiunea pe timpul mîrginitó. (P.8. 22. 24. 28) (C. P. Pr. §. 217).

310. 8e va pedepsi cu reclusiunea de la 3 pînă la șése ani, acela care va sêvêrși vre un furt în casurile urmátóre:

1. Cîndú furtul se va fi urmat într'un locașú consacrat vre unuí cultú asupra obiectelor consacrate cultului.

2. Cîndú furtul s'a comisú prin efracțiune sau escaladare într'o casă locuită sau servindú spre locuință, sau în dependințele ei, sau într'o curte închisă.

3. Dacă spre a comite furtul culpabilul a întrebuintat chei mincinoșe spre a intra într'o casă, apartament, odaie sau bastimentú, sau într'o curte închisă, sau spre a deschide ușile, mobilele, casele de fierú, dulapurile, lădile și ori ce alte lucruri destinate spre păstrarea banilor, a sculelor, sau a altor obiecte care se află în intru.

4. Dacă culpabilul, prin tăerea legăturilor, prin ruperea sigilelor, prin deschiderea coperișilor, sau prin întrebuintarea de chei mincinoșe, a furat pe drumuri publice sau pe strade, ori piețe publice, într'o diligență, sau în curtea ori casa poștii, în drumul de fier sau în vre o stațiune, în vapor sau alte vase dupe rîurile navigabile, vre unul din lucrurile călătorilor sau din cele destinate spre a se transporta.

5. Dacă culpabilul a furat vre un lucru din cele ce avea asupra, sau purta cu sine un nebun sau smintitú, ori un copil mai micú de 12 ani.

6. Dacă furul sau unul dintre furii, sau unul dintre aceia care au participat la furtú purta asuprași arme de față sau pe ascunsú.

7. Dacă furtul s'a comis de către doi sau mai mulți complici, asociași pentu sêvêrșirea de tâlharii sau furturi.

3. Dacă furtul s'a comis în timpul unui incendiu sau unei inundațiuni asupra obiectelor ce se află încă espuse pericolului, ori depusă într'un loc de siguranță. (P. 7. §. 3; 15. 91. 311. 313. 314) (C. P. Pr. §. 218).

311. Agravarea pedepsei furtului comis într'o casă locuită, prin efracțiune sau escaladare, se aplică și chiar atunci, când locuitorii casei nu se află în intru în momentul furtului. (P. 310, 312, ur.) (C. P. Pr. §. 220.)

312. Sunt asemănate cu casele locuite:

1. Vasele de apă, și ori ce altă clădire mișcătoare, de vor fi locuite.

2. Edificiile destinate unui cultu.

3. Edificele publice destinate pentru escersiciul unei profesii sau pentru conservațiunea de lucruri.

4. Împrejmuirea care face parte dintr'o casă locuită sau dintr'un edificiu asemuit cu o casă locuită (No. 2 și 3), precum și ori ce alte clădiri sau îngrădiri se vor fi aflându în intrul împrejmuirei.

Se socotesce împrejmuț sau îngrădit ori ce locu închisă, unde nu pôte cine-va pēt unde de cât prin mijlocul cheilor, sau întrebuițându efracțiunea sau escaladarea. (P. 309. 310. 313. 314.) (C. P. Pr. §. 221)(1).

313. Escaladarea se numesce ori ce intrare în case, clădiri, ori împrejmuiri săvârșită prin suire peste șiduri, porți, învelituri, ușe sau alte îngrădiri închise, precum asemenea și ori ce intrare

(1) Urmează, diu definițiunea ce noua lege dă locului împrejmuț său îngrădit, că, de acum înainte, locu îngrădit nu se mai socotesce acela în care pôte intra cineva fără să întrebuițeze o cheiă, său fără să escaledeze, ori fără să spargă îngrădirea. Așia nu intră în categoria articolului nostru intrarea pe o pōrtă, care era închisă numai cu o verigă, său cu ori-ce altu obstacolū, care nu ar cere întrebuițarea unei chei. Acesta este și sistemul care se urmēză și de jurisprudința Prusiei, de unde s'a copiat acestu articolū. Prin astu sistemū, mult mai raționabilū, de câtu cellū vechiū, s'a schimbat cu desăvârșire sistemul Condiceii nōstre penale din 1850.

Eacă cum art. 324, care s'a abrogatū, definea loculū împrejmuț:

Art. 324. „Împrejmuire se socotesce ori-ce pământ încungiurat de sianțū, de pari, de mărăcini, de gardū său de zidū clădit cu ori-ce felū de materialū, ori măcar care va fi înalțimea, adincimea, vechimea său starea acestor osebite îngrădiri, atât când nu va fi avindū pōrtū ca să se închiză cu cheie său intrait chipū, cât și când pōrtă ar fi făcută cu zăbrele și deschisă mai totū-d'a-una. Într'aceeași categriă de împrejmuire intrū și îngrădirile mișcătoare precum stină, strungă, saele și altele; și când acestea se ținū de șurle, colibi său de alte clădiri mișcătoare otărite spre adăpostirea paznicilorū, se socotesce atirnate de case locuite.”

pre ferestre, prin coșuri (hornuri), prin ferestre de pivniță, sau prin ori ce alte găuri pe sub pământu care nu sunt destinate pentru a servi de intrare. (P. 310, ur.) (C. P. Pr. §. 222).

314. Efracțiune (spargere) se numesce:

1. Ori ce siluire, rupere, spargere, dărîmare a ăidurilor, a ulucilor sau alte îngrădirî închise, a invelisurilor, a porților, a pardoselelor, a ferestrelor, a închueturilor, a lacătelor sau a ori-căror altor unelte sau instrumente destinate a popri intrarea, prin siluirea căror agentul și deschide o trecere care nu esista mai înainte sau care era închisă, ori lărgeșce pentru ca să pôtă intra o gaură ce se află în ființă, sau face o deschidere ôre-care prin mijloculă căria elă să se pôtă introduce în intru spre a comite furtu, sau chiar fără a se introduce în intru.

2. Când agentul, în interiorul casei sau clădirei ori îngrădirei aflându-se, a deschisă prin vre unul din mijlôcele arătate mai sus, ușile, îngrădirile sau închuetorile din intrul, dulapurile, lăđile, cofrele, sau ori ce alte mobile sau locuri închise, destinate pentru păstrarea baniloră, sculeloră sau altor obiecte.

În rîndulă acestor efracțiuni interioare se socotesce și ridicarea de case de ban, cutii, bale înfășurate cu pânză și legate cu frînghiă sau funii, și de ori ce alte mobile mișcătore încuete, care coprind lucruri de ori-ce feliu, de și nu se vor fi deschisă, ruptă, sau spartă acolo pe loc. (P. 310. ur. 315.) (C. P. Pr. §. 223).

315. Chei mincinose se înțelegă ori ce cărlige, chei diverse, prefăcute sau semuite, și ori ce feliu de unealtă care să nu fi fostă otărită de către proprietar, chiriaș sau birtaș a deschide sau a închide brôsce, lacăte și ori-ce încuetoare va fi descuiat cu dinsele culpabilulă. (P. 309. ur.) (C. P. Pr. §. 224)

316. Cel ce cu sciință de rea întrebunțare va preface sau va preschimba chei mincinose, se va osîndi la închisore de la o lună și jumătate pînă la un ană. (P. 315) (P. Fr. 399) (1)

(1) În privința Furteloră aflăm în Con. Caragea următorele dispozițiuni.

Cap. III. (Part. 5).

Art. 1. „Fură zicem celui ce fură, adică ia pre ascunsă.

Art. 2. Cine va fura de la omă particulară, să se dea prin tirgă cu bătae, să plătescă ce a furat, și să se închiză la pușcărie ună ană.

Când totă acela va fura de al doilea, să se dea prin tirgă cu bătae, și să se osîndească la ocnă cincă ană.

Art. 3. Câte lucruri se vor vinde de furi la alți și le va cunoșce stăpinulă, să se urmeze la acelea ca și la cele jefuite de tilhari, (Vezi nota următore.)

SECȚIUNEA II.

Tălhării.

317. Acela care prin întrebuițare de violență în contra persoanelor sau prin amenințări de a omori sau de a răni îndată, va răpi

Art. 4. Gazda de furi să se pedepsescă ca furul.

Art. 5. Furul de lucruri sfinte din biserică, să se osîndescă ca și cellu ce fură de la particulari, dar mai strașnicu, și gazdele lor asemenea; iar cele furate și vindute, unde se vor găsi, să se ia fără de plată.

Art. 6. Furi de lucruri Domnești și obstestii să se osîndescă ca și furii de lucruri sfinte.

În Condicta penală abrogată a Moldoviei aflăm următoarele dispozițiuni:

Cap. 14.

Despre furtiașagulu și tăinuirea lucrurilor furate.

„§ 237. Celu ce va fura din averea altuia, banii sau lucruri, cade sub vinovăție de furtiașagū.

§ 238. Vinovăția furtiașagulu, cum și pedepsa, se măresce sau se micșorează după următoarele împrejurări:

1) După persoană, precum când sluga fură de la stăpînu și drumețu de la gazdă.

2) După lucru, precum când fură cineva lucruri sfinte, seú banii domnesci, sau a visteriei.

3) După locu, precum când se face furtiașagū în biserică.

4) După vreme, precum cându fură cineva noptea seú în vremea ciumei, a arderii, sau când este răzvrătire.

5) După chip, adică când furul va sparge casă, seú dugheană, sau va intra înarmat, seú când furul pe ascunsu va intra prin ferăstră, seú va deschide cu meșteșugū.

6) După cătime, precum când va fura o sumă mică seú o sumă mare.

7) După felurime, când furtiașagulu se va face fășiș seú pe ascunsu.

§. 239. Celu ce va fura de la unu om particularu, să se veghească ca bătaie plătiud și ceia ce a furatū, și să se închidă în temniță cu vreme otărită, după mărirea furtiașagulu. Dacă totu acela va fura și de allu doilea, atuncea să e bată pe uliță și să se osîndescă la temniță pentru unu anu de țile.

§ 240. Furul de lucruri sfinte din biserică, cum și acelu de lucruri domnesci și obstestii, care înarmat călcăud a furat, va cade sub mai cumplită pedepsă de cât acellu ce fură de la particulari, bătându se pe toate ulițele și osîndinduse la grópa ocnei, pe totă viața sa.

§ 241. Acelu ce va fura în vremea arderei de focu, seú în vreme de răzvrătire, seú ciumă, să se pedepsescă mai cumplit cu băta de către gelat, pe toate ulițele, și apoi cu trimiterea în grópa ocnei pentru trei ani.

§ 242. Părtașiu furtiașagulu se socotesce și acel ce tăinuesce lucruri furate, și se pedepesce întocmai ca și furul după mărirea faptel.

§ 243. Totu subit aceiași pedepsă se socotescu și gazdele furilor.

§ 244. Stăpînu lucrurilor furate seú prădate, ori unde le va găsi, are dreptate a le lua, fără a se îndatori să plătescă preputu cumpărătorii și acellu ce le a cumpărat să-și caute cu vînzătoriu. Și acesta hotărîre a pravilii privesce mai multu, pentru ca cumpărătorii să privegheze de la cine cumpără.

lucrul altuia cu cugetu de a și-lu însuși pe nedrept, sêvêrsesce o tâlhărie.

Se socotesce asemînea că comite o tâlhărie și acela care, surprins fiind în flagrantu delict de furt, întrebuinteză violență asupra unei persône saũ amerință că va omori saũ va răni îndată spre a putea să scape saũ să țină lucrul furat. (C. P. Pr. §. 230)

318. Se pedepsesce cu reclusiunea de la cinci anni în sus, tâlhăria sêvêrșită în împrejurările următore:

1. Daca tâlharul saũ unul din tâlhari, saũ unul dintre complicii lor, avea asuprași arme de față saũ pe ascuns.

2. Daca tâlhăria s'a sêvêrșit de către doua saũ mai multe persône.

3. Daca tâlhăria s'a sêvêrșit pe drumuri publice saũ piețe publice.

4. Daca tâlhăria s'a sêvêrșit prin bătăi saũ rele tratamente, fără însă se fi cauzat răniri. (P. 7. 15. 91. 317) (C. P. Pr. §. 232).

319. Se va pedepsi cu munca silnică pe timp mărghinit:

1. Ori-care va fi comis tâlhăria întrebuintând casne, răniri saũ schilodiri asupra persônei.

2. Acela care a comis tâlhărie întrebuintând bătăi, violențe, amerințări, saũ rele tratamente, din care s'a pricinuit victimei vre o bôlă a minții, saũ o necapacitate la lucru, saũ perderea auzului ori a limbii saũ a facultății de a procrea. (P. 7. §. 2; 10) (C. P. Pr. §. 233).

320. Se va pedepsi cu munca silnică pe totă vieța ori-care sêvêrșasce vre o tâlhărie prin întrebuintarea de violențe, amenințări, rele tratamente, bătăi, casne, schilodiri saũ alte leșiuni corporale din care s'a pricinuit mórtea pașientului. (P. 7. §. 1; 10) (C. P. Pr. §. 233)(1).

(1) Pentru tâlhării Condica Caragea coprindea următorele dispozițiuni:

Cap. II. (Part. 5)

Pentru tâlhari.

Art. 1 „Tîlhari sunt căți înarmați esũ înaintea ômenilorũ, sêu îi pîndescũ la drumuri, sêu năvălescũ la locașurile lorũ și-ı jefuescũ, și-ı despôie.

Art. 2. Căți tâlhari se prindũ, să se omóre.

Art. 3. Câte lucruri jefuite se găsescũ la tîlhari, să se cercetese ale cui sunt, și să se dea stăpinului acelorũ lucruri.

Art. 4. Câte lucruri jefuindu-le tîlharii, le vor vinde, de se va dovedi că cumpăratorulũ, sciind că vinđătorulũ, era tîlharũ, sêu că lucrurile erau de hoșie, le a cumpărat, să le pearză și să le ia stăpinulũ lorũ; iar de se va dovedi că

SECȚIUNEA III.

Strămutare sau desființare de hotare

321. Se va pedepsi cu închisoarea sau cu amenda de la 100 pînă la 1000 lei, acela care, cu cugetul de a-și însuși pămîntul posedat de altul, și într'un mod ilegal, va strămuta sau va face a se strămuta semnele de hotare dintre proprietăți. C. P. 8. 24. 28.)

SECȚIUNEA IV.

Despre abuzul de încredere.

322. Ori-care va specula asupra trebuințelor, slăbiciunilor sau pătimelor unui minor ca să-l facă să sub scrie spre a sa paguba obligațiunii, chitanțe, sau vre-un înscris de răfuire pentru împrumutare de bani, ori de lucruri mișcătoare, ori de înscrisuri comerciale, sau de ori ce alte înscrisuri îndatoritoare, sub ori care formă se va fi făcutu asemenea tocmelă, se va pedepsi cu închisoarea de la două luni pînă la doi ani, și cu amendă care nu va putea trece peste a patra parte a sumei ori a prețului lucrurilor, ce va urma a se întorche înapoi vătămăturii, nici să fie mai mică de 50 lei. (P. 8. 24. 28. 323) (P. Fr. 406).

323. Ori care va pune la o parte sau va risipi spre paguba proprietarilor, a posesorilor ori a detentorilor, obligațiunii, bani, mărfuri, bilete, chitanțe, sau ori-ce alte acte coprinzînd vre-o obligațiune, sau apărare, și care i se vor fi dat sub titlul de închiriere, de deposit, de mandat, sau pentru vre unu lucru cu plata ori fără plată, cu îndatorire de a'l întorche înapoi sau de a'l infățișa ori de a'l întrebuința într'unu chipu otărit, se va pedepsi duple cuprinderea articolului 322.

Daca abuzul de încredere prevădu prin paragraful de mai sus se va revêrși de vre-o slugă, omu cu simbrie, ucenic, calfă, gră-

nesciind cumpărătorul le a cumpăratu, atunci stăpînul lucrurilor să-î plătescă pre jumătate prețulu cumpărătorii, și să și le ia; apoi ambedou să se despăgubescă din averea tilharului (de va avea ceva), luând adică stăpînul lucrurilor jumătatea prețurilor ce a dat, și cumpărătorul jumătatea ce a perdut.

Art. 5. Căți se vădescu gazde de tilhari, să se cerceteze, și când siliți fiind de frică priimeaș pre tilhari și-î tăinuiau, să se erte, iar de nu, să se osîndescă la ocnă în sorocul de cincî ani⁴

Dispozițiunile codicei penale abrogate a Moldoviei, asupra tilharilor, sunt mai identice cu acelea ale Codicei Caragea. (Vezi §. 245 pînă la §. 252.)

mătică, lucrătorii, ajutorii, spre paguba stăpînului său, pedepsă va fi închisoarea de la șese luni pînă la doi ani. (P. 8. 24. 28.)

Tóte acestea, fără prejudiciul acelor ce s'a ȃis la articoli: 203, 204 și 205 pentru punerea la o parte sau ridicarea banilor, a obligațiilor ori a altor acte, ori lucruri aflate în depozite publice. (P. Fr. 408).

324. Advocatul care, prin daruri, oferte sau promisiuni, se va îndupleca a se înțelege cu partea adversă și va vătămă, prin fapte pozitive sau prin omisiuni dolóse,⁽¹⁾ cauza clientului său, va fi pedepsit prin închisoare, prin suspensiune din exercițiul profesiei de avocat, și prin interdicțiune de la funcțiunile publice pînă la 15 ani, și prin amendă de lei 300 pînă la 3000 lei. (P. 8. 22. 24. 28. V. la Supl. I. Avocaților art. 15).

325. Când avocatul va vătămă cu viclenie, prin fapte pozitive sau prin omisiuni, cauza unui acusat sau a unui prevenit, se va pedepsi precum urmăză.

În casă de crimă, prin interdicțiune de la profesiunea de avocat și de la veri ce funcțiune publică și prin reclusiune. (P. 7. §. 3; 8. 15. 22).

În casă de delict, prin interdicțiune de la profesiunea de avocat și de la ori care altă funcțiune, la care pedepsă se va pute adăogi și închisoarea. (P. 8. 22. 24.)

În casă de contravențiune, prin interdicțiune de la profesiunea de avocat și de la ori-care altă funcțiune publică, nu pe mai puțin de șese luni, și prin amendă pînă la 300 lei. (P. 8, §. 2; 22. 28).

326. Cel ce, dupe ce va produce vre-un document înscris sau memoriu la o judecătorie pentru vre o prigonire, 'lă va sustrage în ori ce mod, se va pedepsi cu o amendă de la 26 la 300 lei. (P. 8. § 3; 28) (P. Fr. 409).

Acéstă pedepsă se va otări de același Tribunal în a căruia cercetare se află prigonirea.

327. Cel ce, găsindă pe drumuri ori pe uliță lucruri ce nu sunt ale sale, întrebându-se despre ele, le va tăgădăi, se socotesce că a comisă un abusu de încredere și se va pedepsi cu închisoarea de la 15 zile pînă la 2 luni. (P. 8. 24. 328).

328. Cel ce va găsi într'o curte, grădină, în grajduri ori în altă încăpere, bani ori lucruri ce nu sunt ale sale, și nu le va arăta stăpînului locului ori chiriașului, se va pedepsi cu pedepsă prevădută la Art. precedent.

(1) Dolóse va să zică viclene.

329. Dispozițiunile art. 307 se vor aplica și la cazul de abus de încredere urmat între persoanele acolo arătate.

330. Se vor pedepsi cu închisoarea de la o lună pînă la un an:

1. Tutorii, curatorii, executorii testamentari, acei însărcinați cu paza lucrurilor sechestrate, administratorii de fundațiuni, cari, cu rea credință, lucrează în vătămarea persoanelor, sau lucrurilor încredințate direcțiunii sau administrațiunii lor.

2. Samsarii, agenții de schimb, expeditorii, comisionarii și alte persoane exercitând o profesiune cu care sunt anume însărcinați de autoritatea publică, dacă în afacerile care le sunt încredințate aducă, cu rea credință, vătămare aceluia cari le au încredințată afacerile. (P. 8. 24) (C. P. Pr. §. 246).

331. Cărașii, văslașii, sau oamenii lor cari, prin amestecarea de materii vătămătoare, vor fi preschimbătu calitatea vinurilor, sau ori ce alt-fel de beuturi, ori de mărfuri alu cărora transportu li s'a fost încredințat, se va pedepsi cu închisoarea de la 2 luni la doi ani; iar dacă preschimbarea nu se va fi făcut prin amestecarea de materii vătămătoare, osînda va fi închisoarea de la o lună pînă la 6 luni, sau amenda dela 26 pînă la 500 lei. (P. 8. 24. 28.).

SECTIUNEA V.

Inclăciune sau escrocherie.

332. Ace'a care, în vedere de a împărtași folos, face să nască o amăgire în paguba averii altuia, sau făcînd să trecă de adevărate fapte mincinoase, sau prefecînd în mincinoase fapte adevărate, ori suprimîndule de tot, este culpabil de inclăciune. (C. P. Pr. §. 241)

333. Inclăciunea, de nu va fi a nume pedepsită de lege cu o pedepsă specială, se va pedepsi indeobște cu închisoarea de la o lună pînă la un an și cu amendă de la 26 pînă la 2000 lei. (P. 8. §. 1 și 3; 24. 28.).

334. Cel ce va întrebuița sau nume sau calități mincinoase, sau uneltiri viclene ca să înduplece pe omeni a crede vre o întreprindere mincinosă, vre o putere sau vre un credit închipuit; ori ca să facă a se nasce speranța sau temerea vre unei isbutiri, vre unei nenorociri sau a vre unei întimplări himerice, și printr'aceasta va amăgi pe cineva să'i dea bani, mobile sau obligațiuni, dispozițiuni, bilete, promisiuni, chitanțe, sau înscrișuri liberătoare, și prin vre unul dintr'acele mijloce va lua sau va cerca să ia cu viclenie totă sau parte din averea altuia, se va pedepsi cu închisoarea de la șese luni pînă la doi ani și cu amendă de la 50 pînă la 200 lei fără,

a se apăra cu acésta de alte mai mari pedepse ce i sar cuveni de va cădea în crimă de plâsmuire.

Culpabilul va putea încă fi osîndit și la interdicțiunea pe timpû mărginit. (P. 8. 22. 24. 28). (P. Fr. 405).

335. Veri-cine va călca regulamentele de administrațiune publică privitoare la productele, industria și la manufacturele Românești, care se esportă în străinătate și care au de scopû a garanța buna calitate, dimensiunile și natura fabricațiunei, se va pedepsi cu amendă de la 100 pînă la două mii lei. (P. 8. §. 3; 28) (P. Fr. 413)

336. Cel ce va înșela pe cumpărător asupra probei lucrurilor de aur sau argint, asupra calității unei petre mincinoase, vîndute de bună, sau asupra felului orî căria mărfi, precum și acela care prin întrebuițarea de mincinoase dramuri sau măsuri, va înșela asupra cătimei lucrurilor vîndute, se va pedepsi cu închisórea de la o lună pînă la șese și cu amendă care nu va putea fi nici mai mare de a patra parte a despăgubirei cuvenită înșelatu-lui, nici mai mică de 50 lei.

Lucrurile acele cu probă mincinosă, sau prețul lor, de se vor afla încă în mânele vîndătorului, se vor lua în folosul Stabilimentelor publice de bine făcere a locului unde s'a urmat delictul, iar dramurile și măsurile mincinoase se vor sfărâma. (P. 8. 24. 28. 337) (P. Fr. 423).

337. Dacă vîndătorul și cumpărătorul s'au servitû în târguiala lor cu alte dramuri, sau cu alte măsuri, iar nu cu cele otărîte de guvernû, cumpărătorul nu va avea dreptul a se porni în contra vîndătorului care 'lû va fi înșelatû, cu dramuri sau cu măsuri pprite, fără prejudiciul acțiunei publice pentru pedepsirea atâtû a fraudei (înșelăciune) cât și chiar a întrebuițarei greutăților și măsurilor mincinoase.

Pedeapsa, în casû de înșelăciune, este prescrisă la Art. precedent, iar pedeapsa pentru simpla întrebuițare de măsuri și greutăți mincinoase este prevădută la *cartea IV.* (1) a acestei condice, privitoare la pedepse de simplă poliție. (P. Fr. 424.) (V. Supli. I. pentru măsuri și greutăți din 21 Sept. 1864).

338. Se va pedepsi cu închisórea de la o lună pînă la unû anû acela care strică, sfaramă, rupe sau desființeză în paguba altuia, titluri sau acte care nu erau ale lui sau care erau ale lui numai în parte. (P. 8. 24.) (C. P. Pr. § 243. ali. 8).

339. Orî ce edițiune de scrieri, de compunerî musicale, de desemnuri, de pictură sau de orî ce altă producțiune care se va fi tipărit

(1) Cu greșială se vorbesce aci de Cart. IV; căci tótă condica fiind împărțită în trei carți, eea din urmă carte este Cartea III.

saŭ gravat cu orî ce mijlocŭ fără voia autorului, se socotescè contra-facere și-veri ce contra-facere este delictŭ (P. 341. 342.) (P. Fr. 425)

340. Vîndarea de scrieri contra-făcute, introducerea în România de scrieri care, după ce s'aŭ tipărit aicea se vor fi contra-făcut în surăinătate, este delictŭ totŭ de acelŭ felŭ. (P. 341. 342) (P. Fr. 426.)

341. Pedépsa contra-făcătorului, saŭ a introducătorului va fi amenda de la 100 pînă la 2000 lei, iară pentru vîndător amenda de la 26 pînă la 500 lei.

Confiscațiunea edițiunei contra-făcute se va otări, atătŭ în privința contra-făcătorului, cătŭ și în contra introducătorului și a vîndătorului.

Asemenea se vor confisca și tablele și tiparul, cu care se va fi făcut contra făcuta edițiune (P. 8. §. 1; 28.) (P Fr. 427).

342. Orî ce directorŭ, orî ce întreprindătoriŭ de teatre, orî ce asociațiune de artiști care va reprezenta pe țeatru scrieri teatrale fără voia autoriului, se va pedepsi cu amenda de la 50 pînă la 500 lei, și cu confiscația banilor ce se vor fi strîns la acea reprezentațiune. (P. 8. 28.) (P. Fr. 428).

La întîmplările prevăduțe prin cele din urmă patru articole, produsul confiscațiunilor se va da proprietarului spre a lui despăgubire. (P. 339. 340. 341. 342. §. 1). (P. Fr. 429.) (1).

SECȚIUNEA VI.

Bancruțe.

343. Aceia cari, în casurile prevăduțe de legea comercială, se vorŭ declara culpabilî de bancrută frauduloasă, se vor pedepsi cu reclusiunea. (P. 7 §. 3; 15.) (V. C. Com. 326) (P. Fr. 402).

344. Acei cari conformŭ codicelui de comerciŭ, se vor declara complici de bancrută frauduloasă, se vorŭ pedepsi cu aceiași pedépsă ca și bancrutarii frauduloși, (C. Com. 328). (P. Fr. 403).

345. Acei cari în casurile preveđute de Codicele Comerciale se vor declara culpabilî de bancrută simplă, se vor pedepsi cu închisórea de la o lună pînă la doui ani. (P. 8. 24—C. Com. 324. 325) (P. Fr. 402.)

346. Toti sindicul care va fi culpabilŭ de viclenă și rea întrebunțare în lmpplinirea datoriilor sale de administrare, se va pedepsi cu închisórea de la doui luni la doui ani și cu amendă de

(1) Vezi la supl. pag. 42, asupra proprietății literare și a contra-facerilorŭ, și legea presii din 18 aprilie 1862, de la §. 1 la §. 11.

la 200 pînă la 2000 lei. (P. 8 24. 28 — C. Com. 331) (C. Com. Fr. 596).

347. Se va pedepsi cu închisoarea de la o lună pînă la unu anu și cu amendă care nu va putea trece peste suma de lei 2000, creditorul care va fi făcut ori cu falitul, ori cu veri care altă persónă, învoiri spre alu seü învarte folos, ca să dea votul seü spre paguba mesei creditorilor, sau care va fi sevēșit vre o înparte tocmelă frauduloasă, din care ar resulta pentru dēnsulū un folos în sarcina activului falitului. Sorocul închisoarei se va putea urca pînă la doui ani, dacā creditorul este sindic alū falitului. (P. 8. 24. 28 — C. Com. 332) (C. Com. Fr. 597).

348. Mijlocitorii de schimbū și samsarii, daca se vorū declara bancrutarī simpli, se vor pedepsi cu maximum închisoarei. (P. 8. 24. 28).

Daca se vor declara bancrutarī frauduloși, se vor pedepsi cu reclusiunea de la cinci ani în sus. (P. 7. 15.—C.Com. 71. 86) (C. Fr. 404) (1).

SECȚIUNEA VII.

Jocuri de norocū, lotării, turburări și fraude întrebuintate la licitațiuni publice.

349. Acei cari facū meserie din jocuri de norocū, se vor pedepsi cu amenda de la 100 pînă la 4000 lei. (P. 8 §. 3). (C. P. Fr. § 266).

350. Aceia cari vorū ține casă de jocuri de norocū, primind obștește pe jucători sau după recomandațiune, precum și aceia care, fără autorisațiunea legei, vor fi deschis o lotărie publică, se vorū pedepsi cu închisoarea pînă la șese luni și cu amendă de la 100 rînă la 4000 lei.

Către acestea se vorū lua pe sēma stabilimentelorū publice de binefacere toți banii sau biletele de bancă sau alte valori, ori lucrurile care vor fi espuse la jocuri, sau la lotării, precum și tôte uneltele ce vor fi servitū la acēsta. (P. 8. 24. 28. 389. 391.) (P. Fr. 410.)

351. Cei cari în adjudecațiuni proprietății, usufructului sau

(0). Cu promulgarea acestui Codice s'a abrogat tôte dispozițiunile legilorū anteriorē relative la pedepsele bancrutarilorū, precum dispozițiunile de la anexulū II. din Cod. Comercialū (edițiunea din 1840, p. 211), de la art. 1 pînă la art. 5, și dispozițiunile din Cod. penalū din 1850, de la art. 336 pînă la art. 340, cari nu erau de cāt o reproducțiune a cellorū cōprinse în anexulū Cod Comercialū,

închirierii lucrurilor mișcătore, ori a vre unei întreprinderi sau ori carei aprovizionari, vor împiedica sau turbura libera concurență la licitațiuni, sau la sumisiuni prin oferte, întrebuintând violență sau amenințări, ori înainte sau în timpul licitațiunilor, ori sumisiunilor, se voru pedepsi cu închisoarea de la 15 zile până la șese luni și cu amenda de la 100 până la 2500 lei.

Aceia ce formându asociațiuni cu scopul de a specula asupra licitațiunilor publice, voru depărta pe concurenți, prin daruri, promisiuni sau alte mijloce spre a face să scadă prețurile objectelor puse în licitațiune, se vor pedepsi cu închisoarea de la o lună până la unu anu. (P. 8. 24. 28). (P. Fr. 412).

SECTIUNEA. VIII.

Destrucțiuni, degradațiuni și alte pagube.

352. Acelu care cu rea voință și fără drept, distruge sau degradă lucrurile altuia mișcătore sau nemișcătore, se va pedepsi cu închisoarea până la șese luni. (P. 8. 24). (C. P. Pr. §. 281).

353. Ori care cu voință va dărâma ori va surpa prin ori ce mijloce, în totu sau în parte, țidiri, poduri, zăgaze, șosele sau alte clădiri, sciindule că sunt străine, se va pedepsi cu închisoarea de la 15 zile până la unu anu, oru cu amendă care nu va trece peste a patra parte din despăgubirea convenită. (P. 8. 24. 28). (C. P. Pr. § 282).

354. Ori ce jefuire, stricăciune sau destrucțiune de producturi, mărfuri, efecte sau alte lucruri mobile ori imobile ce vor fi alle altuia, de se va fi săvârșitu de mai mulți ómeni împreunați în cétă și cu voință, se va pedepsi cu reclusiunea. (P. 7. 15. 171. ur.) (C. P. Pr. § 284).

355. Acelu care va desființa ori ce semn sau ori ce lucrare care servia de hotarú între proprietății se va pedepsi cu închisoarea până la șese luni ori cu amendă de la 50 până la 1000 lei. (P. 8 24. 28). (P. Fr. 456.)

356. Se vor pedepsi cu amendă care nu va putea fi mai mare de a patra parte a despăgubirei, ce se va conveni, proprietariulu sau arendașulu, seú or ce altă persoană care, avendu mori, herăstrae, pive, și alte asemenea, va înălța cu voință apa prin zăgazuri mai susú de cumpena convenită și va cauza înecăciune la drumuri sau la proprietățile altora.

Iară meșterul care va fi lucrat înălțarea apei cu voința fără a păzi convenita cumpenă, se va supune la închisoarea de la o lună pî-

nă la șese luni. (P. 8. 24. 28) (Dupe art. 364 allū C. Penale abrogate).

SECTIUNEA IX.

Crime și delictе care punū in pericol vieța a mai multor persoane.

357. Ver cine cu voință va pune focū la zidiri, corăbiū, magazii, fabrici sau orū ce alte clădiri, când suntū locuite sau servescū spre locuință și ingeneral la încăperi locuite, sau servindū spre locuință, de vor fi, sau nu ale aprindătorului, se va pedepsi cu munca silnică pe timpū mărginit.

La aceeași pedepsă se va supune cel ce va pune focū cu voință, la clădiri ce servescū provisoriiu ventru adunări de ómenī in timpulū când aū obiceiul de a se aduna acolo, fie ale sale aceste clădiri, fie ale altora (P. 7. 10) (P. Fr. 434. §. 1. 2.)

Asemenea se va pedepsi și acela care va da focū la trāsurile de drumū de fer, la mine sau la alte locuri inchise, care servescū (provisoriiu) pentru adunări de ómenī, in timpulū cândū aceștia au obiceiul de a se aduna acolo, fie ale sale aceste trāsuri, mine sau locuri inchise, fie ale altuia. (C. P. Fr. §. 285 alin.3).

358. Ori care cu voință va pune focū la zidiri, corăbiū, fabrici, magazii de obște sau de cherestele sau le ori ce alte clădiri când nu suntū locuite, nici servescū spre locuință, sau la păduri ori la bucate nesecerate, sau fēnețe necosite, se va pedepsi cu reclusiunea de la trei ani pīnă la cinci ani, dacā acele lucruri nu vor fi ale lui. (P. 7. 15. 359.) (P. Fr. 434 §. 3.)

359. Acela care puind focū la unul din lucrurile mentionate in Art. de mai susū, fiind al sēū, va cauza, cu voință, ori ce pagubă altuia, se va pedepsi cu inchisórea de la șese luni pīnă la doui ani. (P. 8. 24) (P. Fr. 434 §. 4.)

360. Ori care, cu voință, va pune focū la lemne tăiate in pădure sau la bucate secerate sau la fēnețe cosite, fie acele lemne grāmădite, ori aședate aprópe unele de altele, precumū și bucate grāmădite, ori făcute stoguri, sau fēnul strins in cănițe, clăi, ori șire, dacā aceste lucruri nu vor fi ale lui, se va pedepsi cu reclusiunea de la trei pīnă la cinci ani. (P. 7. 15. 361) (P. Fr. 434 §. 5)

361. Cel care, puind focū la unul din lucrurile menționate in articolul de mai sus, fiind al sēū, va cauza, cu voință, ori ce pagubă altuia, se va pedepsi cu inchisórea de la o lună pīnă la doui ani. (P. 8. 24.) (P. Fr. 434 §. 6.)

362. Cel care va fi comunicat focul la unul din lucrurile men-

ționate în articolele de mai sus, puindü cu voință focü la ori ce lucru al seü, ori străinü, dară aședat cu chipü în cât să pötä a se întinde focul, se va pedepsi cu pedénsa otărită ventru cei ce d'a dreptul vor fi pus focü la unul dintr'acele lucruri. (P. 357—361) (P. Fr. 434 §. 7)

363 La tôte casnrile mai sus menționate, dacă focul a cauzat mörte la una seü la mai multe persóne care se aflä în locurile aprinse, când s'a ivit focul, pedénsa va fi muncasilnică pe timpü mărginit (P. 7. 10) (P. Fr. 434 §. 8)

364. În tôte casurile prevédute prin Art. 357, 358, 359, 360, 361, 362, dacă paguba cauzată prin punerea focului nu va trece peste suma de 1500 lei, judecătorul va put-a scobori penalitatea precumü urmédä: când pedépsa va fi munca silnică, va putea aplica reclusiunea; când pedé'sa va fi reclusiunea, va putea aplica închisórea corecțională, neputänd'o scădea la mai puținü de unü anü; cândü penalitatea va fi închisórea, o va putea scădea pînă la minimum de șese zile.

365. Cei ce vor surpa ori vor dărâma, cu voință, prin mijlocul es'losiunii vre unei mine saü erbării, zidării, corăbii, magizii publice saü de cherestele, se vor supune la pedepsele otărite prin articolele de mai sus, potrivitü cu osebirile ce se facü într'acele articole. (P. 357-359) (P. Fr. 435).

366. Amenințarea de a pune focü la vre o locuință, saü la ori ce altă proprietate, se va pedepsi întocmai ca amenințarea de omorü după osibirile prescrise prin Art. 235. 236 și 237. (P. Fr. 436)

367. Ori care cu voință va arde saü va desființa, prin ori ce mijloce, registruri, copii saü acte originale ale vre unei autorități publice, documente, bilețuri, polițe, efecte de comerciü saü de bancă, în care se va coprinde saü din care va resulta vre'o obligațiune, dispozițiune, saü apărare, se va pedepsi precum urmédä:

Dacă lucrurile desființate suntü acte ale vre unei autorități publice, saü efecte de comerciü, ori de bancă, pedépsa va fi reclusiunea de la trei pînă la cinci ani. (P. 7 §. 3; 15).

Erä dacă lucrurile desființate vor fi, ori ce alt actü saü înscris, culpabilul se va pedepsi cu închisórea de la un anü pînă la doui ani, și cu amendă de la 100 lei pînă la 500 lei. (P. 8. 24. 28) (P. Fr. 439.)

368. Cel ce va oträvi, cu voință, pești în bălți, heleștaie, ori pavazuri, se va pedepsi cu închisórea de la o lună pînă la doui ani, și cu amendă de la 16 lei pînă la 200 lei (P. 8. 24. 28) (P. Fr. 452).

369. Acel care, cu voință, ocazionă o înecăciune care aduce

cu sine mórtea vre unei persóne, se va pedepsi cu munca silnică pe timpü mǎrginit. (P. 7. §. 2; 10) (C. P. Pr. §. 290).

370. Acela care pune în pericol transportul pe drumul de ferü, sau stricând cu voință drumul, ori mijlócele de transport, sau cele-l'alte depedinți ale drumului, sau rǎdicând, sau aședând, puind or aruncând obiecte pe cale, sau scoțend din locu railurile sau puind în cale ori ce alt obstacol, se va pedepsi cu reclusiunea. (P. 7 § 3; 15.)

Dacă actul a cauzat lesiuni corporale grave vre unei persóne, pedepsa va fi munca silnică pe timpü mǎrginit; iară dacă se va fi cauzat mórtea vre unei persóne, culpabilul se va pedepsi cu munca silnică pe tótă vieța. (P. 7. § 1; 10. 371.) (C. P. Pr. §. 294)

371. Acela care, printr'unul din actele prevedute la art. de mai sus, pune fără voință în pericol transportul pe un drumü de fer, se va pedepsi cu închisóre pînă la un anü cel mult; iar dacă actul a cauzat mórtea vre unei persóne, se va pedepsi cu închisórea de la douë luni pînă la doui ani.

Aceeași pedepsă se va aplica conductorilor de Trenuri și Inspectorilor căilor sau al serviciilor de transport, cari, prin neglijența datoriilor lor, punü transportul în pericol. (P. 8. 24) (C. P. Pr. § 295).

372. Acela care cu voință comite acte de natura a împiedica ori a stavili serviciul unui stabiliment telegraficü al Statului sëü al unei companii, se va pedepsi cu închisórea de la o lună pînă la doui ani. (P. 8. 24. 373, nr.) (C. P. Pr. §. 296).

373. Actele de asemenea natură suntă mai cu deosebire: scóterea, destrucțiunea, sau degradațiunea firelorü telegrafice, a stîlpilor telegrafici, a aparatelor sau a altor materialuri ale stabilimentelor telegrafice, atérnarea de obiecte streine pe firele conducetóre ale telegrafului, falsificarea semnelor date de către telegrafü, împiedicarea adusă sau la reparațiunea unui stabiliment telegraficü distrus, ori degradat, sau la îndeplinirea serviciului împiegaților. (C. P. Pr. § 296 alin. 2).

374. Dacă împiedicarea sau stavilarea adusă cu voință la serviciul telegraficü a ocasionat lesiuni corporale sau bóla unei persóne, culpabilul va fi pedepsit cu reclusiunea, iar dacă se va fi urmat mórtea unei persóne, osînda va fi munca silnică pe timpü mǎrginit. (P. 7. §. 2. 3; 10. 15) (C. P. Pr. §. 297).

375. Acela care fără voință va împiedica sau va stavili serviciul unui stabiliment telegraficü alü Statului sau a unei companii, se va pedepsi cu închisórea cel mult pînă la șese luni; iar dacă se

va fi urmat dintr'acésta mórtea unei persóne, pedépsa va fi închisórea de la o lună pînă la un an.

Daca faptul se va fi urmat din partea ímpiegaţilor telegrafului prin neglijenţa datoriilor lor, pedépsa va fi închisórea pîna la un an; iar de se va fi urmat mórtea vre-unei persóne, închisórea va fi de la doué luni pînă la doui ani. (P. 8. 24) (C. P. Pr. §. 298)

376. Acela care cu voinţa va distruge sau va degrada şoselele, poduri, ape-duce, stăvilare, leşi, zagazuri, iazuri, sau alte lucrări idraulice ori de siguranţă, acela care împedică navigaţiunea pe rîuri, pe gârle sau pe canaluri navigabile, se va pedepsi cu închisórea pînă la şése luni sau cu amendă de la 26 pînă la 2000 lei.

Iar daca din asemenea acte se va compromite sănătatea sau viéşa vre unei persóne, pedépsa va fi închisórea de la o lună pînă la doui ani, seú amendă de la 100 pînă la 5000 lei.

Daca actulú a causat lesiuni corporale grave unei persóne, pedépsa va fi maximum închisorei; iar deca va fi causat mórtea vre unei persóne, pedépsa va fi reclusiunea. (P. 7. § 3; 8. 15. 24. 28.) (C. P. Pr. § 301).

377. Acela care nu esecută măsurile luate de Guvernú privitóre la izolarea, la privegherea sau la poprirea de a importa spre a íntimpina introducerea sau íntinderea unei bóle contagióse (molipsitóre), se va pedepsi cu închisórea pînă la doui ani; iar daca din cauza unei asemenea infraçtiunii vre o persónă se va fi molipsit, pedépsa va fi închisórea de la doué luni pînă la doui ani. (P. 8. 24) (C. P. Pr. §. 306).

378. Acela care, nu esecută măsurile prescrite de guvernú relative la izolarea, privegherea sau la proprirea de a importa spre a preíntimpina introducerea sau íntinderea epizootiei, se va pedepsi cu închisórea pînă la un an cel mult.

Iar daca în urma unei asemenea infraçtiunii se vor fi molipsit vite, pedépsa va fi închisórea de la o lună pînă la un an şi jumétate. (P. 8. 24.) (C. P. Pr. §. 307).

379. Acela care, dupe ce a încheiat cu autoritatea publică contracturí pentru aproviziunea armatei în timpú de resbel, sau pentru transporturi de obiecte de hrană, destinate a preíntimpina sau a face să înceteze vre o calamitate publică, se abţine cu voinţa de a esecuta contractul la timpul său la locul ficsat, sau care nu esecută contractul conformú cu tocméla, se va pedepsi cu închisórea de la şése luni pînă la doui ani.

Iar daca neesecutarea contractulú provine din neglijenţă şi ya ocasiona vre o ragubă, culpabilul se va pedepsi cu închisórea celú mult pînă la un ânú (P. 8. 24. 380) (C. P. Pr. §. 308)

380. Aceste pedepse se vor aplica și sub-contractanților sau agenților ori inputerniciților de contracte cari, cunoscând scopul a-provisionărilor, au făcut cu voință sau din neglijență a nu se îndeplini serviciul. (C. P. Pr. §. 308 alin. 3).

CARTEA III.(1)

Contravențiunile polițienesci și pedepsele lor.

CAPITOLUL I.

Pentru pedepse.

381. Pedepsile Polițienesci sunt:

1. Inchisórea (P. 9. 29. 382)
2. Amenda (P. 9. 30. 383)
3. Confiscațiunea de óre care lucruri ce se vor fi prins. (P. 384) (P. Fr. 464)

382. Pentru abaterile polițienesci, închisórea nu va putea fi mai puțină de o zi, nici mai mare de 5 zile, dupe osebirile ce se vor arăta mai jos.

Dilele de închisóre vor fi de 24 ore pe deplin fie care. (P. 385 387. 388, 389, ur; 399, ur) (P. Fr. 465)

383. Amenda pentru abatérile polițienesci, va fi de la 5 lei pînă la 25 lei dupe deosibirile ce se vor arăta mai jos. Amendele se vor lua în folosul comunei unde s'a comis contravențiunea. (P. 385; 389; 393) (P. Fr. 466)

384. Tribunalele polițienesci vor putea în casurile prescise de legiuire să otêrască confiscațiunea sau a lucrurilor prinse în fapte de abateri sau a lucrurilor provenite din abateri, sau a lucrurilor ori a instrumentelor care a servit, ori era a servi spre sêvêrșirea abaterii. (P. 386; 391; 395) (P. Fr. 470.)

CAPITOLUL II.

Contravențiunile și pedepse.

SECȚIUNEA I.

Intêia clasă.

385. Se vor pedepsi cu amenda de la 5 pînă la 10 lei:

(1) Din greșelă în testul promulgatú, s'a însemnat aci Cart. IV; căci tóată con-dica, fiind împărțită în trei cărți, acesta este Cartea III.

1. Cei ce nu vor îngriji să țină în bună stare, să drégă sau să măture coșurile (ogégurile) sau ori ce alt locū unde se află focū.

2. Cei ce vor călcă ordinul Guvernului ce popresce de a da puscī și pistóle prin orașe și tēguri sau focuri de artificii în óre care locuri.

3. Cei ce nu vor îngriji să curețe ulițele la locurile unde această îngrijire este dată pe sēma locuitorilor.

4. Cei ce vor împedica circulațiunea stradelor puind pe dinsele fără neapărată trebuință, materialuri sau ori ce alte lucruri, care împiedică ori împuținază libera trecere, precum și cei ce nu vor îngriji a lumina nóptea cu felinare materialurile ce vor fi igrămădite de dinșii saugăurile ce vor fisăpătlingă strade și piețe publice.

5. Cei ce nu se vor supune ordinului ce li se va da de către vre o autoritate competentă ca să drégă sau să dărime qidiri în stare próstă.

6. Cei ce vor arunca înaintea locuinței lor, lucruri care vor fi de natură a vătămă prin căderea sau putórea lor, sănătatea.

7. Cei ce fără a fi fost provocați, vorfirostit în contra cuiva injurii sau alte cuvinte ocăritóre afară din cele prevădute de la articoli 299 și 302.

8. Cei ce nu vor ucide omiđile, prin grădini sau pe locuri sădite dupe moșii, când se va pune o asemenea îndatorire de către autoritatea competentă și se va publica în totū coprinsul ei.

9. Cei ce cu nesocotință vor arunca asupra cuiva lucruri puturose.

10. Aceia care vor călca regulamentele făcute dupe lege de către puterea administrativă sau de către autoritatea municipală sau comunală.

11. Aceia care, afară dincasurile de furțișagū, se vor prinde culegēndū sau māncānd chiar pe locū, fructe ale altuia.

12. Acela care fără dreptū calcă și vatāmă sau cu piciorulū său cu vita holdele altuia.

13. Acela care în publicū va maltrata dobitocele sau le va supune la poveri mai presus de puterea lor. (P. 9. 30. 383. 386—388) (P. Fr. 471).

386. Se vor confisca încă și obiectele de artificii în cazul prevădut de aliniatulū al duoilea al Art. 385. (P. 384.) (P. Fr. 472.)

387. Pedēpsa închisorii de la o đi pînă la duoé đile se va putea aplica pe lingă amenda dupe circumstanțe în contra celor căduți în contravențiunea prevădută la aliniatul 2. al Art. 385. (P. 9. 29. 382) (P. Fr. 473).

388. La întimplare de recidivă din partea celor menționați în-

tr'acéstă secțiune, osîndiții se vor supune la închisóre de trei zile. (P. 9. 29. 382. 397.—Pr. P. 139.) (P. Fr. 474.)

SECTIUNEA II.

Adoua clasă.

389. Se vor pedepsi cu amenda de la 10. pînă la 15 lei:

1. Birtașii, hangii, și ori ce asemenea închirietori care nu vor îngriji se scrie îndată într'unu registru regulat, numele, pronumele, data intrării și a eșirei a ori căriea persóne în casele lor, precum și cei ce nu vor înfățișea asemenea registru, cându li se va cere de dregătorii competenți.

2. Cărăușii, chirigii, și ori ce conducători de trăsuri sau de dobitoce de povară, cari nu vor sta tot d'auna lîngă caii sau dobitocele lor, nu vor ținea o parte numai a stradelor sau a drumurilor ca să lase pe cea laltă libera, spre trecerea celor-lalte trăsuri, ce vor umbla pe acelési strade sau drumuri.

3. Ceii ce vor da drumul său vor lăsa să alerge caii, dobitocele de tras, de povară, sau de călărie în intrulú unui locú locuit.

4. Ceii ce umblând cu trăsuri prin stradele orașelor, sau nu'și vor pădi rëndulú, ori vor alerga prea iute.

5. Birjarii și cei cu diligențe publice cari nu vor avea numărú la trăsura lorú, ori cari vor lua platá'mai mare de cât cea otărâtá.

6. Ceii ce vor aședa pe strade, pe drumuri, în piețe sau bëlciuri, jocuri de loterie, sau ori ce altú jocú de noroc.

7. Ceii ce vor vinde bëturi prefăcute, fără apërarea de osîndá otărítá la întîmplarea cându acele bëturi vor. fi amestecate cu materií vätëmátóre sánëtáții.

8. Ceii ce vor lăsa să imble liberi nebunii séu furioșii, cari vor fi sub pađa lor, sau vor da drumulú la dobitoce facátore de răú, precum și cei ce vor ațîța sau nu vor opri căinii lor, când se pornescú asupra trecătorilor, și chiar de n'ar fi rezultat dintr'acéstá vre unú reú sau vre o pagubá.

9. Ceii ce vor arunca pietre sau alte lucruri tari, ori gunóe pe casele, didirile si imj rejmuirile altuia, sau în grădiní ori în împrejmuiri străine, precum și cei ce cu voință vor arunca lucruri tari sau puturose asupra cuiva.

10. Aceia cari fără dreptú vor intra în grădinile altuia, cându suntú pe picior sau în viile ori grădira altuia, când fructele suntú cópte sau a rópe de cócere.

11. Ceii ce nu vor da ajutorul ce li se va cere, la întîmplare

de inecăciune, de aprindere, de tâlhărie, jefuiră, flagrant delictă, clamăre publică sau alte asemenea nevoi.

12. Cel ce vor pune spre vëndare lucruri de mâncare stricate, clocite sau vëtëmătore, ori pome crude. (P. 9. 30. 381. 383, 390—392) (P. Fr. 475.)

390. Se va putea dupe împrejurări, pronunța, afară din amendă, și închisărea pînă la trei zile cel mult, la casurile prevădute de alineat, 2, 3, 4, 7 și 9, al Art. 389. (P. 9. 29. 382. 392. 397) (P. Fr. 476.)

391. Se vor confisca :

1. Mesele, instrumentele și gătirile de jocuri, sau de loterii aședate pe strade, pe drumuri și prin locuri publice, precum și banni ori lucrurile de loterie propuse jucătorilor.

2. Beuturile prefăcute ce se vor găsi a fi ale vëndătorilor se vor vërșa.

3. Scrierile seú gravurele în contra bunelor moravuri, se vor rumpe și se vor desființa.

4. Lucrurile de mâncare stricate, clocite, sau vëtëmătore și pomele crude se vor lepêda. (P. 381. 384. 389.) (P. Fr. 477.)

392. La întimplare de recidivă din partea celor menționați într'acéstă secțiune, osinda va fi închisărea de cinci zile deplin; érá pentru cei menționați în paragraful al 6 Art. 389, de vor cădea în recidivă, fapta lor se va socoti delictă, și se vor pedepsi cu închisărea de la șese zile pînă la o lună, ori cu amendă de la 26 pînă la 200 lei. (P. 9. 29. 30; — 8 §. 1 și 3; 24. 28—382. 397—Pr. P. 139) (P. Fr. 478).

SECTIUNEA III.

A treia clasă.

393. Se vor pedepsi cu amenda de lei 15 pînă la 25 lei.

1. Cel care, afară de întimplările prevădute la Art. 352 pînă la art. 380 inclusivă, vor cauza cu voință pagubă la proprietățile miscătore ale altuia.

2. Cel ce vor cauza mărte sau răniri dobitoćelor altuia prin lăsarea fără pađă de nebuni sau furioși, ori de dobitoće făcătore de rău sau prin repediciunea ori réoa conduceere a trăsurilor ori priu covërșitărea lor povară, sau a cailoră, a dobitoćelor de trasă, de povară sau călărie.

3. Cel ce vor cauza acelăși stricăciuni prin întrebunțare de ar-

me cu nedibăcie, ori fără cuviincioasă pađă sau prin aruncăre de pietre ori de alte lucruri tară.

4. Ceĭ ce vor causa aceleși stricăciuni sau pericole prin invechirea, derăpănarea și nedregerea sau neținerea în bună stare a caselor ori a clădirilor, sau prin astuparea stradelor, ori prin vre o spărtură sau prin ori ce altă lucrare făcută pe străđi, piețe sau locuri publice ori lângă dăensele, fără a fi luatú despre acésta nici o măsură de pađă, nici să fi pus trebuincioșele semne.

5. Ceĭ ce vor avea dramuri sau mesuri mincinoșe în magaziile, în prăvăliile sau casele lorú de negoțú, sau în tĕrguri ori bălciuri, fără a fi apĕrați cu acésta de osindele corecționale otărite pentru dănsii cândú vorú întrebuiņa asemenea mincinoșe dramuri sau măsuri.

6. Ceĭ ce vorú întrebuiņa alte dramuri sau măsuri de câtú acele prevădute de legile în vigóre.

7. Brutarii, măcelarii și luminărarii, carii vorú vindé păine, carne sau luminări cu prețú mai mare de câtú celú otărăt și publicat, ori cu lipsă de dramuri ori de calitate mai próstă de câtú cea cuvenită și otărită.

8. Aceĭ care causéză sau contribuescú a causa sgomotú sau lăr-mă nóptea, turburând cu acésta liniștea locuitorilor.

9. Ceĭ ce vor deslipi sau vor rupe cu cugetú rău așișele lipite din ordinea autorităților.

10. Ceĭ ce vor strica ori în ce chipú drumurile publice sau vor lua locú din lărgimea lorú.

11. Ceĭ ce vor tăia lemne dintr'o pădure poprită ori vor rădica printr'ascunsú lemne tăeate, sau cărbuni, precum și aceia cari fără a fi autorisați, vor rădica dupe drumurile publice, brasde, pământuri sau pietrișú, sau cari vor fi luat, dupe locurile ce suntú proprietăți a le comunelorú, pământuri sau alte materialuri.

12. Ceĭ ce vor rupe ori strica instrumente de agricultură, surle ori colibi a le pasnicilorú. (P. 9. 30. 381. 383. 394-396) (P. Fr. 479).

394. Se va putea, după împrejurări, pronunța, pe lĕngă amenda, și pedépsa închisorii pînă la 5 đile celú multú, în contra aceloră ce se vor afa în casurile prevădute la aliniatele 2, 4, 5, 6, 7, și 8 de la Art. 393. (P. 9. 29. 382. 396) (P. Fr. 480)

395. Se vor confisca încă dramurile și măsurile mincinoșe, precum și dramurile sau măsurile osebite de cele prevădute de legile în vigóre. (P. 381, 384, 393) (P. Fr. 481)

396. La întîmplare de recidivă din partea celor însemnați într'a-

castă secțiune, culpabilii se vor supune totu-dauna la închisoarea de 5 zile. (P. 9. 29. 382. 396—Pr. P. 139) (P. Fr. 482)

Dispozițiuni comune la cele trei Secțiuni de mai sus.

397. Este recidivă la toate întâmplările prevădute de cartea a III, când, în contra celui abătut, se va fi dat otărîre pentru vre o altă abatere polițienescă în curgere de 12 luni, socotite de la darea acei otărîri pînă la sêvêrșirea celei din nou abateri sêvêrșită în ocolul juridicțiunei aceluiași Tribunalu. (P. 388. 392. 396) (P. Fr. 483)

Dispozițiuni generale.

398. Suntă și rêmână abrogate toate legiurile penale anteriore din România, afară de dispozițiunile privitoare la delictetele de presă ce se prevêdă în legea de presă din anul 1862. (V. la supl. I. Presei din 13 Aprilie 1862).

399. Nicî una din pedepsele prescrise prin acestu codice, nu se va putea aplica, fără otărîre dată de către autoritățile judecătorești competenți.

Dispozițiuni transitorie

400. Acestu codice va fi obligatoriu, și se va aplica după șese luni de la data promulgării lui.

FINE.

TABELA MATERIELORU CODICELUI PENALU.

	: <u>Pagina.</u>
Dispozițiuni preliminare.	1

CARTEA I.

Despre pedepse și efectele lor.

	I. —	Despre natura pedepselor	3
Tit.	II. —	Despre aplicarea și executarea pedepselor.	4
Tit.	I. —	Munca silnică.	4
§.	II. —	Recluziunea.	5
§.	III. —	Detențiunea.	5
§.	IV. —	Degradațiunea civică.	6
§.	V. —	Închisórea.	6
§.	VI. —	Interdicțiunea corecțională.	7
§.	VII. —	Amende.	7
§.	VIII. —	Închisórea polițienească.	7
§.	IX. —	Amenda polițienescă.	7
Tit.	III. —	Despre tentativă	9
Tit.	IV. —	Despre concursul mai multor infracțiuni și despre recidivă.	10
Tit.	V. —	Despre complicitate.	11
Tit.	VI. —	Despre cauzele cari aperiă de pedepsă, sėu micșorėză pedepsa	12

CARTEA II

Despre crime și delictе în specială și despre pedepsele lor.

		Pagina.
Tit.	I. — Crime de înaltă trădare	15
Cap.	I. — Crime în contra siguranței esteriore a Statului.	15
Cap.	II. — Crime și delictе în contra siguranței interioare a Statului.	17,
Secțiunea I.	— Despre atentaturi și comploturi în contra persoanei Domnului și a familiei sale	17
Sect.	II. — Crime și delictе în contra liniștei Statului prin rebelă civilă, prin ilegală întrebuintăre a forței armate, prin devastățiuni și jefuire publice.	18
Tit.	I. — Crime și delictе în contra Constituțiunei.	20
Cap.	I. — Crime și delictе în contra esercițiului drepturilor politice.	20
Cap.	II. — Atentate în contra libertăței.	22
Cap.	III. — Pentru călcare de atribuțiuni din partea autorităților administrative și judecătorești.	24
Tit.	III. — Crime și delictе în contra intereselor publice.	25
Cap.	I. — Despre plăsmuire și falsificări.	25
Sect.	I. — Plăsmuire de monedă.	25
Sect.	II. — Plăsmuire de sigile ale Statului și ale altor autorități, de bilete de bancă, de efecte publice și altele.	26
Sect.	III. — §. I. Despre falsificarea de înscrisuri publice și de comerț și de bancă	27
	§. 2 — Despre falsificarea în scrieri private	28
	§. 3 — Despre falsificarea de pasporți, foi de drum și certificate.	28
Cap.	II. — Crime și delictе comise de funcționari publici în esercițiul funcțiunei lor.	30
Sect.	I. — Sustrăcțiuni comise de depositarii publici.	30
Sect.	II. — Pentru nedrepte luări sevărșite de funcționarii publici	30
Sect.	III. — Despre infracțiunile privitoare la amestecarea	

		<u>Pagina.</u>
	funcționarilor publici în afaceri seú comer- ciuri necompatibile cu a lor calitate.	31
Sect.	IV. — Despre mituirea funcționarilor publici.	32
Sect.	V. — Abusú de putere.	33
§.	1. — Abusú de putere în contra particularilorú.	33
§.	2. — Abusú de autoritate în contra lucrului pu- blicú.	35
Sect.	VI. — Despre óre-cari delicté privitoare la ținerea actelorú Statului civilú.	36
Sect.	VII. — Esercitiulú autorității publice anticipate seú prelungite în contra legei.	36
Cap.	III. — Despre turburările aduse ordinii publi- ce de către fețele bisericesci.	37
Cap.	IV. — Resistență, nesupunere și alte necuviințe în contra autorității publice.	38
Sect.	I. — Rebeliuni.	38
Sect.	II. — Ultragiulú și violența în contra forței publice, în contra autorității publice, și depositarilorú lorú.	39
Sect.	III. — Refusú de serviciú datorit legalmente.	41
Sect.	IV. — Despre scáparea arestanților și despre as- cunderea criminalilorú.	42
Sect.	V. — Despre spargerea sigilelorú și luarea actelorú seú lucrurilorú aflate în depozite publice.	43
Sect.	VI. — Despre degradarea monumentelorú publice.	44
Sect.	VII. — Usurpare de titluri seú funcțiuni publice.	44
Sect.	VIII. — Impedecări la liberulú esercitiú a unei re- ligiuni.	44
Cap.	V. — Despre asocierea făcătorilorú de rele și despre vagabonzí.	45
Sect.	1. — Despre asocierea făcătorilorú de rele.	45
Sect.	II. — Despre vagabonzí.	46
Tit.	IV. — Crime și delicté în contra particulari- lorú.	47
Cap.	I. — Crime și delicté în contra persóne- lorú.	47
Sect.	I. — Pentru omorú și alte crime mari. Amerin- țiarí de omorú în contra persónelorú.	47
§.	1. — Omorú, asasinatú, párintucidere, pruncuci- dere, otráviré.	47
§.	2. — Amerințiarí.	49

IV.

	<u>Pagina.</u>
Sect. II. — Răniri, loviră și alte crime și delictе comise cu voință.	49
Sect. III. — Omucidere, răniri și loviră fără voie. Crime și delictе scusabile și casurile în cari nu pot fi scusate. Omucidere, răniri și loviră care nu sunt nici crime nici delictе.	51
§. 1. — Omucidere, răniri și loviră fără voie.	51
§. 2. — Crime și delictе scusabile și cazuri când nu pot fi scusate.	51
§. 3. — Omucidere, răniri și loviră care nu sunt calificate nici crime, nici delictе.	52
Sect. IV. — Despre duelă.	53
Sect. V. — Atentaturi în contra buneloră moravuri.	53
Sect. VI. — Arestațiuni ilegale, sechestrațiuni de persoane și alte atentate la libertatea individuală.	56
Sect. VII. — §. 1. — Crime și delictе în contra unui copilă.	57
§. 2. — Răpire de minori.	58
§. 3. — Călcarea legiuiriloră asupra înmormintăriloră.	59
Sect. VIII. — §. 1. — Mărturiă mincinosă.	59
§. 2. — Calomniă, injurii, revelațiuni de secrete.	60
Cap. II. — Crime și delictе în contra proprietățiloră.	64
Sect. I. — Furturi.	64
Sect. II. — Tihării.	68
Sect. III. — Strămutare și desfințiare de otare.	70
Sect. IV. — Despre abusă de încredere.	70
Sect. V. — Inelăciune sėu escrocheriă.	72
Sect. VI. — Bancrute.	74
Sect. VII. — Jocuri de norocă, lotării, turburări și fraude întrebuintate la licitațiuni publice.	75
Sect. VIII. — Destructiuni, degradațiuni și alte pagube.	76
Sect. IX. — Crime și delictе cari pună în pericolă viața a mai multor persoane.	77

CARTEA III.

Contravențiuni polițienesci și pedepsele loră.

Cap. I. — Pentru pedepse.	81
-----------------------------------	----

	<u>Pagina.</u>
Cap. II. — Contravențiuni și pedepse.	81
Sect. I. — Intia clasă.	81
Sect. II. — A doua clasă.	83
Sect. III. — A treia clasă.	84
Dispozițiuni comune la cele trei secțiuni de mai sus.	86
Dispozițiuni generale.	86
Dispozițiuni transitorii.	86

FINELE TABELEI.

